

JOI, 22 OCTOMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9)

2. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

3. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

4. Problematica accesului limitat al țărilor în curs de dezvoltare la anumite vaccinuri (dezbateri)

Președintele. – Primul punct pe ordinea de zi este întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de către dl Goerens, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, privind problematica accesului limitat al țărilor în curs de dezvoltare la anumite vaccinuri (O-0100/2009 – B7-0214/2009)

Charles Goerens, autor. – (FR) Domnule președinte, în contextul acestei întrebări adresate Comisiei, aș dori să contribui la descoperirea modalităților prin care s-ar putea pune capăt unei nedreptăți care constă în lipsa accesului la vaccinul împotriva gripei A (H1N1) în special și la vaccinuri în general pentru 80 % din populația mondială.

Această problemă nu este nouă. De fapt, problema revine în fiecare an în sezonul gripei. În general, virusurile noi de gripă sezonieră apar mai întâi în țările în curs de dezvoltare. Apoi se începe producerea unui nou vaccin în laboratoarele din țările industrializate. Producerea vaccinului poate începe numai dacă s-au obținut în prealabil tulpini de virus din țara în care a apărut pentru prima dată noul tip de gripă; aceasta este, de obicei, o țară în curs de dezvoltare. Odată produs, vaccinul este suficient numai pentru a proteja populațiile țărilor industrializate. Prin urmare, populațiile din sud rămân neprotejate împotriva pandemilor.

Mă adresez Comisiei, întrebând-o ce intenționează să facă pentru a pune capăt acestei nedreptăți. Este justificabil din punct de vedere moral ca nivelul de protecție a sănătății disponibil unei populații să depindă de resursele financiare ale țării sale? Prin urmare, aș dori să știu dacă putem primi din partea Comisiei informații cu privire la resursele pe care le poate mobiliza în vederea eliminării acestui decalaj. În cazul în care ar fi necesar, care ar fi strategia Comisiei și ce parteneriate ar încheia cu statele în cauză și cu instituțiile din sistemul ONU sau cu sectorul privat, pentru a le permite cetățenilor din țările în curs de dezvoltare să aibă acces la vaccin?

Sistemul OMS de protejare a proprietății intelectuale, pe care nu l-am menționat în versiunea scrisă a întrebării mele, constituie un obstacol în calea producerii de vaccinuri de către țările în curs de dezvoltare? Dacă este cazul, ar fi pregătită Uniunea Europeană să inițieze o dezbateri în cadrul OMS în vederea înlăturării acestui obstacol?

Aș dori să adaug o întrebare finală. Poate Comisia să indice măsurile care trebuie adoptate în vederea ameliorării standardului infrastructurii medicale în țările în curs de dezvoltare, ca o condiție preliminară esențială pentru un acces mai echitabil la vaccinuri?

Leonard Orban, membru al Comisiei. – Mulțumesc distinsului parlamentar Charles Goerens pentru întrebarea domniei sale, care îmi oferă posibilitatea să tratez atât aspecte legate direct de pandemia de gripă A H1N1, cât și să abordez mai pe larg aspecte legate de contribuția Comisiei Europene la îmbunătățirea sistemelor de sănătate din țările în curs de dezvoltare.

În fața pandemiei de gripă A H1N1, Comunitatea a reacționat, atât pe plan intern, cât și pe plan extern. De fapt, este vorba de o criză care presupune o abordare globală, atât din motive de eficacitate, în ceea ce privește protejarea cetățenilor noștri, cât și din considerente legate de solidaritatea cu țări mai puțin dezvoltate.

Vorbim de eficacitate deoarece sistemele de alertă rapidă, urmărirea atentă a evoluției pandemiei și a virusului în sine, evaluarea eficacității măsurilor preventive și curative în țările în care pandemia s-a manifestat mai întâi sunt elemente indispensabile pentru pregătirea și adaptarea propriilor răspunsuri, însă vorbim și de solidaritate deoarece Uniunea, în calitate de prim finanțator al ajutorului public pentru dezvoltare și partener privilegiat al unui mare număr de țări în curs de dezvoltare, trebuie să le fie alături acestor țări pentru a face față acestor noi amenințări.

Pentru a răspunde acestora, Comisia și Uniunea în întregime nu pleacă de la zero. Precedentul gripei aviare, ca urmare a virusului H5N1, a permis instituirea, împreună cu organizații internaționale, precum Organizația Mondială a Sănătății, Banca Mondială și altele, a unor proceduri eficiente pentru schimbul de informații, pentru coordonarea asistenței tehnice, precum și instrumente financiare, ca de exemplu un fond fiduciar la Banca Mondială. Așa cum remarca doamna Chan, directoarea generală a Organizației Mondiale a Sănătății, lumea nu a fost niciodată atât de bine pregătită în fața unei pandemii. Comisia a jucat și joacă în continuare un rol deosebit de important în cadrul acestor sisteme ale căror componente sunt acum extinse la toate tipurile de amenințări de gripă.

În ceea ce privește accesul generalizat al țărilor în curs de dezvoltare la vaccin, pandemia de gripă nouă a relansat dezbaterile care este în curs de mai bine de doi ani în cadrul OMS și al Grupului de lucru pentru pregătirea pandemiei gripale, grup constituit la solicitarea Adunării Mondiale a Sănătății, ca urmare a deciziei Indoneziei invocată de către distinsul parlamentar.

În această săptămână, la Geneva, OMS prezintă primele sale recomandări, ale grupului în cadrul căruia Comunitatea a participat în mod activ. În conformitate cu rezoluția Adunării Mondiale, recomandările finale vor trebui prezentate consiliului executiv al OMS care se va desfășura la sfârșitul lunii ianuarie. În acel moment va trebui identificat cel mai bun echilibru posibil între, pe de o parte, stimularea cercetării și a dezvoltării rapide de noi produse medicale, care provin în mare parte din cercetarea în sectorul privat, pentru care drepturile de proprietate intelectuală reprezintă astăzi instrumentul privilegiat de stimulare și, pe de altă parte, echitatea în ceea ce privește accesul la produsele acestei cercetări.

Comunitatea Europeană își exprimă rezerva în fața oricărei limitări a schimburilor de materiale biologice necesare pentru desfășurarea activităților de cercetare. Colaborarea activă la nivel internațional în mod transparent și sub coordonarea instituțiilor legitime precum OMS și rețeaua sa este indispensabilă pentru elaborarea și difuzarea rapidă a instrumentelor de răspuns la pandemie.

În cazul specific al gripei A H1N1, pentru care nu existau stocuri de vaccinuri, s-a pus, de asemenea, problema capacităților de producție și a preemțiunii asupra acestor capacități prin comenzi masive efectuate de țările care dispun de mijloacele necesare. Angajamentul unor producători de vaccinuri și, mai recent, al unor state de a constitui rezerve de ordinul 10 % din producția sau comenzile lor pentru donații sau vânzări la preț redus pentru țările în curs de dezvoltare este un semn încurajator al solidarității mondiale.

Pentru Comisie, ajutorul în favoarea țărilor terțe pentru a face față pandemiei este indispensabil și nu trebuie să se limiteze doar la accesul la vaccinuri, atunci când acestea vor fi disponibile. Este primordială continuarea sprijinului pentru consolidarea sistemelor de sănătate, acordat de Comisie și statele membre sub diverse forme, precum ajutorul pentru proiecte, sprijin bugetar sectorial sau general pentru țările partenere, chiar sprijin pentru organizațiile internaționale.

Respectarea principiului asumării de către țări a propriei dezvoltări, precum și angajamentele pentru eficacitatea ajutorului, vor trebui asigurate prin garantarea, în special, a faptului că atenția va fi menținută asupra patologiilor și intervențiilor prioritare. Răspunsul la pandemie are la bază de fapt, înainte de toate, sisteme de sănătate mai bine echipate pentru a identifica și trata din timp cazurile, pentru a pune la dispoziție, în mod echitabil, instrumente de prevenire atunci când acestea sunt disponibile.

În caz de criză severă, Comisia Europeană va putea mobiliza instrumentele sale de intervenție umanitară și de urgență și va putea face dovada flexibilității în utilizarea mijloacelor alocate deja țărilor partenere solicitante. În cadrul unor astfel de crize severe organizațiile neguvernamentale ca, de altfel, și marile rețele instituționale vor avea cu siguranță un rol major, iar Comisia știe că poate conta pe mobilizarea și eficacitatea acestora.

Gay Mitchell, în numele Grupului PPE. – Domnule președinte, apariția și recidiva inevitabilă a unei pandemii de gripă a adus problema vaccinării pe primul loc în ordinea de zi. Totuși, aceasta este o problemă veche și persistentă pentru țările în curs de dezvoltare. Întrebarea orală din această dimineață face o excelentă referire la ipocrizia și inechitatea lumii occidentale, care solicită materiale pentru vaccinuri din partea țărilor în curs

de dezvoltare pentru a-și proteja cetățenii bogați și care apoi au îndrăzneala de a vinde aceleași vaccinuri celor săraci.

Dincolo de nevoia țărilor în curs de dezvoltare de a avea acces similar la vaccinuri împotriva gripei, trebuie să facem eforturi în vederea instituirii unui sistem prin care persoanele cele mai sărace din lume, care sunt aproape invariabil cel mai expuse la boală, să aibă posibilitatea, pe care noi cei din Occident o considerăm indiscutabilă, de a se proteja împotriva bolilor care pot fi prevenite. Tuberculoza este un exemplu bun al contrastului dintre noi și vecinii noștri din țările în curs de dezvoltare. În Europa, copiilor li se administrează în mod curent vaccinul BCG, care are o eficiență de peste 80 %. Acest fapt a determinat ca, în Europa, tuberculoza să nu mai reprezinte amenințarea persistentă de altădată,

ceea ce este în contradicție cu lumea în curs de dezvoltare, unde 26 % din decesele care pot fi evitate sunt cauzate de tuberculoză. Efectul tuberculozei în aceste țări este exacerbat de faptul că aceasta este o boală infecțioasă transmisibilă prin aer, care se răspândește cu ușurință în spații închise, precum orașele murdare și sărăcicioase care predomină în numeroase țări în curs de dezvoltare. În plus, 50 % dintre pacienții bolnavi de SIDA din Africa Subsahariană, unde HIV/SIDA este foarte răspândită, vor contracta tuberculoza, și observăm cât de norocoși suntem noi să ne aflăm într-o zonă relativ controlată și imunizată, având programele pe care le avem.

Pentru a observa povestea de succes a puterii imunizării și necesitatea ajutorului pentru dezvoltare în general, nu trebuie decât să luăm exemplul rujeolei în Africa, unde, în principal datorită programelor de vaccinare, mortalitatea în urma acestei boli a scăzut de la 90 % între 2000 și 2006.

Domnule președinte, este clar că vaccinarea funcționează și este clar că avem o responsabilitate față de oamenii care suferă din cauza lipsei vaccinurilor. Solicit cu tărie ca Parlamentul să mențină presiunea pentru a asigura accesul celor mai săraci dintre săraci la această facilitate.

Aș dori să subliniez o problemă de procedură înainte de a încheia: vă rog să rezolvați problema lifturilor din Parlament. Urcam și coboram cu liftul, când ușile s-au blocat și abia am reușit să ajung la timp pentru dezbateri. Toată lumea se plânge în această privință. Trebuie luate măsuri în acest sens.

Președintele. – (ES) Domnule Mitchell, în ceea ce privește problema lifturilor pe care ați semnalat-o, aș dori să dezvălui un lucru care ar putea fi un element secret al dezbaterilor Biroului. La ultima reuniune a Biroului, am criticat situația pe care tocmai ați descris-o și care, în mod rușinos, nu constituie o problemă numai în Strasbourg. În Bruxelles, de asemenea, mai multe săptămâni la rând, a fost imposibil să se circule între diferitele clădiri ale labirintului Parlamentului, întrucât lifturile nu erau funcționale.

Biroul va prezenta această problemă serviciilor relevante, astfel încât operabilitatea lifturilor să se îmbunătățească, într-un mod sau altul.

Michael Cashman, în numele Grupului S&D. – Domnule președinte, aș dori să ne îndepărtăm de la subiectul lifturilor ca să revenim la problema vaccinurilor care previn decesele. Consider că acesta este aspectul asupra căruia trebuie să ne concentrăm. Bineînțeles, susțin solicitarea anterioară legată de virusul A (H1N1), însă aș dori să adopt o perspectivă mai largă: de fapt, domnule comisar, există sisteme care funcționează, iar vaccinurile reprezintă unul dintre acestea. Să luăm exemplul infecției pneumococice. Aceasta este o infecție bacteriană care cauzează pneumonie, meningită și septicemie și este relativ necunoscută, în pofida caracterului său mortal în calitate de principală boală cauzatoare de moarte, prevenibilă prin vaccin, la copiii sub cinci ani din toată lumea.

Pneumococul este principala cauză a pneumoniei, care ia viețile a două milioane de copii în fiecare an. Aceasta este o provocare medicală globală la care există soluții. S-ar putea să vă intereseze să aflați că o serie de state membre și Comisia și-au luat deja angajamentul să sprijine imunizarea în țările cele mai sărace ale lumii prin sprijinirea GAVI, Facilitatea internațională de finanțare în favoarea imunizării, precum și a Angajamentului pneumococic anticipat de piață (AMC), fapt care nu a fost menționat.

Totuși, putem și trebuie să facem mai multe pentru ca infecția pneumococică să devină o prioritate în cadrul eforturilor existente în domeniul sănătății și dezvoltării și să cooperăm cu țările în curs de dezvoltare, pentru ca ele să facă același lucru. Angajamentul pneumococic oferă țărilor o posibilitate fără precedent de a-și proteja copiii împotriva acestei boli letale care poate fi prevenită. Cu toate acestea, din cele 71 de țări eligibile, mai puțin de 20 au solicitat finanțarea AMC care va salva atâtea vieți.

Aș dori să reamintesc Parlamentului că accesul pe scară largă la vaccinuri esențiale este un aspect de bază pentru atingerea obiectivului de dezvoltare al mileniului nr. 4: reducerea cu două treimi a mortalității infantile

până în 2015. Trebuie să ne asigurăm de punerea acestor vaccinuri la dispoziția țărilor care au cea mai mare nevoie de ele. Acesta este un pas simplu care va salva milioane de vieți de copii. A fost prezentată în plen o declarație scrisă în această privință, inclusiv privind punerea în comun a brevetelor. Îndemn deputații să o semneze și să facă ceva care contează.

Frédérique Ries, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, după cum știm, în această săptămână majoritatea statelor membre lansează primul val de vaccinuri împotriva gripei A și, în același timp, trebuie să recunoaștem progresele insuficiente făcute în acest domeniu în ceea ce privește accesul țărilor în curs de dezvoltare la vaccin.

Tocmai s-au spus aceste lucruri: milioane de oameni, în special copii, mor în fiecare an în aceste țări din cauza unei serii întregi boli, după cum a menționat anterior în special colegul meu, dl Mitchell.

Nu afirm că soluția este simplă, mai ales – nu numai, dar mai ales – pentru că problema accesului la vaccin nu poate fi sub nicio formă comparată cu cea a accesului la medicamente, din cel puțin două motive specifice: numărul redus de producători și controlarea lanțului de refrigerare, care rămâne dificilă. Cu toate acestea, există elemente pozitive: faptul că, pentru moment, virusul nu prezintă mutații, precum și disponibilitatea anunțată a trei miliarde de doze pe an. Acestea sunt fapte evidente, care impun și încurajează lansarea unei strategii la scară mondială.

În timpul limitat pe care îl mai am la dispoziție, aș dori să închei, domnule președinte, afirmând că, prin urmare, consider că Uniunea Europeană trebuie să susțină cu toată puterea solicitarea OMS privind o distribuție mai echitabilă a vaccinurilor, în principal în zonele cu o rată ridicată a mortalității și că trebuie, de asemenea, să creăm condițiile pentru dezvoltarea parteneriatelor publice și private și să le încurajăm, în vederea combaterii eficiente a deficitului de vaccinuri din lume.

Marisa Matias, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, mai întâi aș dori să subliniez importanța întrebării adresate de dl Goerens, care reprezintă o problemă de justiție elementară. Suntem toți perfect conștienți că, într-o situație de pandemie a gripei A, țările din sud ar fi cele care ar suporta greul acestei probleme și consecințele răspândirii virusului, și nu țările din nord. În fiecare an privim cu nepăsare cum mii de cetățeni mor ca urmare a pandemiilor care au fost deja eradicate sau care se pot trata în țările din nord, și există o listă foarte lungă a acestora: malaria, febra dengue, febra galbenă, tuberculoza. Lista este interminabilă; cu toate acestea, privim și nu facem nimic în această privință.

De fapt, ne folosim de țările din sud ca furnizori de mostre de noi tulpini de viruși, în mod gratuit, pentru a îmbunătăți tratamentul în țările din nord, însă nu oferim un răspuns eficient la aceste probleme. Prin urmare, aș dori să mai adaug numai câteva întrebări la cele care au fost deja adresate.

Dorim într-adevăr să tratăm această problemă ca pe o problemă de sănătate publică sau ca pe o afacere? Dacă dorim să o tratăm ca pe o problemă de sănătate publică, atunci trebuie să asigurăm accesul egal la tratament în toate regiunile lumii și, prin urmare, eforturile noastre trebuie să fie mai eficiente. Acestea fiind spuse, aș dori să întreb, sperând că nu este cazul, dacă așteptăm să existe un surplus de stocuri de vaccinuri în Europa sau ca efectele secundare să devină prea dăunătoare înainte de a ne arăta generozitatea și de a începe să trimitem vaccinurile necesare către țările din sud.

În cele din urmă, aș dori să întreb dacă Uniunea Europeană, dacă noi, europenii, și Comisia ne simțim în largul nostru cu un sistem sau model prin care țările din nord tratează pandemiile printr-un model de prevenire, în timp ce țărilor din sud li se oferă paliative sau pur și simplu resturi.

Președintele. – Acum este rândul dlui Guerrero Salom să ia cuvântul și aș dori să menționez că sunt încântat și oarecum mișcat să îi pot da cuvântul, pentru întâia oară, unei persoane care îmi este un prieten și coleg excelent de mulți ani.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Vă mulțumesc pentru cuvintele dvs. calde, domnule președinte. Este o onoare să lucrez pentru instituția al cărei vicepreședinte sunteți în prezent.

Am luat cuvântul pentru a susține interesul pe care îl prezintă această problemă, și anume asigurarea sprijinului țărilor în curs de dezvoltare pentru a preveni și combate pandemia de gripă H1N1.

Cu toate acestea, dincolo de problema pandemiei, aș dori, de asemenea, să subliniez că bolile au în prezent un impact mai mare asupra țărilor în curs de dezvoltare decât asupra țărilor dezvoltate. Numeroase boli, care au fost eradicate în țările în curs de dezvoltare, încă iau viața a zeci de milioane de oameni din lumea în curs de dezvoltare.

Aceste țări trebuie să protejeze sănătatea locuitorilor și a cetățenilor lor, însă nu dețin mijloacele necesare pentru a face acest lucru. Pentru a combate SIDA, tuberculoza, malaria și alte boli infecțioase, aceste țări au nevoie de vaccinuri la care, în prezent, nu au acces și pe care nu le pot cumpăra.

Aș dori să încurajez Comisia, după cum a descris dl comisar, să încerce să încheie alianțe, să promoveze programe, să motiveze țările donatoare și să facă eforturi pentru a se asigura că țările în curs de dezvoltare au acces la medicamente de uz general la prețuri convenabile pentru cetățeni.

Leonard Orban, membru al Comisiei. – La ce am adăugat la începutul prezentării mele, aș mai dori să subliniez următoarele lucruri. Comisia Europeană își aduce permanent sprijinul financiar în domeniul sănătății pentru numeroase țări în curs de dezvoltare, în cadrul proiectelor, programelor și ajutoarelor bugetare.

Pentru respectarea priorităților naționale, Comisia va studia împreună cu partenerii săi modul prin care, prin aceste mijloace, se poate contribui la consolidarea modalităților de combatere a pandemiei. După cum am spus-o implicit și o repet explicit, Comisia Europeană nu dispune de instrumentele tehnice și financiare pentru a cumpăra ea vaccinurile.

Cu toate acestea, în strânsă colaborare cu Organizația Mondială a Sănătății și prin formarea de alianțe și acorduri cu diferite părți interesate, vom pregăti împreună răspunsurile la cererile în acest sens.

Președintele. – Acest punct a fost închis.

5. Situația financiară și economică din Moldova (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi se referă la declarația Comisiei cu privire la situația economică și financiară din Moldova.

Leonard Orban, membru al Comisiei. – Alegerile repetate de la 29 iulie din Republica Moldova, au reprezentat un test decisiv pentru capacitatea țării de a-și consolida dezvoltarea democratică și de a continua să înainteze pe calea apropierei de Uniunea Europeană. Ne bucurăm că alegerile s-au desfășurat într-un climat de liniște și ordine și că noul guvern nu numai că și-a exprimat intenția fermă de a privilegia o orientare proeuropeană, dar a și luat deja o serie de măsuri în această direcție.

Pe de altă parte, noile autorități din Republica Moldova se confruntă cu dificultăți uriașe. Una dintre cele mai grave crize, una dintre cele mai mari dificultăți este necesitatea de a face față consecințelor crizei economice și financiare. Dintre vecinii rășăriteni ai Uniunii Europene, Republica Moldova se află, probabil, în situația economică cea mai fragilă. Comerțul și producția industrială s-au prăbușit pe fondul crizei, dar și al frământărilor politice generate de alegerile parlamentare din aprilie.

Sumele transferate de către cetățenii moldoveni din străinătate, care reprezintă până anul trecut, peste o treime din produsul intern brut al țării, au scăzut mult sub nivelul obișnuit. Exporturile și importurile s-au redus drastic. La fel și cererea internă și producția industrială. Pentru 2009 se prevede o scădere abruptă, chiar cu mai bine de 10 % a produsului intern brut.

Având în vedere că Republica Moldova este deja cea mai săracă țară din Europa, acest regres este deosebit de dureros și va accentua și mai mult greutățile cu care se luptă populația și, în special, persoanele cele mai vulnerabile. Pentru a veni în ajutorul Republicii Moldova și al populației sale, Uniunea Europeană este dispusă să sprijine această țară, oferindu-i o asistență macrofinanciară, în plus față de cea care poate fi acoradată de Fondul Monetar Internațional și în coordonare cu acesta. De asemenea, vom furniza asistența specializată și vom accelera plata ajutorului nostru obișnuit pentru această țară.

În ceea ce privește asistența macrofinanciară, așa cum este necesar pentru acest tip de asistență, sprijinul nostru va depinde de încheierea unui acord asupra unui program de sprijin între Republica Moldova și Fondul Monetar Internațional. Reprezentanții FMI se află în prezent la Chișinău și așteptăm cu interes raportul lor. Nu putem avansa cu pregătirea unui program de asistență macrofinanciară înainte de lansarea programului cu FMI. Ca atare, este prea devreme să putem ști ce formă va îmbrăca programul de asistență macrofinanciară pe care l-ar putea acorda Comisia Europeană.

Ne așteptăm ca autoritățile să solicite sprijin, nu numai pentru consolidarea rezervelor valutare, ci și pentru acoperirea deficitului bugetar. Trebuie menționat că Republica Moldova este eligibilă atât pentru granturi, cât și pentru împrumuturi. Din ce se va compune, în final, această asistență depinde, firește, de nevoile care vor fi identificate.

Între timp, Comisia Europeană, a trimis deja o misiune de experți la Chișinău, sub conducerea Direcției Generale - Afaceri economice și financiare DG ECFIN, pentru a oferi asistența autorităților din Republica Moldova la elaborarea programului lor economic. Obiectivul misiunii, cu ocazia recentei întrevederi cu autoritățile de la Chișinău, a fost de a le ajuta să evalueze reacția țării la actuala situație economică. Serviciile Comisiei s-au folosit de acest prilej pentru a culege informațiile necesare pentru pregătirea unui program de asistență macrofinanciară.

Comisia își menține disponibilitatea de a oferi în continuare autorităților de la Chișinău, consultanță de specialitate în acest domeniu. Totodată, ne străduim să accelerăm plățile aferente operațiunilor de sprijin bugetar din cadrul Instrumentului european de vecinătate și parteneriat. În luna septembrie Comisia Europeană a aprobat o majorare de la 30,5 milioane de euro la 34,5 milioane de euro a plafonului plăților destinate sprijinului bugetar pentru acest an. Firește, scopul asistenței noastre, sub forma sprijinului bugetar, este în primul rând, de a încuraja reformele în sectoarele convenite, nu doar de a umple golurile din buget.

În actuala situație însă nu este doar un mijloc de a completa resursele bugetare limitate. Este și o modalitate de a ajuta la depășirea greutăților reale cu care se confruntă populația din Republica Moldova.

Salutăm în mod deosebit faptul că membrii Parlamentului European au solicitat sprijin urgent pentru Republica Moldova. În lunile care vor urma, vom face apel la dumneavoastră pentru eforturile pe care le depunem în această privință. Suntem încrezători că Parlamentul va aproba cu promptitudine pachetul de asistență macrofinanciară pentru Republica Moldova, atunci când acesta îi va fi prezentat. Vom putea astfel să asigurăm acordarea la timp a asistenței.

Înainte de a încheia, doamnelor și domnilor, această declarație, permiteți-mi să mă refer, pe scurt, la situația din Transnistria. Întâi de toate, pentru a sublinia cât este de important să nu pierdem din vedere această problemă în contextul schimbărilor politice semnificative care au loc în Republica Moldova. Convorbirile pentru soluționarea conflictului ar trebui reluate cât mai curând posibil în așa numitul format 5+2. Suntem optimiști în acest sens deoarece noul guvern a reafirmat sprijinul pentru acest principiu în programul său. Uniunea Europeană are o influență din ce în ce mai importantă în acest proces.

Contăm pe noua conducere de la Chișinău că aceasta va aborda proactiv această problemă, ceea ce va ajuta la soluționarea conflictului. În ceea ce ne privește, tocmai am lansat două pachete de proiecte de consolidare a încrederii, cu finanțarea Comisiei Europene în domeniile sănătății, protecției mediului, social și economic. Această acțiune se înscrie într-un cadru mai larg al eforturilor noastre neîntrerupte în favoarea reglementării conflictului.

Doamnelor și domnilor, sub aspect politic, ca și din punct de vedere economic, Republica Moldova se află la o răscruce de drumuri. Suntem pe deplin angajați în susținerea dezvoltării viitoare a țării și ne vom da toată silința, în continuare, pentru ca, în această conjunctură deosebit de critică, sprijinul nostru să fie substanțial și eficient și să parvină la momentul potrivit.

Marian-Jean Marinescu, în numele Grupului PPE. – Republica Moldova traversează o gravă criză economico-financiară și instituțională, determinată de contextul economico-financiar internațional, dar mai ales de 8 ani de guvernare comunistă.

Alegerile anticipate din iulie 2009 și victoria Alianței pentru Integrare Europeană sunt un important pas înainte către îndeplinirea aspirațiilor europene ale cetățenilor moldoveni. Victoria a fost obținută prin efortul partidelor din Alianță împotriva metodelor comuniste, a influenței situației din Transnistria și a influenței Federației Ruse. Sunt de admirat cei care au obținut această victorie aproape singuri, reușind să câștige încrederea cetățenilor.

Moldova are nevoie de ajutor. De aceasta depinde stabilitatea noii puteri de la Chișinău, precum și viitoarea evoluție a acestui fost stat sovietic către vest sau către est. Sunt convins că Moldova va primi ajutor din mai multe direcții. Noi trebuie să fim una dintre aceste direcții.

Uniunea Europeană nu are decât o singură opțiune - să răspundă pozitiv la eforturile Alianței pentru Integrare Europeană din Moldova, și anume: să negocieze cât mai curând un acord de asociere între Uniunea Europeană și Moldova, să demareze foarte rapid un dialog constructiv pentru liberalizarea regimului de vize pentru cetățenii moldoveni și să sprijine financiar Republica Moldova pentru ca aceasta să-și acopere deficitul bugetar. Comisia Europeană trebuie să acorde cât mai curând Moldovei asistența macrofinanciară de care are atâta nevoie.

Domnule comisar, am ascultat cu atenție ceea ce spuneți, mă bucură că în atenția Comisiei este Republica Moldova și că pregătiți acel pachet de asistență macrofinanciară, numai că totul depinde și de colaborarea cu FMI. Rugămintea ar fi ca dumneavoastră, Comisia și cu FMI să nu meargă în paralel în Moldova, ci să colaboreze astfel încât să nu se ajungă în situația ca FMI să aștepte Comisia și Comisia să aștepte FMI.

Kristian Vigenin, în numele Grupului S&D. – (BG) Mi-a făcut o deosebită plăcere să îl ascult pe dl Orban vorbind despre intențiile și abordarea Comisiei Europene privind Moldova. Consider că trebuie să dăm Moldovei semnale foarte clare din partea instituțiilor europene și a Uniunii Europene în întregul ei și să îi oferim sprijinul necesar, atât financiar, cât și economic. Cu toate acestea, trebuie să subliniez că și sprijinul politic este necesar pentru guvernul actual și pentru încercările acestuia de a scoate Moldova din situația dificilă în care se află. După două alegeri succesive, acest guvern va încerca, bineînțeles, să abordeze problemele reale ale populației, aspect care a părut neglijat în ultimele luni, dacă nu chiar ani. În plus, trebuie să reținem că, în prezent, situația politică din Moldova, chiar dacă pare mai stabilă și pozitivă, se poate deplasa foarte rapid într-o direcție diferită. Consider că rămâne complet neclar dacă Moldova va reuși să își aleagă un președinte, iar dacă acest lucru nu se va întâmpla, în anul următor vor avea loc noi alegeri. Aceasta ar fi evoluția cea mai nefavorabilă, nu numai pentru țară, ci și pentru popor.

De aceea, susținem eforturile Comisiei. Consider că grupul nostru și Parlamentul vor sprijini intențiile Comisiei Europene. În plus, trebuie să avertizăm foarte clar Moldova, guvernul acesteia și actuala opoziție că este timpul ca Moldova să își asume răspunderea adevăratelor probleme ale populației și că nu trebuie să existe jocuri politice în dauna cetățenilor. Mi se pare că o astfel de avertizare puternică va fi înțeleasă în Moldova și de către opoziție la ora actuală. De asemenea, sprijinim ideea semnării imediate a unui acord de asociere care, după cum a menționat dl Marinescu, ar trebui să includă și o exonerare de vize, o problemă gravă care a cauzat tensiuni între Moldova și România, iar acesta ar trebui să prevadă și crearea unei zone de liber schimb. Considerăm că, în afara măsurilor urgente propuse de Comisie, trebuie ca Parteneriatul estic, lansat la jumătatea acestui an, să înceapă să funcționeze în mod corespunzător. De asemenea, trebuie să facem dovada unor rezultate reale, în conformitate cu această politică a Uniunii Europene.

Cristian Silviu Bușoi, în numele grupului ALDE. – Republica Moldova se află într-o situație foarte dificilă din punct de vedere economic. Criza financiară din Uniunea Europeană a atins și țările vecine nouă și este de datoria noastră să-i ajutăm.

Criza economică din Moldova nu este doar consecința crizei mondiale, ci în primul rând a lipsei acțiunilor imediate ce se impuneau de la momentul declanșării acesteia în Republica Moldova. Astfel, din motive electorale, fosta guvernare comunistă a dezechilibrat bugetele locale prin alocări preferențiale către administrațiile controlate de comuniști. În plus, a decis și menținerea unui curs leu-euro artificial la un nivel care trebuia să asigure populația că statul vecin nouă este neafectat de criză. Așa că acum, în prag de iarnă, administrațiile locale riscă să intre în incapacitatea de plată a energiei termice, iar guvernul va avea dificultăți să plătească salariile și pensiile.

Salutăm lansarea negocierilor guvernului Republicii Moldova cu FMI și Banca Mondială și îmi exprim încrederea că acestea vor fi finalizate cu un acord ce va ține cont de realitățile economice, politice și sociale din Republica Moldova. Republicii Moldova nu trebuie să i se pună acum condiții imposibil de îndeplinit, dată fiind situația politică și economică delicată.

Am avut, din aprilie, mai multe momente în care am discutat despre Republica Moldova în Parlamentul European și toți am fost de acord că Uniunea Europeană trebuie să-și asume un sprijin financiar. Cu atât mai mult acum când la putere sunt forțe liberale de orientare proeuropeană. De aceea, în numele grupului liberal, cer în mod clar Comisiei ca propunerea pe care o va face să conțină oferte tangibile în ceea ce privește asistența macrofinanciară, pentru că Republica Moldova are nevoie de un ajutor imediat ca să poată acoperi deficitul bugetar ce va atinge probabil la sfârșitul anului 2009, 14 % din produsul intern brut.

Pe termen mediu, un instrument important poate fi și parteneriatul estic, care trebuie să devină funcțional în cel mai scurt timp și trebuie să-i fie acordate fonduri suficiente. Și noi cerem, de asemenea, ca în viitorul acord de asociere să existe propunerea de creare a unui spațiu comun de comerț liber, aprofundat și cuprinzător, precum și propunerea de liberalizare a vizelor pentru cetățenii moldoveni.

Werner Schulz, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, este posibil ca situația politică din Moldova să se detensioneze mâine, ca urmare a alegerii unui președinte sprijinit de Alianța pentru integrare europeană. Altminteri, după cum am auzit, vor fi necesare noi alegeri anticipate și, dacă se va ajunge la aceasta, UE ar trebui să ofere ajutor constructiv.

Bineînțeles, acesta nu se poate limita la observarea alegerilor și aș dori să abordez acum problema modului în care poate fi intensificată participarea la vot, precum și transparența rezultatului. Aproximativ un milion de moldoveni lucrează și locuiesc în străinătate, în Occident, în special în Italia, Portugalia și Austria. Prezența la vot cu ocazia ultimelor alegeri a fost foarte redusă și există motive logice ale acestui fapt. De exemplu, în Italia se putea vota numai în Roma și Bologna, și numeroși moldoveni răspândiți în toată țara nu s-au servit de această facilitate din cauza costurilor pe care le-ar fi implicat.

Noi, Parlamentul European, Comisia, Consiliul și guvernul Republicii Moldova, ar trebui să ne asigurăm că, la viitoarele alegeri, vor exista mai multe urne electorale și secții de votare speciale, astfel încât moldovenii care locuiesc în străinătate să poată participa la aceste alegeri, întrucât ei sunt cei din partea cărora ne putem aștepta la un angajament clar față de Europa, motiv pentru care aș dori să vă atrag atenția nu numai asupra sprijinului economic și financiar, ci și asupra necesității de a oferi sprijin politic conștient și constructiv.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, Moldova este cea mai săracă țară din Europa și nici nu are ieșire la mare, însă a avut parte recent de alegeri democratice reușite. Acum, noul parlament trebuie să își aleagă președintele în mod înțelept.

Cu toate acestea, țara ar fi, fără îndoială, mai prosperă și mai sigură dacă nu ar fi supusă unei împărțiri teritoriale artificiale. S-au înregistrat foarte puține progrese în direcția soluționării conflictului înghețat din Transnistria – o problemă care datează de aproximativ 17 ani. Aceasta se datorează în mare parte faptului că Rusia finanțează regimul ilegal din Tiraspol și continuă să mențină garnizoane în Transnistria.

În general, putem să judecăm sinceritatea Rusiei în funcție de gradul său de angajament față de soluționarea conflictelor de acest gen, însă realitatea este că Rusia nu se poate abține să nu intervină în Transnistria, la fel ca în Georgia și Ucraina. Rusia susține că Moldova, în calitate de fostă Republică Sovietică, se află în sfera sa de influență. Astfel de concepții sunt învechite. Moldova, în calitate de țară vădit suverană și europeană, va putea într-o zi să adere la NATO și chiar la UE.

UE trebuie să își dubleze eforturile pentru a soluționa problemele nerezolvate din Moldova și să îi acorde sprijinul financiar corespunzător de care are nevoie, însă acest lucru nu se va întâmpla prin restabilirea naivă a relațiilor cu Kremlinul.

Jiří Maštálka, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Aș dori să abordez ambele probleme, precum și raportul următor privind Georgia. Dispunem de prea puțin timp pentru a evalua probleme atât de complexe. Simt că este de datoria mea să afirm că președintele ceh Václav Klaus nu s-a înșelat în declarațiile sale, nici cu privire la situația din Moldova, nici cu privire la conflictul de la granița dintre Georgia și Rusia. Acestea aparțin, desigur, trecutului, în timp ce, în prezent, ne confruntăm cu o nouă serie de probleme, în pofida faptului că avem un președinte al Comisiei, dar nu avem o nouă Comisie.

Aș dori să aplaud cel puțin raportul privind conflictul dintre Georgia și Rusia, precum și eforturile de a evalua în mod obiectiv întreaga situație. Am anunțat ambițiosul program al Parteneriatului estic și aș dori să fac câteva propuneri concise privind Moldova și Georgia. În primul rând, proiectul Parteneriatului estic nu trebuie considerat un instrument politic împotriva Rusiei, ci un instrument de soluționare a problemelor împreună cu Rusia. În al doilea rând, problema integrității teritoriale a Moldovei și a Georgiei trebuie soluționată în conformitate cu dreptul internațional, și nu prin intermediul așa-numitei variante Salonic-Kosovo. În al treilea rând, ambele țări și-au exprimat interesul față de o cooperare mai strânsă cu Uniunea Europeană și aceasta trebuie să presupună sprijin financiar corespunzător, precum și sprijin politic real, de exemplu prin relaxarea regimului vizelor. În al patrulea rând, ambele țări au nevoie de mult ajutor în domeniul consultanței, în special privind conducerea instituțiilor publice precum președinția, parlamentul, procurorul general etc. În al cincilea rând, ambele țări necesită urgent asistență, în special în ceea ce privește instituirea unui cadru juridic în domeniul libertății de exprimare și al libertății presei, prin care le pot oferi propriilor cetățeni un sentiment de încredere mai puternic.

Pentru ca toate acestea să fie îndeplinite, Uniunea Europeană trebuie să fie pregătită și capabilă să finalizeze sarcina integrării acestor țări în noua Europă, prin sprijin politic și financiar, dar și prin alte mecanisme. În caz contrar, Parteneriatul estic va fi privit ca un simplu element de manipulare geopolitică și va rămâne o idee lipsită de conținut. În caz contrar, riscăm ca rezultatul să nu conducă decât la decepție și, la finalul perioadei noastre electorale, să se spună și mai multe despre nevoia unei revoluții portocalii, roz sau de altă culoare. Într-adevăr, le-am putea finanța, însă ele nu conduc la o adevărată soluționare a situației sau la o ameliorare a vieților locuitorilor.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Domnule președinte, situația financiară și economică din Moldova poate fi sintetizată în câteva cuvinte. Este un dezastru total, așa cum m-a informat ieri dr. Aneli Gabani, unul din principalii experți privind Moldova. Este adevărat că la 25 septembrie, la Chișinău, și-a început activitatea o nouă echipă guvernamentală, având un nume și un program promițătoare – Alianța pentru integrare europeană –, însă Partidul Comunist este în continuare puternic și se pregătește deja să revină la putere prin forțarea noilor alegeri, după cum ne așteptam.

Dacă Uniunea Europeană dorește să sprijine direcția europeană a guvernului actual din Moldova, atunci Bruxelles trebuie să acționeze imediat în acest sens. Prin urmare, Consiliul și Comisia trebuie să solicite FMI-ului să ofere asistență Moldovei cât mai rapid, fără a solicita imediat austeritate socială. Să îi oferim cabinetului reformat un moment de respiro politic. Se înțelege de la sine că Uniunea Europeană însăși trebuie să acorde, de asemenea, finanțare generoasă în acest caz. La urma urmei, viitorul politic al Moldovei se află acum pe ordinea de zi europeană.

Cristian Dan Preda (PPE). - Vreau să salut și eu intenția Comisiei de a sprijini Republica Moldova. Republica Moldova are nevoie de un sprijin și este vorba de un sprijin care trebuie să țină seama de populația; numai astfel, cetățenii Republicii Moldova vor căpăta încrederea de care au nevoie pentru a găsi o cale de stabilizare și de creștere.

Asistența macrofinanciară care a fost convenită aici trebuie, evident, construită cât mai urgent; lucrurile nu trebuie amânate pentru că, dacă se amână, în locul încrederii vom avea dezamăgire în Moldova și, dincolo de aceasta, cred că trebuie sprijinit politic guvernul de la Chișinău, pentru că, după o lungă perioadă de timp, există în fine o deschidere sinceră către Uniunea Europeană. Numele pe care l-a ales coaliția guvernamentală nu este întâmplător: sunt partide care au într-adevăr o opțiune diferită de ceea ce a însemnat Moldova până acum.

Acest sprijin politic este esențial, cu atât mai mult cu cât există riscul, și o spun aici foarte apăsător, că problema Moldovei să fie privită ca o problemă locală, la limită ca o problemă a românilor din Uniunea Europeană. Nu-i deloc așa, este o problemă europeană și mă bucur că astăzi sunt voci foarte diverse care intervin pe această temă, pentru că Moldova este aproape de Europa și ea trebuie sprijinită în momentul în care există acolo această deschidere; dacă nu, riscăm să cădem din nou într-o logică a amânărilor și a tergiversărilor care au fost caracteristice guvernării Voronin.

Evoluțiile democratice și sprijinul venit din partea Uniunii pot conduce, de altfel, și la o soluționare a situației din Transnistria, pentru că Transnistria a fost blocată, pentru că guvernul de la Chișinău a fost un guvern care nu vroia să deblocheze și care a avut o poziție ambiguă și neconstructivă.

Un ultim cuvânt, este nevoie de vize pentru cetățenii din Moldova. Situația de acolo nu este deloc mai rea decât situația din Balcanii de Vest și cetățenii din Republica Moldova trebuie să beneficieze de libertatea călătoriei.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). - Am spus-o și luni, aici în Parlamentul European, Moldova are nevoie de gesturi concrete și nu de promisiuni. Situația economică în care se află azi Moldova este cea mai dificilă dintre toate statele de pe continentul nostru. Tocmai de aceea instituțiile Uniunii Europene trebuie să identifice soluții pentru acordarea unui suport macrofinanciar imediat Republicii Moldova.

Acest ajutor este menit să acopere deficitul bugetar de 14 % din PIB. Lansarea negocierilor pentru noul acord cu Moldova era o necesitate de foarte multă vreme. Astăzi ele au devenit posibile și să sperăm că se vor derula într-un ritm cât mai accelerat. Parlamentul de la Chișinău este însă într-o poziție dificilă. Riscul de noi alegeri este încă prezent. Alegerea noului președinte, programată inițial pentru mâine, a trebuit amânată pentru încă 10 zile.

Mă încântă entuziasmul cu care Comisia anunță lansarea acestor negocieri și sper ca acest entuziasm să continue. Nu ne putem permite să dezamăgim poporul moldovean. Acesta are nevoie de noi, de Europa.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Domnule președinte, în discuțiile din plen privind Moldova, s-a acordat foarte multă atenție situației economice defavorabile a țării, dar, sincer vorbind, situația actuală este mult mai bună decât cea de acum un an. Observăm că Moldova face progrese evidente în direcția unei economii capabile de a asigura bunăstarea cetățenilor săi. În mod paradoxal, Moldova se află acum într-o situație mai bună decât anul trecut, în timp ce Ucraina, care constituia un exemplu de urmat, a suferit o deteriorare a situației.

Putem observa progrese în activitățile întreprinse de Moldova și de guvernul acesteia. Uniunea Europeană trebuie să ofere acestei țări o perspectivă europeană clară și să acorde sprijin ferm autorităților actuale pentru a preveni reinstalarea vechiului coșmar politic. Situația actuală din Moldova este rezultatul a opt ani de guvernare comunistă și, dacă nu dorim să favorizăm revenirea la putere a acestei echipe incompetente, atunci trebuie să ajutăm actualul guvern și populația din Moldova.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – Doamnă președintă, aș dori să mulțumesc și eu domnului comisar și Comisiei pentru toate declarațiile privind Moldova și pentru măsurile pe care Comisia dorește să le ia în viitor. Fiind din Polonia, știu cât de importante sunt aceste măsuri și declarațiile privind consolidarea unei democrații slabe și în tranziție în anumite țări. Evoluțiile din Moldova sunt importante pentru populația din această țară, însă sunt foarte importante și pentru întreaga regiune. Acesta este lucrul pe care doresc să-l subliniez.

Pe durata procesului de tranziție, reformele sunt foarte fragile în multe țări post-sovietice, iar succesele din Moldova vor fi un exemplu și un semnal important pentru alte grupuri pro-reformiste din regiunea post-sovietică.

Deoarece am vorbit despre fragilitatea guvernului în prezent și despre situația din Moldova, trebuie să ne amintim de experiențele de la începutul anilor '90 din această țară, atunci când situația economică dificilă a dus la neplata pensiilor și a salariilor și la o stopare a reformelor. Chiar acum, vorbim despre sprijinirea situației economice, însă nu trebuie să uităm nici de nevoia de consolidare a instituțiilor. În centrul tuturor democrațiilor se află instituțiile: instituțiile politice, instituțiile privind statul de drept, sistemul judiciar și libertatea presei.

În ultimul timp, Polonia a făcut multe pentru a ajuta Moldova pe durata alegerilor dar și înainte de acestea, însă cred că, în special, trebuie să folosim Parteneriatul estic ca măsură adecvată, deoarece oferă multe posibilități. Consider că nu numai Comisia trebuie să ia măsuri importante, dar și noi, în Parlament, – când primim toate documentele – trebuie să grăbim procesul și luarea deciziilor pentru a contribui la rezolvarea situației.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Doamnă președintă, guvernul proeuropean din Republica Moldova nu poate fi lăsat să devină victima situației economice grave. Solicit o asistență mai substanțială decât pachetul convenit deja de Comisie și insist asupra acestui lucru.

Asistența financiară trebuie să sprijine populația și trebuie să sprijine reformele pe care țara trebuie să le pună în aplicare, la încurajarea Uniunii. Aceste reforme trebuie să fie susținute printr-un sprijin financiar consolidat și prompt din partea Uniunii, însoțit de un mecanism de monitorizare pentru a asigura și sprijini o administrare adecvată a fondurilor sale. În sfârșit, noul acord cu Republica Moldova ar trebui să fie un acord de asociere ca în cazul celorlalte state din cadrul politicii europene de vecinătate. Procesul de liberalizare a vizelor ar trebui negociat și ar trebui să se ajute la punerea sa în practică.

Elena Băsescu (PPE). - Criza economică este puternic resimțită și în Republica Moldova. Relația României și a Republicii Moldova este deosebit de strânsă din punct de vedere economic. Țara mea este prima destinație a exporturilor din Moldova și a doua sursă de importuri. Aceste schimburi economice au fost însă serios afectate prin introducerea abuzivă a regimului vizelor de către fostul regim comunist. Prin eliminarea lor însă, aceste schimburi au fost relansate.

Este necesar ca creditul de 100 de milioane de euro promis de Comisie să fie urgentat. În acest sens, este posibil ca o misiune a FMI să se aplece la Chișinău într-un viitor apropiat. De asemenea, și Polonia a promis un ajutor substanțial. Uniunea Europeană trebuie să țină cont de faptul că prin votul din iulie, cetățenii Republicii Moldova și-au arătat deschiderea față de Europa.

Este necesară o intervenție substanțială, acum, din partea Uniunii Europene, înainte de venirea iernii, pentru a nu lăsa astfel posibilitatea forțelor antieuropene să profite de situația grea în care se află Republica Moldova acum. Până în prezent, niciun euro nu a ajuns în Republica Moldova.

Victor Boștinăru (S&D). - Prin voința cetățenilor moldoveni s-a produs o schimbare radicală la Chișinău cu un guvern proeuropean care dorește, sincer, să se angajeze pentru un proiect autentic pentru Republica Moldova, un proiect european.

Astăzi, Moldova se confruntă cu grave probleme economice și sociale, iar Uniunea Europeană trebuie să arate că acest cuvânt simbolic - solidaritate - este bun nu doar în campaniile electorale. Trebuie să arătăm că noi, Uniunea Europeană, putem fi la înălțimea așteptărilor cetățenilor acestei țări. În fața dezastrului lăsat de regimul Voronin, în fața efectelor crizei economice, în fața iernii, da, a iernii, Republica Moldova are nevoie de ajutor acum și nu trebuie să uităm, vorbim de FMI, multe state membre ale Uniunii Europene sunt actori majori în cadrul Fondului Monetar Internațional și decizia trebuie să fie luată acum.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Am fost, într-adevăr, un observator în timpul alegerilor din Moldova, iar această situație îmi este familiară. Este un stat cu un trecut istoric mai degrabă complicat – Transnistria, Găgăuzia, Moldova și multe alte subiecte. Aproape toate sistemele post-sovietice necesită la început un anumit sprijin financiar. Prin urmare, vă solicit insistent să începeți cât de repede posibil discuții și să inițiați negocieri cu Fondul Monetar Internațional, așa cum noi toți ar fi cazul să susținem acest stat și acest guvern care s-a format de la ultimele alegeri și care urmează calea spre democrație. Cred că au avut dreptate colegii mei în ceea ce privește măsurile specifice pentru viitor, și anume profitarea de această oportunitate pentru deschiderea unei zone de liber schimb, privind regimul vizelor. Sunt aspecte zilnice pe care, de asemenea, va trebui să le rezolvăm în viitor.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Doamnă președintă, aș dori să explic motivele votului meu.

Sunt în favoarea faptului ca Uniunea Europeană să ofere sprijin Moldovei pentru a rezolva această situație critică. Sunt în favoarea sprijinului financiar oferit de Fondul Monetar Internațional și de Uniunea Europeană, și anume sprijinul urgent și ajutorul financiar pentru populația din Moldova. Sunt în favoarea asigurării sprijinului politic pentru guvernul de coaliție de la Chișinău, întrucât această mișcare va deschide porțile speranței. Aceste porți trebuie să fie ținute deschise prin intermediul ajutorului financiar.

Populația din Moldova trebuie să își poată părăsi țara și să poată călători, drept care sunt în favoarea unei politici adecvate privind vizele. Susțin, de asemenea, cu tărie și convingere ca acordul să fie unul de asociere. Doamnă președintă, 100 de milioane de euro nu pare să fie o sumă suficientă. Este absolut necesar să oferim asistență imediată și urgentă.

Ioan Enciu (S&D). - Mesajele din ce în ce mai încurajatoare pe care Uniunea Europeană le transmite în ultimul timp Chișinăului sunt recepționate acolo cu mare entuziasm și aceasta pentru că majoritatea cetățenilor acestei țări își pun mari speranțe în integrarea lor europeană. Aceste aspirații sunt ușor de înțeles.

Uniunea Europeană a demonstrat, nu o dată, capacitatea de a-și scoate asociații săi din situații economice dificile și că dispune de mecanismele necesare în acest sens. Există motive care trezesc totuși o anumită îngrijorare legată de pericolul scăderii entuziasmului moldovenilor. Mai întâi de toate pentru că modelul de acord propus Moldovei nu oferă aceleași garanții de integrare ca și cel de asociere și stabilizare oferit statelor din Balcanii de Vest. Pe de altă parte, negocierile acordului vor necesita mai mult timp, fapt declarat din start.

În opinia mea, este necesar ca Uniunea Europeană să propună rapid și o variantă de alternativă, cum ar fi un plan de ajutor economic masiv, poate chiar un mini plan Marshall pentru Moldova.

Leonard Orban, membru al Comisiei. – Am remarcat un lucru extrem de important: sprijinul politic care există la nivelul Parlamentului în ceea ce privește consolidarea relațiilor cu Republica Moldova, apropierea acestei țări de Uniunea Europeană.

Am să răspund punctual la câteva din chestiunile care au fost menționate în momentul de față. Una dintre cele mai importante a fost legată de coordonarea dintre Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional în ceea ce privește acordarea unei asistențe macrofinanciare. Așa cum am spus înainte, colaborăm îndeaproape cu FMI în ceea ce privește coordonarea modalităților de asistență. Este încă devreme să ne pronunțăm cum vor arăta aceste acorduri, dar considerăm că este posibil ca Uniunea Europeană să vrea să se asigure că programul de ajustare cuprinde și o serie de reforme pe care le considerăm esențiale pentru asigurarea unei bune guvernări și a unei creșteri sustenabile în viitor.

Raportându-ne la experiența programelor de asistență macrofinanciară destinate altor țări, este posibil ca în cadrul negocierilor asupra modalităților precise ale acestei asistențe să survină unele condiții specifice legate, de exemplu, de buna guvernare, care a fost menționată de câțiva vorbitori, și de armonizarea în cadrul politicii europene de vecinătate. Vreau să subliniez încă o dată următorul fapt: prin regulile pe care trebuie să le urmăm nu putem să acordăm o asistență macroeconomică singuri. Deci, este nevoie de încheierea unui

acord între autoritățile din Republica Moldova și Fondul Monetar. Fără acest acord nu este posibilă acordarea asistenței macrofinanciare despre care am vorbit mai precis.

Pe de altă parte, vreau să vă asigur că ne coordonăm acțiunile cu Fondul Monetar Internațional. O delegație a FMI se află în prezent la Chișinău și, de asemenea, așa cum v-am spus, colegii noștri de la DG FIN sunt la Chișinău și își coordonează dialogul cu Fondul Monetar, dar și cu autoritățile din Republica Moldova.

O altă chestiune care s-a menționat este: ce alt ajutor poate acorda Uniunea Europeană Republicii Moldova, ajutor care să meargă orientat către populație, prin care să arătăm că, de fapt, vrem să sprijinim nu numai autoritățile din Republica Moldova, dar și populația. O să vă dau doar câteva exemple. Această asistență comunitară a adus și va continua să aducă avantaje concrete populației.

Cofinanțăm proiecte de infrastructură rutieră, modernizarea aeroportului din Chișinău, extinderea spitalului republican din Chișinău, care este cel mai mare din țară, și consolidarea asistenței medicale primare. În primăvara acestui an am furnizat echipamente medicale în valoare de 4,5 milioane de euro pentru 60 de clinici din Republica Moldova.

Această țară este cel mai mare beneficiar de asistență comunitară pe cap de locuitor după teritoriile palestiniene. În cadrul politicii europene de vecinătate, bugetul pentru asistență, care se ridică la 40 de milioane de euro în 2007, a crescut anul acesta la 62 de milioane de euro și este prevăzut să crească în continuare.

Dimensiunea asistenței financiare, atât a celei macroeconomice, cât și a celorlalte programe și sprijinului pe care îl acordăm nu poate fi în momentul de față clar cuantificat. El va fi cuantificat în momentul în care vom ajunge în faza încheierii unui acord cu autoritățile din Republica Moldova, acord care să răspundă concret la nevoile pe care această țară le are.

Au mai fost două chestiuni care au fost ridicate. Cea privitoare la calendarul negocierilor în vederea încheierii unui nou acord de asociere cu Republica Moldova. Vreau să vă spun că săptămâna trecută Comisia Europeană a trimis o delegație la Chișinău pentru consultații tehnice cu autoritățile privind negocierea unui nou acord.

Pe agenda acestor convorbiri se află formatul, obiectivele și calendarul negocierilor, precum și elementele viitorului acord. Deci, suntem în negocieri pentru această chestiune.

O ultimă chestiune la care vreau să mă refer este cea privind problematica liberalizării regimului de vize. În concordanță cu declarația comună din 7 mai 2009 care a marcat lansarea parteneriatului estic, Uniunea Europeană va lua măsuri graduale în direcția liberalizării vizelor, cu obiectiv pe termen lung în relația cu fiecare țară parteneră a acestui parteneriat. Condițiile sunt: îndeplinirea cerințelor legate de buna gestionare și securitate, și asigurarea securității mobilității.

În stadiul actual, Comisia Europeană așteaptă cu deosebit interes să se discute în Consiliu problematica lansării unui dialog structurat privind liberalizarea vizelor cu Republica Moldova. Până atunci, am adresat și adresăm un îndemn energic autorităților din Republica Moldova să continue reformele în domeniul justiției, libertății și securității care, fără îndoială, vor facilita discuțiile cu privire la facilitarea regimului de vize.

Președinta. – Dezbaterile a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Raportul Comisiei Europene asupra situației economice și financiare a Republicii Moldova nu lasă loc la interpretări: Guvernul de la Chișinău trece prin momente grele provocate nu numai de recesiunea economică globală, ci și de decizii economice greșite sau prea mult amânate de fosta putere. Dincolo de acest lucru, certitudinile cu care lucrăm în acest moment sunt că Republica Moldova și-a afirmat clar opțiunea europeană și dorește să fie mult mai mult decât un simplu stat de la granița Uniunii.

În acest moment, Moldova caută sprijin pentru a ieși din picaj economic, își caută aliați. Moldova face, indisolubil, parte din Europa și sprijinul blocului comunitar ar putea să devină concret, dincolo de încurajări și declarații de susținere și apropiere. Trăim într-o Europă globală, interconectată și niciun guvern nu poate face miracole de unul singur, mai ales când ele sunt așteptate peste noapte de un popor uitat, pentru prea mult timp, de propriii conducători.

O mână întinsă de Europa Moldovei, o mai mare apropiere a Chișinăului de Bruxelles înseamnă o mai mare încredere a investitorilor în această țară. Iar pe termen lung acest lucru se traduce prin stabilitate și evoluție.

George Sabin Cutaș (S&D), *în scris*. – Republica Moldova a traversat un drum dificil spre democrație și s-a întors cu fața către Europa. Noua majoritate guvernamentală de la Chișinău deține, însă, poziții fragile, după cum reiese și din amânarea votului din parlament pentru desemnarea președintelui Republicii.

Totodată, situația economică dificilă cu care se confruntă noul guvern poate avea grave repercusiuni sociale și politice. În aceste condiții, se simte nevoia unui suport urgent și masiv al Uniunii Europene pe mai multe planuri, inclusiv pentru cele trei componente ale viitorului Acord de Asociere: acordul politic, cel de liber schimb și liberalizarea regimului vizelor.

Sprrijinul financiar este decisiv pentru a asigura stabilitatea acestui stat și pentru a încuraja reformele democratice și economice, iar UE și FMI trebuie să canalizeze un ajutor macroeconomic substanțial pentru acoperirea deficitului bugetar și a costurilor sociale ale perioadei următoare.

Țin să-mi exprim speranța că scrutinul prezidențial din Moldova și schimbările ce vor surveni la nivelul Comisiei Europene și al președinției UE nu vor afecta caracterul prioritar al asistenței europene pentru acest stat din imediata noastră vecinătate, pe teritoriul căruia se află conflictul înghețat cel mai apropiat de frontierele UE. Acest aspect nu trebuie neglijat pentru că privește direct stabilitatea estului Europei și securitatea granițelor europene.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), *în scris*. – (PL) Republica Moldova este un partener foarte important pentru Uniunea Europeană, iar situația din această țară se reflectă asupra stabilității din întreaga regiune. Noul guvern ar dori să adere la Uniunea Europeană în viitor, motiv pentru care ar trebui să îl susținem în a menține schimbările pe care țara le întreprinde pe drumul cel bun. În acest context, este foarte important să se folosească oportunitățile pe care le permite cooperarea în cadrul Parteneriatului estic, care presupune semnarea unui acord de asociere și de liberalizare a politicii vizelor. Uniunea Europeană trebuie să își amintească în ce măsură este importantă sprijinirea statelor post-sovietice care încearcă să își democratizeze viața politică.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris*. – Anunțul președinției suedeze de a începe cât mai curând negocierile pentru un nou acord cu Republica Moldova, menit să înlocuiască actualul Acord de parteneriat și cooperare este mai mult decât binevenit în noua conjunctură politică din acest stat. Vocația europeană a Republicii Moldova a fost consolidată de majoritatea proeuropeană formată în parlamentul de la Chișinău.

Cred că mai ales acum, într-o perioadă în care criza economică se resimte profund, Republica Moldova trebuie să fie sprijinită de Uniunea Europeană inclusiv din punct de vedere financiar, identificându-se mecanisme care să încurajeze accelerarea reformelor în Republica Moldova, reforme care să aducă acest stat mai aproape de dezideratul său de aderare. Mecanismele cooperării economice și acordurile comerciale reprezintă instrumente puternice pentru materializarea vocației europene a Republicii Moldova.

Preferințele comerciale acordate de către Uniunea Europeană, cu începere din 2006, precum și participarea Moldovei la CEFTA, din 2007, alături de toate statele din Balcanii de Vest, unele dintre ele candidate la aderare, conectează economia acestei țări la piața unică europeană și reprezintă o anticameră la perspectiva integrării sale în UE. Consider că instituțiile europene trebuie să acorde o importanță deosebită atât relațiilor politice, cât și celor economice și comerciale cu Republica Moldova.

6. Raportul Misiunii de Anchetă Internațională Independentă referitoare la conflictul din Georgia (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct este declarația Comisiei privind raportul Misiunii de Anchetă Internațională independentă referitoare la conflictul din Georgia.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Doamnă președintă, ca o chestiune de procedură, doresc să protestez împotriva manipulării de către cineva din secretariat. A fost furnizată o listă pentru dezbateri privind misiunea de anchetă în Georgia, însă numele unor vorbitori, inclusiv numele meu, au fost șterse. Prin urmare, solicit ca timpul alocat intervenției mele să fie conform cu ceea ce s-a stabilit până în ultimul moment. Solicit cuvântul după dl Kasoulides.

Președinta. – Dl Landsbergis, se pare că există numai vorbitori în numele grupurilor și deja aveți un vorbitor în numele Grupului PPE. Totuși, ceea ce vă pot oferi este să vă dau cuvântul în cadrul procedurii „catch-the-eye”.

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – Mă bucur că astăzi am ocazia să discut cu dumneavoastră despre Georgia. La mai puțin de un an de la conflictul armat cu Rusia, Georgia se confruntă cu provocări multiple care interesează în mod direct Uniunea Europeană și trebuie să-i acordăm acestei țări întreaga noastră atenție.

Raportul misiunii de anchetă internațională independentă referitoare la conflictul din Georgia, raport condus de doamna ambasador al Elveției, Heidi Tagliavini, a fost întocmit la solicitarea Uniunii Europene prin decizia Consiliului, dar are un caracter absolut independent și Uniunea Europeană nu a fost implicată nici în procesul de redactare, nici în ceea ce privește conținutul acestuia. Prin urmare, nu voi detalia rezultatele acestuia.

Considerăm că raportul și-a atins scopul principal și anume, de a oferi clarificări cu privire la evenimente care au avut loc în august 2008, precum și la cauzele principale ale conflictului. Raportul evidențiază în mod clar că, așa cum se întâmplă adesea în situații de conflict, vina nu aparține unei singure părți. Atât Georgia, cât și Rusia sunt criticate pentru acțiunile lor. O altă lecție desprinsă din raport este nevoia unei acțiuni mai rapide și mai ferme din partea comunității internaționale în situații foarte tensionate care pot degenera în violență.

Uniunea Europeană își menține cu fermitate angajamentele asumate în ceea ce privește integritatea teritorială a Georgiei și, în prezent, ar trebui să ne concentrăm eforturile asupra evitării conflictelor viitoare și a soluționării pașnice a tensiunilor care persistă, aceasta fiind singura cale către prosperitate și stabilitate pe termen lung în regiune.

Doamnelor și domnilor, războiul i-a marcat profund pe georgieni și țara se confruntă în continuare cu probleme fundamentale, precum nevoile esențiale ale miilor de persoane strămutate. Prin urmare, am plăcerea de a declara că punerea în aplicare a pachetului de asistență postconflict, elaborat de Comisia Europeană cu sprijinul statelor membre și a altor părți, funcționează bine. După cum știți, pachetul Comisiei Europene furnizează asistență de până la 500 de milioane de euro pentru perioada 2008-2010. Printre altele, pachetul se concentrează asupra nevoilor persoanelor strămutate în interiorul și asupra măsurilor economice pentru a se genera creștere economică și a se stimula crearea de locuri de muncă. În plus, Comisia Europeană a propus ca Georgia să beneficieze de asistență macrofinanciară în valoare de 46 de milioane de euro pentru a ajuta această țară să depășească impactul crizei financiare și economice.

Astăzi, misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia rămâne singura prezență internațională de monitorizare a situației din această țară. Această misiune joacă un rol esențial dar, în continuare, dorim să vedem extinderea activităților sale pe întreg teritoriul. Convorbirile de la Geneva, coprezidate de Uniunea Europeană, OSCE și ONU, oferă unica oportunitate de dialog politic cu toți partenerii. Vom continua să depunem eforturi în vederea unor discuții constructive care să conducă la rezultate concrete.

În prezent, grupul de lucru privind persoanele strămutate în interiorul țării și aspectele umanitare, coprezidat de Comisia Europeană și ICENUR, discută pe marginea unui set de măsuri care urmează a fi acceptate privind întoarcerea refugiaților, a persoanelor strămutate în interiorul țării și altor persoane strămutate, în timp ce, atât în Abhazia, cât și în Osetia de Sud, cele două mecanisme de prevenire și reacție pentru incidente dau unele rezultate pozitive în reducerea incidentelor și facilitarea trecerii granițelor de către persoanele în cauză.

Luând în considerare evenimentele din trecutul apropiat, este important să se consolideze stabilitatea, securitatea și prosperitatea în Georgia. Nevoia de reforme economice și politice în această țară este mai mare ca niciodată. Parteneriatul estic, lansat la Praga în luna mai, reprezintă un cadru important pentru întărirea sprijinului pe care îl acordăm Georgiei, atât bilateral, cât și prin cooperare multilaterală cu alți parteneri din regiune. Un element cheie este propunerea de stabilire a unor relații politice și comerciale consolidate. În conformitate cu Parteneriatul estic, Consiliul relații externe din luna septembrie a convenit că directivele de negociere a noilor acorduri trebuie să fie pregătite pentru toate cele trei țări din Caucazul de Sud, inclusiv Georgia.

Pe lângă consolidarea relațiilor noastre politice, vom propune ca noul acord cu Georgia să includă crearea unei zone de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare. Este important de menționat că o astfel de zonă ar asigura alinierea treptată a economiei Georgiei la piața internă a Uniunii. În mod clar, acest ambițios obiectiv pe termen lung va necesita ca, în continuare, Georgia să depună și să susțină eforturi în vederea realizării de reforme. Negocierile privind zona de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare vor începe numai după îndeplinirea condițiilor necesare.

Permiteți-mi să adaug că, în ceea ce privește relația cu Georgia, acțiunea noastră de intensificare a contactelor între persoane înregistrează progrese. Comisia a încheiat negocierile referitoare la un acord de facilitare a

eliberării vizelor și de readmisie, al cărui text se află în prezent la Consiliu. Sperăm că procedurile pot fi finalizate cât mai curând posibil.

Doamnelor și domnilor, cred că suntem de acord cu toții că Georgia reprezintă o componentă esențială a vecinătății noastre. Prin urmare, este extrem de important să ne menținem angajamentele în această țară pentru a o ajuta să soluționeze multiplele provocări cu care se confruntă, în special în ceea ce privește continuarea programului de reformă. Întrucât Georgia face progrese reale în punerea în aplicare a reformelor politice și economice, relațiile Uniunii cu Georgia vor deveni mai aprofundate și mai strânse.

Ioannis Kasoulides, în numele Grupului PPE. – Doamnă președintă, în primul rând, luăm notă de raportul care tocmai ne-a fost prezentat privind misiunea de anchetă independentă. Este foarte dificil ca în circumstanțe ca acestea să spui cine a început lucrurile și cine a continuat. Ceea ce este important este că la un an după acest conflict faptele au rămas și încălcă o serie de principii pe care Uniunea Europeană trebuie să le susțină.

În primul rând, după cum ați spus, domnule comisar, este principiul susținerii integrității teritoriale a Georgiei. Toate acțiune noastre diplomatice sau de alt fel nu ar trebui să încurajeze naționalismul UDI sau separatismul. „Facts accomplished” create prin folosirea forței nu sunt acceptabile și nu pot fi acceptate niciodată.

În al doilea rând, este dreptul persoanelor strămutate de a se întoarce la casele și la proprietățile lor: libertatea fundamentală de circulație, după cum ați spus, de a trece liniile de separare. Dreptul de proprietate și de stabilire ar trebui să fie în centrul politicilor noastre și trebuie să luăm inițiative pentru a aborda aceste probleme umanitare și referitoare la drepturile omului independent de rezultatul oricărei soluții politice.

În al treilea rând, ostilitățile din Osetia de Sud au dovedit că așa-numitul conflict înghețat nu există. Termenul „înghețat” are o conotație de domolire. O lipsă de interes din partea comunității internaționale ar putea duce la cronicitate, iar un conflict nerezolvat este o amenințare potențială la adresa păcii și stabilității. La un an după conflict, subliniez încă o dată rolul de succes al Uniunii Europene și al Președinției franceze în obținerea unei încetări rapide a focului, precum și al misiunii de monitorizare. Prezența supravegheților europeni este o garanție că nicio tabără nu poate susține în mod arbitrar că tabăra cealaltă a început ostilitățile. Eforturile ar trebui îndreptate acum spre o înțelegere politică, oricât de dificilă ar fi aceasta, iar negocierile politice inițiate la Geneva imediat după ostilități ar trebui încurajate să continue.

Susținem eforturile de obținerea a unui nou acord de asociere în cadrul Parteneriatului estic, care merge dincolo de oportunitățile pentru comerț și investiții. De asemenea, susținem un acord care să faciliteze procedurile pentru eliberarea vizelor pe termen scurt și privind readmiterea între Comunitatea Europeană și Georgia și suntem mulțumiți de pachetul de asistență post-conflict, care funcționează bine.

Zoran Thaler, în numele Grupului S&D. – (SL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, reprezentanți ai Comisiei, salutăm ancheta imparțială și independentă, precum și raportul ulterior privind conflictul din 2008 din Georgia, realizată de Misiunea de Anchetă Internațională condusă de diplomatul suedez Heidi Tagliavini. Înainte de izbucnirea ostilităților în Osetia de Sud în noaptea din 7 spre 8 august 2008, în care au murit mulți civili, am fost martori la luni de provocări din toate părțile. Intervenția militară rusă, inclusiv invazia Georgiei, a fost disproporționată și nejustificată. Ambele părți ale conflictului au fost vinovate de încălcarea dreptului umanitar internațional, fapt care a fost confirmat și de raport și de mai multe organizații, cum ar fi Observatorul pentru drepturile omului.

Ce trebuie să facem noi acum? Rusia trebuie să respecte în totalitate acordul de pace. În primul rând, trebuie să se retragă din zonele pe care le-a ocupat începând cu 7 august 2008. Ar trebui să permită accesul imediat, liber și nelimitat în Osetia de Sud pentru membrii misiunii de monitorizare a UE și pentru agențiile internaționale, inclusiv pentru ONU, astfel încât aceștia să poată supraveghea acordul de încetare a focului și să furnizeze ajutor umanitar. Aproximativ 25-30 000 de georgieni sunt în continuare strămutați în Osetia de Sud, iar autoritățile *de facto* din Osetia de Sud trebuie să le faciliteze întoarcerea la casele lor.

Integritatea teritorială a Georgiei trebuie să fie indubitabilă. Există, cu toate acestea, semne îngrijorătoare de autoritarism în Georgia. Abuzarea de sistemul juridic de către președintele Saakashvili, ostilitatea crescândă față de orice opinii contrare, diminuarea constantă a libertății de exprimare și, uneori, retorica naționalistă agresivă, toate acestea sunt în defavoarea Georgiei. Acest stat va putea să se întoarcă pe calea proeuropeană și democratică și să devină atractiv pentru celelalte țări din regiune dacă își va menține idealurile pe care le-a îmbrățișat în timpul Revoluției trandafirilor. Toți actorii ar trebui să se folosească *bona fide* de oportunitățile pe care le prezintă negocierile de la Geneva. Situației din Caucaz trebuie să i se acorde o atenție deosebită la următorul summit UE-Rusia.

Kristiina Ojuland, în numele Grupului ALDE. – (ET) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, vorbind în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, am șansa de a-mi exprima aprobarea față de raportor. Raportul are un rol extrem de important, chiar dacă acesta dezmințe mitul extins la scară largă – un mit răspândit de Federația Rusă – conform căruia Georgia a început războiul. În același timp, acest raport este echilibrat și critică ambele părți ale conflictului, afirmând chiar că acestea nu l-ar fi putut preveni. Raportul este cu siguranță însemnat deoarece arată foarte clar faptul că Federația Rusă – încă de la începutul conflictului – a organizat antrenamente pe teritoriul Osetiei de Sud și a furnizat locuitorilor din această zonă tehnologie militară, precum și alte echipamente militare.

Un alt moment esențial în acest raport este în mod cert problema „pașaportizării”, pe care Federația Rusă o pune în aplicare de mulți ani, atât în Abhazia, cât și în Osetia de Sud, creând, în consecință, un conflict cu dreptul internațional, ca să nu mai vorbim despre subminarea relațiilor de bună vecinătate. Deși în raport se afirmă foarte clar că această pașaportizare nu a transformat populația care trăiește în Osetia de Sud sau în Abhazia în cetățeni ai Federației Ruse, aceștia mai sunt cetățeni georgieni numai *de jure*, și, de asemenea, din această cauză, afirmația Federației Ruse conform căreia protejează sau trimite oameni ca să își protejeze cetățenii din Osetia de Sud nu stă în picioare. O altă parte importantă a raportului este cu siguranță faptul că vorbește despre purificarea etnică de pe teritoriul Osetiei de Sud în satele georgiene. Acesta este un moment foarte important. Din păcate, cu toate acestea, raportul nu se referă la purificarea etnică pe care Federația Rusă a desfășurat-o în Abhazia începând cu 1991 când, datorită independenței Georgiei, aproape un sfert de milion de georgieni au fost forțați să părăsească Abhazia, propria lor țară.

Aș mai dori, doamnă președintă, ca, în final, să spun că lucrul cel mai important este, bineînțeles, referirea din raport la faptul că independența, autonomia, suveranitatea și integritatea teritorială a Georgiei trebuie respectate. Pentru noi, întrebarea care se pune azi este dacă într-adevăr se poate face acest lucru, și pentru că în curând vom sărbători 20 de ani de la căderea Zidului Berlinului, atunci aș dori să vă întreb, doamnelor și domnilor, când vom putea sărbători ziua în care Abhazia și Osetia de Sud se vor uni cu Georgia?

Ulrike Lunacek, în numele Grupului Verts/ALE. – Doamnă președintă, doresc să mă alătur antevorbitorilor mei și să o felicit călduros pe dna Tagliavini și pe echipa sa pentru raportul pe care l-au realizat.

Raportul a dat să se înțeleagă foarte clar că ambele părți au fost responsabile pentru escaladarea conflictului care s-a produs în final în august 2008. Este clar că Rusia și-a întărit prezența militară în Osetia de Sud, care a fost teritoriu georgian. Totuși, este, de asemenea, clar că aceste provocări au dus la o reacție exagerată a președintelui georgian Saakashvili. Este important că s-a spus că ambele părți au fost responsabile, iar acum trebuie să vedem cum ar putea evolua lucrurile în viitor. Aceasta a fost cea mai mare realizare a raportului. Sunt, de asemenea, de acord cu toți cei care au spus că integritatea teritorială a Georgiei, și a tuturor țărilor, trebuie respectată. Dreptul internațional trebuie respectat.

Cu toate acestea, este la fel de important să analizăm câteva dintre motive: limbajul agresiv, limbajul xenofob și limbajul naționalist care au participat la intensificarea acestui conflict. Un alt lucru ar fi să întrebăm ce va face UE acum. Avem o misiune de monitorizare, care este importantă, însă trebuie să aibă acces la toate zonele din Georgia pentru a sprijini persoanele strămutate și nu numai.

În discuțiile noastre de acum, membrul Comisiei a sugerat să trecem la o zonă de liber schimb cu Georgia, iar Parlamentul va dezbate asistența microfinanciară pentru Georgia. Este clar că UE trebuie să ia în considerare și impunerea unor condiții Georgiei, de exemplu reducerea dimensiunii bugetului său militar. Bugetul pentru apărare a tot crescut în ultimii ani, dar este redus în alte domenii, spre exemplu pentru aspectele sociale, societatea civilă și libertatea presei. UE trebuie să monitorizeze foarte atent acest aspect. Pe scurt, este important ca UE să sprijine eforturile de calmare a limbajului agresiv, iar asistența financiară trebuie să fie însoțită de unele condiții.

Milan Cabrnoch, în numele Grupului ECR. – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în numele Grupului ECR și în numele delegației Parlamentului European pentru cooperare cu Parlamentul Georgiei, al cărei președinte sunt, salut raportul prezentat de Comisie. Raportul este credibil și nu a fost pus la îndoială de niciuna dintre părțile implicate în conflict. Monitorizăm atent situația din Georgia și monitorizăm și detaliile pregătirilor pentru aderarea Georgiei la NATO. Susținem în totalitate integritatea teritorială și suveranitatea Georgiei ca stat independent. Nu putem accepta ideea ca Georgia sau orice altă țară să se afle în sfera de influență exclusivă a Federației Ruse sau a oricărei alte țări. Referitor la conflictul militar care a avut loc în Georgia în urmă cu un an, monitorizăm cu nelinește situația din Osetia de Sud, în special. Suntem preocupați de situația privind aderarea la acordurile de încetare a focului și suntem în special nelinești față de situația refugiaților care au fost forțați să își părăsească locuințele și care nu se mai pot întoarce. Din păcate,

în prezent, asistența umanitară a UE nu ajunge până în Abhazia și Osetia de Sud. Atât etnicii georgieni, cât și ceilalți locuitori suferă în prezent în aceste zone. Este, de asemenea, un mare regret al nostru faptul că observatorii pentru pace independenți trimiși în Georgia de UE nici măcar nu au reușit să lucreze în aceste zone.

Raportul arată că ambele părți ale conflictului au încălcat dreptul internațional. Nu este rolul nostru să judecăm, însă, cu toate acestea, reiese clar din raport că măsurile luate de Federația Rusă depășesc cu mult conceptul general de apărare necesară. Suntem extrem de îngrijorați în ceea ce privește informația privind purificarea etnică și violența împotriva populației civile care a avut loc atât în timpul conflictului, cât și după acesta, conform raportului. În cadrul lucrărilor viitoare ale comisiei interparlamentare, vom susține o încetare imediată a violenței de orice fel, o ridicare imediată a blocadelor care împiedică furnizarea ajutorului umanitar pentru cei care au într-adevăr nevoie de el, accesul observatorilor pentru pace internaționali și cea mai mare atenuare posibilă a impactului pe care îl are conflictul asupra civililor nevinovați. Vom susține toate măsurile care duc la încheierea conflictului și la restabilirea integrității teritoriale și a suveranității Georgiei.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Doamnă președintă, „nu există câștigători”, spune raportul valoros al comisiei de anchetă privind conflictul armat din Georgia din vara anului 2008. Eu nu împărtășesc această concluzie.

Bineînțeles că a fost, și există, un câștigător: Rusia. Cu ajutorul președintelui georgian, Kremlinul încheie, cu hotărâre și prin mijloace militare, anexarea politică a Abhaziei și a Osetiei de Sud. Învinsul este statul georgian, deși, în paranteză fie spus, acesta se poate consola cu susținerea Bisericii Ortodoxe ruse, care continuă să afirme că abhazii și oșetii din sud sunt cetățeni georgieni. Aș dori să subliniez atitudinea lăudabilă a Patriarhului Moscovei, care sunt conșvins că este un exemplu de urmat pentru statele membre nehotărâte.

Comisia Tagliavini critică pe bună dreptate furnizarea în masă a pașapoartelor rusești pentru cetățenii georgieni din Abhazia și Osetia de Sud, acest fapt fiind contrar dreptului internațional. Această eroziune a suveranității georgiene este în prezent reflectată tocmai de eroziunea suveranității naționale ucrainene în Crimeea, unde Rusia distribuie cu generozitate noi pașapoarte cetățenilor ucraineni.

Prin urmare, o lecție politică importantă pe care Uniunea Europeană ar trebui să o învețe din raportul Tagliavini este că ar trebui să asiste activ autoritățile de la Kiev în apărarea independenței naționale împotriva oricărui dintre vecinii lor. Proiectele europene din Crimeea sunt o oportunitate excelentă în acest scop, și același lucru este valabil pentru Georgia.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Doamnă președintă, conflictul din Caucaz din 2008, numit și războiul de 5 zile, a fost un regretabil conflict militar armat pe teritoriul georgian între Georgia și Rusia, care a afectat și așa-numitele „provincii renegate” ale Osetiei de Sud și Abhaziei.

Din cauza a ceea ce, din păcate, a fost adesea o relatare părtinitoare a mass-mediei internaționale privind faptele și contextul războiului, aș dori să clarific o serie de aspecte: SUA au condamnat aspru acțiunea militară a Rusiei, descriind-o ca fiind o demonstrație de pură intimidare și de putere, și a apărât poziția Georgiei. Primul lucru care trebuie spus în acest caz este că Rusia nu a fost agresorul, ci a reacționat la războiul început de Saakashvili. Acesta a știut foarte bine, atunci când și-a pus în aplicare programul de reunificare, că se confrunta cu un adversar omnipotent, însă se baza că NATO și SUA îi vor asigura spatele, drept care a hotărât să ia înapoi cu forța provinciile renegate.

Reacția Rusiei a fost cu siguranță exagerată, însă a fost luată în conformitate cu dreptul internațional într-o așa-numită situație de autoapărare. Prin urmare, sprijinul SUA pentru Georgia a avut ca scop, în mod evident, nu numai protejarea dreptului democratic la autodeterminare, dar a avut – trebuie să o spunem – și obiective militare și politice, mai ales că Georgia funcționa ca un stat vasal strategic în Caucaz, la granița cu Rusia.

Georgienii ar trebui să fie precauți în a permite SUA să le acopere spatele. Să ne gândim numai la Ungaria din 1956, când din nou SUA și-a oferit sprijinul, după cum știm. În orice caz, rezultatul a fost dezastruos: maghiarii au fost abandonați de lumea din vest în lupta lor pentru libertate.

În sfârșit, aș dori să mă refer la raportul din 30 septembrie 2009, în care comisia de anchetă instituită de Consiliul de Miniștri al UE a argumentat în detaliu că justificarea pentru atac în temeiul dreptului internațional citată de georgieni nu este valabilă.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Doamnă președintă, dna Heidi Tagliavini, șefa misiunii, a scris următoarele comentarii într-un rezumat de presă separat: „Trebuie să spunem că acel conflict din 2008 a fost previzibil și putea fi evitat; însă comunitatea internațională a privit în cealaltă parte, ca și cum ar fi renunțat nu numai

la rezolvarea conflictului care a stat la bază, dar și la susținerea unui acord de încetare a focului tot mai fragil.” Cine ar prefera să mențină o incertitudine crescândă și o violență armată care se apropie clar de un rezultat tragic?

Dna Tagliavini a citat trei personalități juridice ca fiind definatorii pentru indiferența comunității internaționale: Națiunile Unite, OSCE și Uniunea Europeană. Acum noi, Parlamentul European, suntem printre cei trei mari ipocriți care au văzut, au știut și nu au dorit să prevină etapa sângeroasă recentă a aceluia război de 17 ani.

Alte concluzii principale ale misiunii sunt, de asemenea, de o importanță globală. Acestea sunt: să nu se mai accepte persoane pentru menținerea păcii dintr-o țară vecină, deoarece acestea apără, de obicei, *zones d'état* și nu pacea. Ar trebui să se aibă în vedere impactul politicilor și diplomației coercitive ale unei mari puteri împotriva unui vecin mic și nesubordonat, ca să nu mai vorbim despre eventuala pierdere a unor părți importante ale teritoriului printr-o anexare înfiorătoare. Nu există câștigători în acest conflict. Atunci când comunitatea internațională se află printre marii învinși, cultura politică a cooperării are de suferit.

Încă două citate: „Principiile consacrate ale dreptului internațional precum respectul pentru suveranitate și integritate teritorială a statelor au fost ignorate”; „decăderea de la standardele civilizate ale interacțiunii politice în Europa este o consecință”.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Doamnă președintă, domnule comisar, am avut șansa de a vizita personal Tbilisi în septembrie anul trecut. Problema integrității și a stabilității teritoriale a Georgiei are un efect puternic asupra stabilității regiunii în general, care, din păcate, are o istorie constantă de instabilitate. Nu există un singur adevăr, există mai multe adevăruri care, adesea, se contrazic. Când politicienii care iau deciziile pierd contactul cu realitatea, consecințele sunt imprevizibile și la scară largă. Daunele directe și colaterale sunt imense, însă consecințele îi vor afecta mai întâi de toate pe oamenii nevinovați.

Nici intervenția marilor puteri, nici susținerea unei părți sau a alteia nu pot fi încununate de succes. Avem nevoie de acțiuni care să restabilească și să consolideze încrederea, care în prezent e inexistentă. Caucaz este o regiune complexă și, la fel ca Balcanii, are mai multă istorie decât poate digera sau să-i facă față. Cârneala și xenofobia nu vor fi niciodată o cale spre succes. Cu toate acestea, deși lipsa de respect față de drepturile și libertățile legitime ale minorităților este cauza principală a conflictului, cauzele sunt mai importante decât aceasta și le includ pe cele de natură economică, în primul rând energia și geopolitica. Totuși, principiile geopolitice cer ca puterile cele mai mari să acționeze în mod responsabil, deoarece iarba crește întotdeauna mai puțin pe unde calcă elefanții. Trebuie elefanții trebuie să afle că nu toată iarba este sau va fi vreodată a lor.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Doamnă președintă, cred că această dezbatere a ajuns să se concentreze în special asupra vindecării simptomelor care rezultă în urma situației grave din Georgia. Aceasta este, în prezent, o țară în care se decide reputația Uniunii Europene ca o forță importantă pe scena internațională. Adevărul este că nimeni nu a respectat planul dlui Sarkozy, iar acesta a fost deja consemnat în arhivele istorice, că Rusia persistă în integrarea militară a Abhaziei și a Osetiei și că Uniunea Europeană nu va putea să își construiască statutul de putere al cărei cuvânt să impună respect în ceea ce privește situația din Georgia. Cea mai bună dovadă a acestui lucru este dna comisar Ferrero-Waldner, care este absentă de la dezbaterea de azi, și numai dl Orban ne transmite poziția Comisiei. Dna Wallis, în mod evident, nu crede că problema este suficient de importantă, judecând după limitele stricte pe care le-a impus pentru timpul acordat luării de cuvânt în acest sens.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Aceasta este o problemă care privește marile puteri, deși este o situație referitoare la drepturile omului. Pentru că victimele în această situație sunt întotdeauna pionii jocurilor marilor puteri: civilii, minoritățile și democrația. Acolo unde există separare și divizare, securitatea este înlocuită de incertitudine, iar armele au cuvântul în loc să existe negocieri. Ce se poate face? Uniunea Europeană trebuie să dea dovadă de credibilitate. UE trebuie să adopte o politică a minorităților care să garanteze acestora dreptul de a-și folosi limba maternă, de a-și promova cultura și de a se bucura de autonomie în Franța, dar și în România, Grecia și Slovacia. Cheia pentru situația din Rusia, Georgia, Osetia de Sud și Abhazia este în UE. UE trebuie să găsească o soluție și trebuie să poată da un exemplu pentru aceste țări.

Charles Tannock (ECR). – Doamnă președintă, cu toate că, faptic, este adevărat că președintele Saakashvili a lansat, într-adevăr, un atac asupra Osetiei de Sud în 2008, acesta a avut loc numai după provocarea de către Rusia, care a inclus și sancțiuni economice severe și întărirea trupelor rusești în teritoriile ocupate.

După părerea mea, raportul nu reflectă în totalitate faptul că răspunsul forțelor rusești a fost disproporționat, care a însemnat bombardarea unor zone civile din Georgia, precum Gori, și a permis purificarea etnică sistematică a georgienilor din Osetia de Sud și ocuparea teritoriului georgian de forțele abhaze.

După părerea mea, Saakashvili a fost, într-adevăr, necumpătat când a încercat să recâștige controlul teritoriului georgian suveran și a făcut o greșeală politică extraordinară, deși era, la urma urmelor, teritoriu georgian suveran. În ciuda acestui fapt, Rusia este hotărâtă acum să stabilească în mod ilegal o sferă de influență în alte țări din vecinătatea sa, așa-numita „vecinătate apropiată”, care este reprezentată, bineînțeles, de teritorii suverane care ar trebui respectate în conformitate cu dreptul internațional.

Tunne Kelam (PPE). – Doamnă președintă, trebuie trasă o concluzie în urma conflictului, și anume faptul că, de pentru mult timp și cu prea multă ușurință, comunitatea internațională a tolerat existența așa-numitelor conflicte înghețate care, după cum a spus și colegul meu, dl Kasoulides, înseamnă demolire. Realitatea centrală a acestui conflict este aceea că Georgia nu a invadat teritoriul Rusiei, pe când Rusia a invadat teritoriul georgian cu o forță militară masivă și a fost pe punctul de a-i ocupa capitala. A fost o încălcare fără precedent a dreptului internațional și subminează credibilitatea Rusiei ca partener de încredere.

Deoarece reacția internațională față de această invazie a rămas ambiguă, Rusia se poate considera învingătoare, ceea ce înseamnă că există probabilitatea unor agresiuni similare, de exemplu în Crimeea sau chiar în zona Mării Baltice. Prin urmare, avem nevoie de un angajament clar din partea UE că va fi prezentă în Georgia și că îi va garanta acesteia alegerea liberă și integritatea teritorială. Va fi foarte important să fim prezenți acolo.

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – Aș dori să fiu foarte scurt și să încep prin a spune că, așa cum a fost precizat de foarte mulți vorbitori, principiul integrității teritoriale a Georgiei este fundamental în acțiunile pe care le desfășurăm, este o chestiune esențială pe care o avem în vedere în toate demersurile pe care le facem.

Aș vrea să fiu foarte clar în a spune că, în continuare, Comisia va continua în diferite multiple planuri să sprijine cooperarea și legăturile cu Georgia, permițând acestei țări să avanseze, să se apropie de Uniunea Europeană. Acest sprijin și aceste eforturi se vor desfășura, așa cum spus, pe mai multe planuri.

Vom continua să fim prezenți la negocierile de la Geneva, unde există un dialog politic în care toate părțile sunt implicate, un lucru esențial pentru rezolvarea acestei situații; de asemenea, vom continua să acordăm asistență persoanelor strămutate; de asemenea, suntem în pregătire pentru lansarea negocierilor în ceea ce privește acordul de asociere, inclusiv un acord de liber schimb și, bineînțeles, inclusiv chestiunile legate de facilitarea regimului de vize.

Aș dori să închei spunând că în pregătirea acestor negocieri, dorim, desigur, ca autoritățile din Georgia să îndeplinească anumite condiționalități, anumite obligații ce țin de statul de drept, ce țin de respectarea drepturilor omului, respectarea drepturilor fundamentale și desigur, alte condiții economice și legate de schimburile comerciale.

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

(Ședința a fost suspendată la ora 10.55 și reluată la ora 11.05.)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

Ana Gomes (S&D). – (PT) Domnule Președinte, conform articolului 151 din Regulamentul de procedură referitor la chestiunile de ordin personal, aș dori să afirm că eu consider că numele meu este folosit în mod abuziv în amendamentele la buget, în ceea ce privește avortul prin constrângere, care au fost depuse de dl Deva și dl Szymański. Amendamentul la care se referă domniile lor și pe care l-am prezentat într-un aviz referitor la raportul „Locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene” preciza, citez:

– „solicită Uniunii Europene să acționeze cu fermitate pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva fetelor (încă din momentul concepției) și să aloce resurse financiare suficiente pentru combaterea inegalităților care rezultă”.

–(PT) Textul meu urmărește să protejeze fetele împotriva discriminării înainte de naștere, respectiv, împotriva avortului pe criterii de sex, însă nu are ca scop să prevină întreaga activitate asociată întreruperii sarcinilor.

Textul meu este diferit, atât în formulare, cât și în scop, de cel al dlui Deva și al dlui Szymański din cadrul amendamentelor la acest buget. Prin urmare, nu este corect să se facă o paralelă între ele și, cu atât mai puțin, să se menționeze numele meu în această privință, fapt pe care îl consider o încercare reprobabilă de manipulare politică.

Voi vota împotriva amendamentelor 727, 732 și 734 depuse de dl Deva și dl Szymański.

7. Premiul Saharov 2009 (anunțarea laureatului)

Președintele. – Aș dori să încep cu câteva informații importante legate de Premiul Saharov 2009. În cadrul reuniunii sale de azi dimineață, Conferința președinților a acordat Premiul Saharov 2009 organizației „Memorial” a lui Oleg Orlov, Serghei Kovalev și a Ludmilei Alexeieva, și tuturor celorlalți susținători din Rusia ai drepturilor omului pe care aceasta îi reprezintă. Am acordat premiul de anul acesta organizației „Memorial”. Sperăm, în mod sincer, că, acționând astfel, vom contribui la ruperea cercului de teamă, incertitudine și violență care îi înconjoară pe susținătorii drepturilor omului din Federația Rusă.

Sperăm, de asemenea, să transmitem mesajul că activiștii societății civile din întreaga lume trebuie să fie liberi să își exercite drepturile fundamentale la libertatea de gândire, la libertatea de exprimare și la libertatea cuvântului scris. Trebuie să fim liberi să ne urmăm gândurile, deoarece acest lucru este esențial în aflarea adevărului.

Permiteți-mi să vă împărtășesc marea satisfacție pe care o am de a putea să anunț acest premiu în calitate de Președinte al Parlamentului European și, în special, în calitate de persoană care provine din Solidaritatea. Într-o anumită perioadă, ne confruntăm cu probleme grave foarte similare cu cele cu care se confruntă în prezent colegii și partenerii noștri din Federația Rusă. Sunt foarte încântat că adevărul și libertatea vor învinge mereu în final. Așa s-a întâmplat în numeroase state din Europa Centrală și de Sud-Est. Faptul că rușii care caută, în prezent, să descopere adevărul nu își pot desfășura activitatea în mod liber reprezintă o problemă majoră pentru întreaga Europă, precum și o tragedie personală pentru ei înșiși. Scopul acestui premiu este ca noi, deputații în Parlamentul European, să ne exprimăm sprijinul susținut față de activitățile lor.

(Aplauze)

Aș dori să fac câteva observații generale: în 1998, adică cu peste 20 de ani în urmă, Parlamentul European a inaugurat Premiul Saharov, decernat anual, pentru libertatea de gândire, pentru a onora persoane sau organizații pentru contribuția adusă la dezvoltarea drepturilor omului și a valorilor fundamentale.

De asemenea, trebuie să ne amintim astăzi de toți acei oameni extraordinari care, prin propriile eforturi și implicare, s-au opus realităților dure ale opresiunii, persecuției și exilului. Ei sunt, adesea, oameni „obișnuiți”, care fac dovadă de curaj și implicare excepționale. Deseori, riscă foarte mult, chiar propriile vieți. Am acordat acest premiu unor scriitori, jurnaliști, politicieni, profesori, avocați și organizații care luptă pentru libertatea muncii, și chiar unor asociații de femei care luptă împotriva dispariției forțate. Libertatea de gândire este o valoare universală.

Aș dori să folosesc această ocazie ca să spun că cele două nominalizări care nu au primit Premiul Saharov anul acesta beneficiază de sprijin susținut din partea noastră și că trebuie să menționăm și numele acestora, în calitate de persoane care ne-au produs o impresie extrem de puternică. Faptul că le-am menționat numele, faptul că s-au aflat alături de noi în numeroase dezbateri, spune foarte mult despre sprijinul nostru susținut pentru ce au făcut. Nu numai laureatul premiului, dar și nominalizații merită respectul nostru adânc și aprecierea noastră profundă.

(Aplauze)

Ceremonia de decernare a premiului va avea loc miercuri, 16 decembrie 2009, la Strasbourg.

8. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: consultați procesul-verbal)

8.1. Exercițiul financiar 2010 (vot)

- Înainte de votare:

László Surján, raportor. – Domnule Președinte, în cadrul Comisiei pentru bugete, am votat peste 1 100 amendamente la proiectul de buget pentru 2010. Inevitabil, există un mic număr de ajustări tehnice care cer să fie supuse votării în plen.

În ceea ce privește Planul european de redresare economică, comisia a adoptat două noi alineate, adăugate la liniile bugetare 06 04 14 01, 06 04 14 02 și 06 04 14 03. Acestea ar trebui să se adauge la comentariile deja existente, dar, ca urmare a unei erori tehnice, aceste alineate apar ca și cum le-ar înlocui pe cele existente. Prin urmare, amendamentul 832 trebuie ajustat în consecință.

După verificarea marjelor, votul în comisie a lăsat 1 775 000 EUR la rubrica 3b. Propun alocarea acestei sume programului „Europa pentru cetățeni”. Aceasta ar însemna că amendamentul 889 privind linia bugetară 15 06 66 trebuie modificat, totalul creditelor de angajament ajungând la 32 255 000 EUR, drept care amendamentul 547, depus din nou, devine caduc.

Cuvintele „acțiuni durabile și ecologice... (noua ordine ecologică)” trebuie să înlocuiască cuvintele „noua ordine ecologică” în comentariile adoptate la următoarele linii bugetare:

04 02 17 Fondul social european (FSE) – Convergență

04 02 19 Fondul social european (FSE) – Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă

13 03 16 Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) – Convergență

13 03 18 Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) – Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă

De asemenea, la linia 13 03 20 FEDR – Asistență tehnică operațională pentru Fondul european de dezvoltare regională, primele două alineate noi trebuie înlocuite cu următorul alineat:

„O parte din credit este destinată finanțării acțiunilor durabile și ecologice, noua ordine ecologică («Green New Deal»), care prevăd reconcilierea cerințelor de dezvoltare economică, socială și de mediu și redresarea regiunilor europene după criza economică și financiară”.

Din motive tehnice, numărul liniei bugetare „Proiect-pilot: cooperare integrală între autoritățile publice, companiile comerciale și întreprinderile non-profit privind integrarea persoanelor în societate și ocuparea forței de muncă” trebuie schimbat cu 04 03 12.

Din motive tehnice, numărul liniei bugetare „Acțiune pregătitoare – Erasmus pentru jurnaliști” trebuie schimbat cu 09 06 05.

Dacă amendamentul 943 privind linia bugetară 26 01 20 „EPSO” este adoptat, anexa bugetară pentru acest Oficiu trebuie să fie ajustată în consecință.

Solicit serviciului Ședințe – dacă plenul mă va sprijini – să efectueze modificările necesare în procesul-verbal. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Domnule Președinte, permiteți-mi numai să mulțumesc Secretariatului pentru munca susținută depusă. Această listă de ajustări apare, de obicei, în fiecare an și reprezintă o bună activitate a Secretariatului. Am discutat aceasta cu grupurile și coordonatorii și am beneficiat de sprijin cu privire la această modificare, care este în spiritul propunerii generale.

Cel mai important lucru este că, în cadrul Comisiei pentru bugete, am fost uniți în utilizarea tuturor mijloacelor legale de care dispunem pentru a completa marjele aproape la fiecare rubrică, ceea ce înseamnă că orice vot prin care sunt acordați bani suplimentari periclitează legalitatea bugetului. Vă atrag atenția asupra acestui aspect și sper că acest spirit al cooperării va continua. Opiniile noastre sunt ușor diferite, însă acest lucru este normal.

(Aplauze)

(Amendamentele orale au fost adoptate)

- Înainte de votul asupra amendamentului 870:

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Domnule Președinte, conform listelor de votare, amendamentul 464 al Grupului Verts/ALE va deveni caduc dacă amendamentul 870 al Comisiei pentru bugete este adoptat. Lista de votare respectă norma introdusă în formule de Thomas von der Vring, conform căreia amendamentele adoptate de Comisia pentru bugete vor fi supuse votării în plen primele, iar, dacă sunt adoptate, toate celelalte amendamente la aceeași linie bugetară devin caduce.

Totuși, această practică, care nu este prevăzută în Regulamentul de procedură al Parlamentului, a fost introdusă în scopul unic de a asigura faptul că poziția generală cu privire la bugetul adoptat de Parlament se va menține în limitele financiare stabilite pentru Parlamentul European. Deoarece amendamentul 464 propune numai plasarea unor fonduri în rezerve, acesta cu siguranță nu poate să prezinte un pericol de depășire a limitelor. De fapt, cele două amendamente nu se exclud reciproc în niciun mod, și, prin urmare, pot fi amândouă votate.

Prin urmare, vă îndemn să aplicați articolul 161 din Regulamentul de procedură și, de asemenea, să votați amendamentul 464.

(Aplauze)

Președintele. – Doamnelor și domnilor, ordinea a fost stabilită anterior și a fost verificată cu atenție, însă l-aș ruga pe raportor să ia cuvântul. Vă rog, fiind cel mai în măsură pentru a răspunde, să spuneți câteva cuvinte referitor la acest subiect.

László Surján, raportor. – Domnule Președinte, de obicei, nu raportorul este acela care decide corectitudinea sau incorectitudinea unui anumit lucru. Avem o practică și o uzanță. Trebuie să informez plenul că, dacă votăm mai întâi amendamentele Comisiei pentru bugete, care nu au fost contestate de Grupul Verts/ALE, atunci amendamentul ulterior al acestora vor reduce Fondul european de dezvoltare regională cu 300 de milioane de euro, reprezentând plăți.

Așadar, aceasta este o adevărată contradicție. Pe de o parte, ar exista o majorare, iar pe de cealaltă parte, ar exista o reducere. Trebuie să ne menținem decizia, deoarece amendamentul 464 precizează clar faptul că plata nu este majorată. Majorarea este zero. Prin urmare, există un conflict – nu poate să existe o majorare de 300 de milioane de euro și, în același timp, să nu existe nicio majorare.

Președintele. – (...) așa că putem trece la vot. Aceasta este opinia serviciilor noastre care au analizat chestiunea, precum și cea a raportorului. Prin urmare, propun să procedăm la exprimarea votului.

- Înainte de votul asupra amendamentului 812:

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Domnule Președinte, aș dori să solicit să iau cuvântul în temeiul articolului 173 din Regulamentul de procedură, care se referă la nerespectarea Regulamentului de procedură. Aș dori să solicit modificarea ordinii supunerii la vot, deoarece mi se pare că ordinea, conform listei de votare, încalcă articolul 161 din Regulamentul de procedură.

Prin urmare, solicit ca amendamentul 70, care propune un credit de 600 de milioane de euro pentru sprijinirea sectorului laptelui, care, după cum cunoaștem cu toții, se confruntă cu o situație extrem de gravă, să fie votat imediat înaintea amendamentului 812, care propune un credit de 300 de milioane. Aș sublinia faptul că acest credit de 600 de milioane de euro a fost adoptat în unanimitate în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și că a câștigat sprijinul marii majorități a parlamentului, în cadrul ședinței din 17 septembrie, când am votat o rezoluție privind sprijinirea sectorului laptelui și criza cu care acesta se confruntă.

Președintele. – Vă mulțumesc. Este, în mod evident, o chestiune privind resursele financiare de care dispunem, ceea ce înseamnă că decizia privind această chestiune este serioasă. Într-adevăr, am avea nevoie de sprijin, însă trebuie să știm de ce dispunem. Acum, propunerea este de a vota mai întâi amendamentul 812, aceasta este propunerea. Aș dori să îl rog pe domnul raportor să ia cuvântul în această privință. Care este situația fondurilor, ce posibilități financiare avem?

László Surján, raportor. – Domnule Președinte, din nou, ordinea supunerii la vot nu este decizia mea. Colega mea, dna Trüpel, a afirmat, cu câteva minute în urmă, că există o așa-numită „regulă neoficială” conform căreia amendamentul Comisiei pentru bugete trebuie să fie votat mai întâi. De ce? Deoarece Comisia pentru bugete este organismul parlamentar prin care putem evalua dacă dispunem de marjă de manevră sau nu.

Nu este în interesul nostru să schimbăm regulile în cursul procedurii de votare și sunt împotriva acestui lucru. Lista de votare a fost distribuită. Grupurile au hotărât cum să voteze. Orice modificare va avea ca rezultat confuzii și, ulterior, va produce numeroase dificultăți. Dacă ne schimbăm regulile într-un caz, indiferent de motiv, suntem pierduți. Fiecare organism trebuie să își respecte propriile uzanțe, norme și regulamente.

- Înainte de votul asupra amendamentului 445:

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Domnule Președinte, s-a produs o eroare tehnică. Am intenționat să votez împotriva amendamentului 444.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnule Președinte, înțeleg perfect argumentul prezentat de domnul raportor, care ne determină să votăm mai întâi amendamentul 812.

Cu toate acestea, dacă este numai o problemă de procedură, votul în favoarea amendamentului 812 nu a însemnat neapărat că amendamentul 70 a devenit caduc.

Se obișnuiește în adunările parlamentare să se voteze mai întâi, după cum a solicitat dl Capoulas Santos, asupra amendamentelor care se îndepărtează cel mai mult de textul inițial. Facem o excepție numai din motivele descrise de domnul raportor...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Vă mulțumesc. Înțelegem. Avem o procedură de vot definitivă. Îl rog pe domnul raportor să ia cuvântul. Conform serviciilor și în opinia noastră, acest al doilea amendament devine caduc. Poate domnul raportor să confirme aceasta?

László Surján, raportor. – Chiar și după vot, nu există niciun motiv să începem din nou dezbaterea. Acum, suntem pentru votare.

- Înainte de votul asupra amendamentului 603:

Michael Cashman (S&D). – Domnule Președinte, intenția mea este de a fi de ajutor. Câțiva dintre noi au auzit că au fost strigate diferite numere. Pentru a evita orice neînțelegeri, ne putem îndrepta atenția către ecranul acesta de sus? În cazul în care ar exista probleme și nu auzim sau cu comunicațiile. Nu învinuiesc pe nimeni, dar să clarificăm lucrurile și să urmărim ecranul.

Președintele. – În regulă. Vom urmări cu toții ecranul. Poate este din cauza faptului că citesc numerele prea repede. Le voi citi mai rar. Vă mulțumesc.

- Înainte de votul asupra amendamentului 937:

Godfrey Bloom (EFD). – Domnule Președinte, voi ridica rapid o problemă de procedură. Ați afirmat, cu câteva minute în urmă, că suntem obligați să respectăm regulamentele și ce se poate face când trebuie să respectăm regulamentele? Înțeleg perfect acest lucru, la fel ca parlamentul.

Pot presupune, și putem presupune, că veți respecta regulamentele parlamentului pe parcursul întregului mandat? Pentru că predecesorul domniei voastre a considerat că nu trebuie să respecte regulamentele și, pe baza explicațiilor votului, a distrus cadrul de reglementare deoarece considera că nu trebuie să îl respecte. Las aceasta la alegerea dumneavoastră, domnule.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult. Doamnelor și domnilor, în special în cursul votării, putem lua cuvântul numai cu privire la probleme de procedură. Vă rog să nu ridicați chestiuni care nu sunt probleme de procedură deoarece, în caz contrar, nu vom putea desfășura votul. Acest lucru este o mare neplăcere pentru noi toți.

(Aplauze)

8.2. Proiect de buget general pentru 2010 (secțiunea III - Comisia) (A7-0038/2009, László Surján) (vot)

8.3. Proiect de buget general pentru 2010 (secțiunile I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) (A7-0037/2009, Vladimír Maňka) (vot)

8.4. Ajustare a salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol (A7-0040/2009, Claude Moraes) (vot)

8.5. Organizare comună a piețelor agricole și dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului 79:

Syed Kamall (ECR). – Domnule Președinte, aș dori, în primul rând, să prezint scuze colegilor pentru această intervenție, însă aș dori ca cineva să îmi explice ce semnifică, de fapt, „OCP”.

Președintele. – Semnifică „organizare comună a piețelor”, deși sintagma va fi puțin diferită de la o limbă alta!

8.6. Progrese la nivelul sistemelor SIS II și VIS (vot)

8.7. Susținerea guvernării democratice în cadrul relațiilor externe (vot)

8.8. Aspectele instituționale ale instituirii serviciului european pentru acțiune externă (A7-0041/2009, Elmar Brok) (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 3:

Elmar Brok, raportor. – (DE) Doamnă președintă, aș dori să propun Verzilor un amendament oral. Dacă l-ar accepta, aș recomanda un vot favorabil. Dacă am introduce propoziția „Nu ar trebui să existe o duplicare a serviciilor externe în Consiliu sau în Consiliul European”, aș recomanda ca plenul să voteze pentru.

(Amendamentul oral a fost adoptat)

- Înainte de votul asupra amendamentului 56:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Domnule Președinte, am putea să votăm în bloc. Propun să votăm de la 56 la 28.

(Aplauze)

(Parlamentul nu a acceptat propunerea).

8.9. Pregătirea reuniunii CET și a Summitului UE/SUA (2 și 3 noiembrie 2009) (vot)

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

9. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- anul financiar 2010

Daniel Hannan (ECR). – Domnule președinte, într-o perioadă în care guvernele naționale trebuie să își reducă bugetele și când toți alegătorii noștri sunt nevoiți să facă economii la bugetul gospodăriei, Uniunea Europeană este, ca de obicei, singura care își permite să își sporească în mod substanțial bugetul.

Acest lucru va avea consecințe fiscale imediate și concrete în statele membre. De exemplu, în țara mea de origine, contribuțiile noastre la buget vor crește cu 60 % în următoarele 12 luni. Ca să încadrăm lucrurile în context, partidul din care fac parte și-a luat angajamentul, cu ocazia ultimei conferințe, să facă economii anuale de 7 miliarde de lire sterline la toate cheltuielile guvernamentale. Noi cheltuim o sumă de două ori mai mare din contribuțiile noastre brute la bugetul UE numai pentru acest element.

Puteți ascunde acest aspect sub masca cheltuielilor de stimulare și a reacției la criza creditelor și a altor lucruri similare, dar știți că acest lucru nu este adevărat. Ceea ce facem noi, de fapt, este să luăm bani din buzunarul sau portofelele cetățenilor și să îi cheltuim în numele lor prin intermediul unor sisteme birocratice. Dacă aceasta ar fi fost calea cea mai eficientă de alocare a resurselor, am fi pierdut Războiul Rece. Acum conștientizăm adevărul, care este acela că funcția esențială a UE o reprezintă angajarea propriului personal, motiv pentru care bugetul său crește în permanență.

Diane Dodds (NI). – Domnule președinte, aș dori să spun clar că am sprijinit proiectele de amendament 732 și 733 și că este păcat că acest Parlament nu le sprijină. Consider binevenită orice măsură care împiedică finanțarea programelor de planificare familială care vor implica o serie de programe privind avortul și sterilizările forțate.

În plus, trebuie salutată măsura de a împuternici beneficiarii de fonduri pentru a combate în mod activ dezechilibrele de gen provocate de selectarea în funcție de sex a copiilor născuți în anumite țări asiatice. Acest amendament ar fi dat Uniunii Europene posibilitatea de a-și sprijini condamnarea verbală cu acțiuni pozitive și de a respinge ajutorul acordat unor asemenea programe.

- Raport: László Surján (A7-0038/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Domnule președinte, aș dori să îmi exprim și eu iritarea cu privire la faptul că nu am reușit să ajungem azi la un consens privind condiția potrivit căreia finanțările europene din bugetul de ajutor pentru dezvoltare nu trebuie să fie alocate unor activități cum ar fi planificarea familială prin intermediul avorturilor forțate sau al sterilizărilor obligatorii. Aș dori să protestez față de metodele prin care, îndeosebi în numeroase țări asiatice, femeile sunt forțate să facă avort, în special în cazurile în care fătul este de sex feminin. Se spune că au fost întrerupte în acest fel 35 de milioane de sarcini în care fătul era de sex feminin. Nu trebuie să îi sprijinim pe cei care organizează astfel de activități și trebuie să încetăm să le mai trimitem fonduri europene. Votul pe ascuns la care au recurs astăzi liberalii, comuniștii și unii socialiști pentru adoptarea bugetului nostru a eliminat siguranța cu privire la acest aspect.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) În multitudinea de amendamente propuse a fost inclus și un amendament de text care a pus punctul pe i. Acesta stipulează: „respinge ideea utilizării bugetului comunitar pentru a finanța o Uniune Europeană mai militaristă și mai neoliberală.” Parlamentul a respins acest amendament și a demonstrat astfel că nu a învățat din criza ultimilor ani și din concluzia la care au ajuns chiar foștii susținători ai pieței libérale potrivit căreia nu mai este posibilă continuarea pe această cale. Bugetul Uniunii Europene se bazează întotdeauna pe supremația pieței libérale, care poate dăuna atât de mult populației europene, după cum s-a văzut deja în trecutul recent.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnule președinte, în timp ce diverse institute și programe, care adoptă toate calea dominantă din punct de vedere politic în ceea ce privește comunicarea și educarea sau reeducarea populațiilor, au primit miliarde de euro, producătorii noștri de lapte au fost privați, din cauza unui artificiu de procedură, de ajutorul la care erau îndreptățiți.

De altfel, ne-au fost trimise două amendamente: Amendamentul 812, care poate a beneficiat de sprijinul Consiliului, reprezentând suma de numai 300 milioane de euro, și amendamentul 70, reprezentând 600 milioane de euro. Este normal ca amendamentul 70 să fie supus primului la vot. Mai mult, acest lucru este prevăzut foarte clar la articolul 161 alineatul (2) din Regulamentul nostru de procedură: „În cazul în care două sau mai multe amendamente, care se exclud reciproc, se aplică aceleiași părți de text, cel care se îndepărtează cel mai mult de textul inițial are prioritate și trebuie votat primul.”

Raportorul a invocat o regulă neformală, dar regula formală are prioritate asupra așa-ziselor reguli neformale, iar această procedură a fost utilizată pentru a declara caduc al doilea amendament, care aducea această alocare la 600 milioane de euro.

Acest lucru este scandalos!

- Raport: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Am votat pentru bugetul 2010, deoarece fondurile care sunt alocate în cadrul acestui buget vor ușura puțin situația cetățenilor din statele membre ale Uniunii Europene afectate de criza economică, socială și financiară. Mai mult, în cadrul acestui buget, au fost alocate mai multe fonduri pentru nevoile sociale, iar acest lucru este deosebit de important în acest moment. De asemenea, am susținut acele dispoziții care prevăd alocarea de fonduri suplimentare pentru creșterea ocupării forței de muncă și

asigurarea locurilor de muncă. Este foarte important și faptul că am alocat fonduri specifice pentru sectorul produselor lactate. Desigur, am fi putut aloca mai mulți bani pentru sectorul produselor lactate, după cum au propus reprezentanții Partidului Social Democrat, dar este bine că măcar o parte a fondurilor din cadrul acestui proiect de buget a fost alocată acestui sector.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva bugetului, deoarece toate elementele fie au rămas aceleași, fie au fost majorate, în timp ce toate statele membre se confruntă cu scăderea veniturilor. Și iată că noi cheltuim mai mulți bani în Europa! Acest lucru mă depășește.

De asemenea, am votat „nu” pentru că acum se stipulează că, pe lângă salariu și rambursarea cheltuielilor de călătorie și a altor cheltuieli, fiecare deputat în Parlamentul European beneficiază de 4 202 EUR pentru cheltuieli generale. Deputații trebuie să folosească această sumă considerabilă pentru cheltuieli legate de birou și telefon, de exemplu, însă niciunul nu este obligat să ofere justificări privind modul în care este cheltuită această sumă. Aceasta înseamnă că fiecare deputat în Parlamentul European primește lunar un cec în alb care l-ar surprinde chiar și pe Moș Crăciun.

Acest lucru mi se pare absolut condamnat. Dacă acest Parlament se ia în serios, atunci trebuie pună capăt acestei practici. Acest lucru poate fi realizat votând, alături de mine, împotriva acestui buget și doresc, de asemenea, să fac apel la fiecare deputat să analizeze din proprie inițiativă modul în care sunt cheltuiți acești 4 202 EUR.

- Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 („Regulamentul unic OCP”)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Evident că am votat în favoarea propunerii menite să reducă efectele crizei în sectorul produselor lactate. Doresc să subliniez din nou că acesta este doar un ajutor care nici măcar nu este suficient pentru a remedia situația. Cu toate acestea, aș fi considerat că este greșit să votez împotriva. Sunt dezamăgită și tristă pentru că nu am primit niciun răspuns, nici măcar în urma insistențelor, la cele trei întrebări ale mele. Prima întrebare se referea la ceea ce dorește Uniunea Europeană să facă pentru a asigura că nu va continua să meargă bâjbâind dintr-o criză într-alta, indiferent că e vorba de o criză în sectorul produselor lactate sau în alt sector. Ce lecție a învățat Uniunea Europeană din această criză cumplită care a năruit și continuă să năruiască viețile multor familii? Cea de a doua întrebare adresată doamnei comisar atunci când se afla aici și, prin urmare, adresată și Comisiei, se referea la modalitatea în care acești bani pot fi distribuiți statelor membre sau la posibilitatea ca micii producători ale căror mijloace de trai se află în pericol să fie primii care primesc acești bani. Cea de a treia întrebare, la care nu am primit răspuns, se referea la măsurile pe care noile state membre doresc să le ia împotriva situației discriminatorii în care se află. Piața noastră trebuia să fie în proporție de 100 %...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Domnule președinte, aș dori să fac trei comentarii cu privire la rezoluția referitoare la sectorul produselor lactate: în primul rând, salut în mod expres faptul că acum Comisia poate reacționa mai rapid la perturbările pieței din sectorul produselor lactate. În al doilea rând, sunt încântat de faptul că am reușit împreună să acordăm asistență financiară producătorilor europeni de produse lactate. În al treilea rând, tocmai pentru că banii nu înseamnă totul, acum trebuie să utilizăm timpul pentru a pregăti perioada care urmează după încheierea sistemului cotelor de lapte. De aceea, sper să existe un dialog intens între politicieni și industrie, deoarece întrebarea privind modul în care vom configura piața produselor lactate după 2015 încă nu a primit un răspuns, iar aceasta este, din punctul meu de vedere, principala problemă.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Sprijin pe deplin extinderea sferei de aplicare a articolului 186 pentru a include sectorul laptelui și produselor lactate. Aceasta va face posibilă o reacție flexibilă la schimbările bruște de pe piața mondială și europeană a laptelui pentru a evita impactul negativ asupra producătorilor sau o distorsionare a concurenței economice. Cu toate acestea, am îndoieli cu privire la eficacitatea sistemului de achiziționare de cote finanțate de la bugetul fiecărui stat membru în parte pentru rezolvarea crizei din sectorul laptelui. Nu toate statele UE au aceleași posibilități când vine vorba de finanțarea acestei măsuri. Eu cred că aceasta va submina competitivitatea agricultorilor din aceste state și, prin urmare, și concurența economică, desigur. Așadar, în calitate de deputat în Parlamentul European originar din Republica Cehă, eu aș prefera în acest caz ca sistemul de achiziționare de cote să fie finanțat de la bugetul comunitar, care poate fi utilizat de toate statele în mod egal. Prin urmare, m-am abținut de la vot.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Domnule președinte, după multe luni de așteptare, după îndelungi discuții în cadrul Comisiei pentru agricultură, după ample proteste ale agricultorilor în diverse state membre, am aprobat forme suplimentare de asistență pentru producătorii de produse lactate. Însă acest lucru nu este

suficient, întrucât acești fermieri au suferit pierderi uriașe, mulți dintre ei fiind în pragul falimentului, ceea ce a dus la subminarea autorității Uniunii Europene și a noastră, a deputaților în Parlamentul European.

Era necesar să se întâmple acest lucru? Care este motivul răspunsului tardiv al Comisiei? Înseamnă aceasta că nu monitorizăm piața în mod corespunzător? Dacă da, acest lucru denotă o stare precară a administrației în cadrul Uniunii Europene. Noi, deputații în Parlamentul European, am fost cei care au semnalat această chestiune luni în șir.

Să nu uităm că intervenția întârziată este mult mai puțin eficientă și ajunge să ne coste mai mult. Ar trebui să învățăm lecții pentru viitor din această experiență. Avem nevoie de o stabilitate pe termen lung pentru producția de lapte, care este o activitate dificilă, costisitoare, bazată pe utilizarea intensivă a forței de muncă. Este datoria noastră față de agricultorii noștri harnici.

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule Siekierski. Am primit încă două explicații privind votul, ambele fiind din partea unor deputați noi. Aș dori să subliniez faptul că, în conformitate cu articolul 170, nu se mai acceptă nicio solicitare de explicație privind votul după începerea primei explicații privind votul. Voi accepta aceste două explicații ca o excepție, însă doresc să solicit serviciilor să aducă din nou acest lucru în atenția grupurilor în mod corespunzător. Dacă nu procedăm într-o anumită măsură conform regulamentului, atunci lucrurile vor scăpa de sub control.

Dl Seán Kelly are cuvântul.

Seán Kelly (PPE). – Domnule președinte, și eu aș dori să spun că sunt bucuros pentru că am votat astăzi finanțarea bugetară pentru sectorul produselor lactate, ceea ce demonstrează că Uniunea Europeană ascultă și reacționează – evident, în limitele bugetului său. Ar fi mai bine dacă am avea mai mulți bani pentru sectorul produselor lactate, dar să sperăm că vom putea îmbunătăți acest lucru pe viitor. O jumătate de pâine este mai bună decât deloc.

În al doilea rând, aș dori să subliniez faptul că au existat mai multe greșeli în interpretarea în limba engleză de astăzi. Dl Buzek a fost amabil, spunând că este posibil ca acest lucru să se fi datorat faptului că a vorbit prea repede. Nu are importanță și nu este vorba de a acuza pe cineva, dar 908 a fost numit 909, 444 a fost numit 445, iar 440 a fost numit 444; prin urmare, dacă vor exista întrebări ulterior, acest lucru trebuie luat în considerare. Desigur, nici ecranul nu a funcționat pentru un timp, din păcate, dar aceasta a fost o eroare electronică, nu una umană.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Domnule președinte, am votat pentru modificarea Regulamentului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole, deși am unele îndoieli în ceea ce privește eficiența noului mod de calculare a penalizărilor pentru depășirea cotelor naționale începând de la 1 aprilie anul curent. Aceasta presupune abrogarea retroactivă a unor legi, ceea ce subminează principiul securității juridice. Cu toate acestea, am votat pentru, întrucât acest amendament va debloca fonduri în valoare de 280 milioane de euro pentru producătorii de lapte și ne permite să sperăm că producătorii de lapte au depășit perioada cea mai dificilă.

Totuși, rămâne o întrebare fundamentală privind viitorul producției de lapte din Uniunea Europeană, iar chestiunea cea mai importantă în această privință o constituie viitorul cotelor de lapte. În acest moment, există contradicții în ceea ce privește măsurile adoptate de Comisie. Pe de o parte, există o propunere de mărire a cotelor și de eliminare a acestora în 2015. Pe de altă parte, propunerea depusă astăzi vizează reducerea ofertei. Trebuie să ne hotărâm într-un sens sau altul. Eu sunt pentru continuarea sistemului cotelor.

- Propunere de rezoluție RC-B7-0118/2009

Daniel Hannan (ECR). – Domnule președinte, filozoful francez René Descartes a lansat faimoasa supoziție că toate simțurile noastre ar putea fi manipulate de un demon malefic.

Uneori, când ascult aceste rapoarte, am impresia că sălășluim în acel univers cartezian, o lume în care Uniunea Europeană susține doar valorile democrației, libertății și dreptății și răspândește aceste valori prin intermediul acordurilor comerciale, și nu al războiului. Apoi, revenind la realitate, ce face Uniunea Europeană? Se dă bine pe lângă tiranii din Beijing și izolează Taiwanul. Refuză să dialogheze cu dizidenții anti-Castro din Cuba. Îi lingusește pe aiatollahi, încercând să îi convingă să renunțe la ambițiile nucleare. Este principalul trezorier al Palestinei controlate de Hamas.

Nu există nicio legătură între acest raport privind răspândirea democrației și comportamentul real al instituțiilor noastre. Nu spun că Uniunea Europeană dă dovadă de ipocrizie, deoarece, desigur, aplicăm

aceleași standarde în interiorul propriilor noastre granițe, dând la o parte cu bucurie rezultatele la referendumuri atunci când considerăm că au luat-o razna. Pe plan extern, cât și intern, disprețuim guvernul reprezentativ și voința democratică. Dați-mi voie să repet că Tratatul de la Lisabona ar trebui supus unui referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Domnule președinte, nu cred că există cineva care să dezaprobe nevoia de a promova și susține democrația în lume, deopotrivă în afara și în interiorul UE. Cu toate acestea, dacă privim în urmă la lecțiile date de istorie, țin minte când Statele Unite promovau democrația în lume, iar oamenii spuneau: „Cum rămâne cu propria voastră ogradă? Cum rămâne cu afroamericii care nu pot vota sau cărora li se refuză posibilitatea de a vota?” Cu ani în urmă, Marea Britanie și alte puteri coloniale le spuneau coloniilor: „Haideți să răspândim democrația”, dar interziceau votul femeilor.

Acum priviți la ceea ce face UE. UE vorbește despre răspândirea democrației în UE, iar colegul meu, dl Hannan, a oferit deja numeroase detalii privind această ipocrizie. Dar trebuie să ținem minte un lucru. Atunci când vorbim despre răspândirea democrației, să ne asigurăm că avem propria ogradă în ordine. Atunci când francezii și olandezii au votat „nu” la referendumul privind Tratatul constituțional, am afirmat că va urma o perioadă de reflecție, iar apoi am ignorat voturile. Când irlandezii au votat „nu” la primul tur, am spus: „Uite ce, noi susținem democrația, dar doar dacă votați cum trebuie. Vă vom da o nouă șansă.” Este timpul să facem ordine în propria noastră casă.

- Raport: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Domnule președinte, mă văd din nou nevoit să le reamintesc colegilor că Constituția europeană sau Tratatul de la Lisabona nu a intrat practic în vigoare. Fiecare clauză, fiecare articol din raportul Brok se bazează pe faptul că acest tratat are deja putere juridică, ceea ce, desigur, nu este cazul.

Trebuie să spun că este cam dubios faptul că acest raport a fost ținut deoparte până în momentul în care referendumul irlandez a fost încheiat și toate voturile au fost numărate și că apoi s-a propus înființarea de ambasade ale UE în lume care să răspundă în fața acestui Parlament și a unui corp diplomatic european unic.

Desigur, știm cu toții că există o politică externă a UE *de facto* dacă nu *de jure*. Avem delegații peste tot în lume, care pun în umbră orice misiune diplomatică națională; avem ambasadori UE, deși neoficiali; iar acum observăm din nou cum un raport reglementează cu întârziere ceea ce devenise de mulți ani o practică în Uniunea Europeană.

Drept care, acum, când aducem obiecții, ni se spune că nu are rost să ne plângem, pentru că aceasta este de mulți ani o practică obișnuită. Așadar, politicile europene de neînchipuit ajung să fie inevitabile fără a parcurge nicio etapă intermediară?

- Propunere de rezoluție RC-B7-0095/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – Domnule președinte, am susținut această rezoluție deoarece acord o mare importanță viitorului summit UE-SUA. La recenta reuniune G20, s-au făcut numeroase promisiuni care vor fi dificil de îndeplinit dacă țările vor acționa pe cont propriu.

În această privință, Uniunea Europeană și Statele Unite ar trebui să își asume rolul principal în punerea în aplicare a angajamentelor luate la reuniunea G20. Prin urmare, avem nevoie de o coordonare mai bună și mai eficientă a măsurilor luate de SUA și UE. Nu avem nevoie de un parteneriat strategic UE-SUA. Sper că această solicitare a Parlamentului European va fi luată în considerare de către Comisie.

Syed Kamall (ECR). – Domnule președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor pentru răbdare, inclusiv tuturor interpreților, care fac o muncă excelentă. Suntem toți de acord în privința importanței parteneriatului dintre UE și SUA și cred că salutăm cu toții summiturile și discuțiile din cadrul Consiliului Economic Transatlantic și al celorlalte forme de dialog transatlantic. Dar este realmente important să recunoaștem faptul că întreaga lume urmărește aceste summituri și privește la rolul de lideri morali pe care îl pot juca atât UE, cât și administrația SUA. În mod cert, una dintre cele mai bune căi de stimulare a economiilor noastre, în special în această perioadă de criză, este să dăm cu adevărat curs discuțiilor noastre despre comerțul liber.

Mă deranjează foarte tare chestiunea politicii agricole comune, iar noi se pare că sporim asistența acordată acesteia, crescând protecționismul, ceea ce aduce mari prejudicii agricultorilor din țările în curs de dezvoltare. De asemenea, dacă ne uităm la administrația Obama și la tarifele sale recente asupra pneurilor chinezești, noi coborâm într-o spirală a protecționismului. Este timpul să revenim la principiul comerțului liber pentru a stimula economia mondială.

*Explicații scrise privind votul***- anul financiar 2010**

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Contribuția bugetului european pentru anul 2010 pentru încurajarea creșterii economice, a competitivității, a coeziunii și a protecției locurilor de muncă reprezintă un răspuns vital la recenta criză economică.

Ca un stimulent specific pentru economia europeană, aş scoate în evidență Planul european de redresare economică, care încurajează, printre altele, proiecte în sectorul energetic (proiecte privind rețeaua electrică, gazul natural și captarea și stocarea carbonului), finanțează măsuri care privesc internetul în bandă largă, extinzând așa-numitele autostrăzi de informații în comunitățile rurale, creează un fond pentru sectorul produselor lactate, reprezentând o nouă provocare a politicii agricole comune, și alte programe de asistență comunitară, precum distribuția de fructe și lapte în școli.

Aș dori să evidențiez în mod deosebit amendamentul la proiectul de buget general pentru 2010 propus de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), care promovează prima angajare a tinerilor prin intermediul formării cu ajutorul întreprinderilor, al stagiilor și al cursurilor de antreprenoriat, un obiectiv suplimentar al programului Erasmus.

Lena Ek (ALDE), *în scris.* – (SV) Grupul de amendamente la bugetul UE pentru 2010 care alcătuiesc „Blocul 3” conține intervenții și măsuri de sprijin la care mă opun din principiu. Printre acestea se numără diverse măsuri de stocare a alcoolului, de exemplu, și o asistență substanțială din partea UE pentru sectorul vitivinicol. De asemenea, este inclusă asistența UE privind distribuția de lapte și fructe în școli, care, deși este o chestiune importantă, nu este un aspect asupra căruia ar trebui să decidă Uniunea Europeană. În același timp, grupul conține investiții semnificative în ceea ce privește bunăstarea animalelor și controlul transportului de animale, de exemplu, pe care le salut. Cu toate acestea, întrucât procedura de vot mă obligă să adopt o opinie cu privire la întregul grup de amendamente, am ales să mă abțin de la votul privind Blocul 3.

Amendamentul 886 are un scop lăudabil – investițiile în sport. Însă această chestiune nu ține de competența Uniunii Europene. Prin urmare, am votat împotriva.

Amendamentul 905 se bazează pe o atitudine față de migranți pe care, din principiu, nu o pot accepta. De exemplu, urmează să se aloce fonduri pentru a explica locuitorilor Africii cât este de periculos să ajungă în Europa. Nu ar trebui să ridicăm ziduri în jurul continentului nostru. Prin urmare, am votat împotriva acestui amendament.

Amendamentul 909 prevede resurse pentru monitorizarea cetățenilor europeni. Acesta este un lucru pe care nu îl pot accepta și, prin urmare, am votat împotriva.

Nigel Farage (EFD), *în scris.* – Deputații care fac parte din UKIP (Partidul Independenței Regatului Unit) au votat în favoarea acestor amendamente, în principal pentru că ne opunem ORICĂREI măriti de buget și pentru că limitarea utilizării acestor linii bugetare, conform propunerii Grupului ECR, poate avea ca urmare reducerea plăților de la buget. Cu toate acestea, doresc să subliniez faptul că fondurile UE, la care contribuabilul britanic cotizează în mod substanțial, nu ar trebui folosite pentru a impune politici, precum avortul forțat, asupra populațiilor minoritare sau a altor populații, care au de suferit sub regimuri antidemocratice. O astfel de întrebuintare este ilegală în Regatul Unit. Acest lucru este ilegal și în alte state-client ale UE și încalcă Declarația Universală a Drepturilor Omului a Națiunilor Unite, la care Regatul Unit este semnatar, și este împotriva Convenției europene a drepturilor omului, la care Regatul Unit este, de asemenea, semnatar. Indiferent dacă suma în cauză este de ordinul milioane sau nu, populațiile locale afectate ar fi asociat pe bună dreptate UKIP cu tirania propriilor guverne dacă delegația UKIP ar fi votat împotriva acestor amendamente.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea amendamentului 812 din cadrul Blocului 3 pentru a nu penaliza ajutorul oferit producătorilor de produse lactate, oricât de derizoriu ar fi acesta (280 milioane de euro). Însă este inacceptabil ca adoptarea acestui amendament să ducă la respingerea amendamentului 70, care acordă un ajutor de 600 milioane de euro în loc de 280 milioane de euro, așa cum solicită Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului. Protestez față de această regulă a celei mai mici propuneri bugetare în dauna agricultorilor.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că măsurile anunțate de doamna comisar Fischer Boel la finalul reuniunii de la Luxemburg a Consiliului miniștrilor agriculturii și în cadrul Comisiei

pentru agricultură și dezvoltare rurală la Strasbourg (la 19 octombrie) sunt insuficiente. Setul de măsuri, care urmează să fie aprobat de Consiliul ECOFIN la 19 noiembrie, se ridică la 280 milioane de euro și va fi acordat statelor membre sub forma unui pachet financiar bazat pe producție și pe cotele anuale. Potrivit calculelor, Portugalia va primi un pachet financiar de 6 până la 7 milioane de euro pentru a combate scăderea prețurilor de producător, care este mai mare de 50 % în raport cu prețurile din 2007-2008. Consider că 0,003 EUR pe litru de lapte produs în Portugalia (calcule furnizate de producători) este o sumă derizorie pentru o problemă care durează de atâtea luni, în special dacă ministrul agriculturii utilizează acești bani pentru reformele așteptate, după cum a anunțat deja.

Această sumă de 280 milioane de euro transmite un semnal important din partea Comisiei Europene, însă este insuficientă în comparație cu ceea ce au, de fapt, nevoie producătorii pentru a depăși această criză.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Negocierile privind bugetul se numără printre cele mai importante procese comunitare în care Parlamentul, Comisia și Consiliul își împart puterea de decizie. Astăzi, la finalul primei lecturi, Parlamentul își reafirmă rolul de autoritate bugetară, sporind cu succes atât creditele de angajament, cât și creditele de plată în raport cu propunerea Consiliului, deși aceste mărimi nu se ridică la nivelul pe care ni l-am dori. Chestiuni esențiale privind revitalizarea economiilor europene în contextul actualei crize, care au fost sprijinite de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), au beneficiat acum de susținere grație accentului pus pe politica de coeziune în vederea promovării creșterii economice și a competitivității, în special a IMM-urilor, principalul motor al creării de locuri de muncă.

În calitate de deputat social-democrat portughez, am motive să fiu deosebit de bucuros că a fost aprobat, cu o largă majoritate, un amendament al delegației noastre, care are ca scop crearea unui program Erasmus pentru prima angajare, una dintre propunerile pe care le-am prezentat la ultimele alegeri europene. Au fost, de asemenea, protejate asistența acordată producătorilor de lapte și garanția unei mai mari securități a cetățenilor, inclusiv în ceea ce privește aprovizionarea cu energie. Acesta nu este finalul procesului, întrucât cele trei instituții vor trebui să adopte o poziție comună care să fie supusă votului în a doua lectură, în luna decembrie.

- Raport: László Surján (A7-0038/2009)

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) Pe fondul actual al crizei economice, financiare și sociale, era esențial ca bugetul Uniunii Europene pentru 2010 să fie concentrat în mod deosebit asupra acestei situații și să devină un instrument eficient în combaterea crizei. Prin urmare, am votat în favoarea proiectului de buget al UE pentru 2010, deoarece consider că acesta oferă un răspuns cuprinzător acestor nevoi.

Parlamentul este hotărât să facă tot ceea ce îi stă în putință pentru a garanta finanțarea corespunzătoare a tuturor activităților și a politicilor care încurajează creșterea economică și crearea de locuri de muncă și care oferă soluții pentru cetățenii europeni. Mai concret, acest lucru înseamnă o mai mare securitate energetică, un sprijin sporit pentru cercetare și inovație, în special în domeniul tehnologiilor curate, promovarea întreprinderilor mici și mijlocii și creșterea sprijinului pentru învățarea pe tot parcursul vieții. În această privință, așa cum au propus deputații social-democrați portughezi, doresc să subliniez importanța creării unui program Erasmus de ocupare a forței de muncă destinat tinerilor care sunt în căutarea primului loc de muncă, pentru a contribui la îndeplinirea acestor obiective.

În sfârșit, trebuie să subliniez faptul că nu sunt de acord cu reducerile suplimentare efectuate de Consiliu în cadrul liniilor bugetare aferente susținerii Strategiei de la Lisabona, având în vedere că astfel de reduceri sunt incompatibile cu măsurile care ar trebui luate pentru încurajarea creșterii și redresării economice.

Sophie Briard Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) În timp ce politica de coeziune joacă un rol esențial în ceea ce privește eforturile de combatere a crizei economice și a schimbărilor climatice, Consiliul propusese reducerea substanțială a creditelor de plată care îi sunt alocate pentru 2010. Fiind conștienți de importanța fondurilor europene și a așteptărilor care există în teritoriu, era esențial ca deputații în Parlamentul European să restabilească și chiar să mărească, în unele cazuri, sumele sugerate în prealabil de Comisia Europeană.

Acest vot este expresia Europei politice de care avem nevoie, o Europă care este capabilă să ia decizii bugetare care să asigure un viitor bun pentru solidaritate, competitivitate și creștere economică, în folosul cetățenilor săi. Deputații în Parlamentul European și-au confirmat astăzi sprijinul pentru o politică europeană de coeziune care să dispună într-adevăr de resursele necesare îndeplinirii ambițiilor sale. Aprob, de asemenea, orientarea generală a rapoartelor domnilor Surján și Maňka privind proiectul de buget al Uniunii Europene pentru anul financiar 2010, drept care am votat cu hotărâre în favoarea adoptării acestora.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Susțin raportul Surján ca un posibil compromis cu privire la bugetul UE. Regret faptul că Consiliul a redus și mai mult proiectul preliminar de buget al Comisiei, care, în opinia mea, era deja insuficient pentru nevoile existente. Nu putem avea o Europă mai mare cu un buget sărac, care este în mod clar necorespunzător. Dezaprob în special reducerile efectuate în cadrul liniilor bugetare pentru sprijinirea Strategiei de la Lisabona. Nu putea exista o discrepantă mai mare între declarațiile publice referitoare la prioritatea combaterii crizei economice și a sprijinirii obiectivului „competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă” și creditele prevăzute în acest proiect de buget. Salut creșterea creditelor în domeniul libertății, securității și justiției și aș dori să subliniez că edificarea unei Europe a cetățenilor depinde și de punerea în aplicare corespunzătoare a acestor linii bugetare.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Nu am votat inițiativa creării unui fond de 300 milioane de euro ca și sprijin imediat destinat producătorilor de lapte deoarece consider că producătorii de produse lactate se confruntă cu o prăbușire a prețurilor care duce la nesiguranță, iar poziția Grupului Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European (S&D) pentru un fond de 600 de milioane de euro ar fi fost o acțiune mult mai rapidă și mult mai eficientă de combatere a cauzelor, dar mai ales a efectelor care au dus la această puternică deteriorare a pieței produselor lactate ce persistă pe fondul crizei economice actuale. De asemenea, consider că setul de măsuri de sprijin adoptate de Comisia Europeană vine destul de târziu, iar fondul de 600 de milioane de euro ar fi reprezentat un sprijin real pentru statele membre care se confruntă cu această criză.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), *în scris*. – (SV) Grupul de amendamente la bugetul UE pentru 2010 care alcătuiesc „Blocul 3” conține intervenții și măsuri de sprijin la care ne opunem din principiu (la fel cum aducem critici – și votăm împotriva – sprijinului UE pentru cultivarea tutunului). Printre acestea se numără diverse măsuri de stocare a alcoolului, de exemplu, și o asistență substanțială din partea UE pentru sectorul vitivinicol. De asemenea, este inclusă asistența UE privind distribuția de lapte și fructe în școli, care este o chestiune importantă în sine, dar noi considerăm că acest aspect trebuie decis la nivel național. În același timp, grupul de amendamente din cadrul Blocului 3 prevede investiții semnificative în ceea ce privește bunăstarea animalelor și controlul transportului animalelor, de exemplu, măsuri pe care, în principiu, le-am considera binevenite, întrucât noi sprijinim cu tărie aceste chestiuni în alte contexte, dar, din moment ce procedura de vot ne obligă să adoptăm o opinie cu privire la întregul grup de amendamente, am decis să ne abținem de la votul privind Blocul 3.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Eu consider că propunerile Parlamentului privind creșterea diferitelor linii bugetare și suma de 1,5 miliarde de euro pentru finanțarea Planului european de redresare economică sunt vitale pentru scoaterea UE din criza economică actuală, precum și pentru consolidarea rolului Uniunii Europene pe scena internațională.

După cum am afirmat anterior, cred că este deosebit de important să alocăm fondurile necesare astfel încât întreprinderile mici și mijlocii, care se numără printre principalele victime ale crizei, să beneficieze de sprijin pentru a putea depăși această criză. Creșterea legată de Programul-cadru pentru competitivitate și inovare va face posibilă promovarea spiritului întreprinzător și a inovației, vitale pentru afirmarea UE pe piața mondială și pentru dezvoltarea socioeconomică pe piața internă.

Regret însă faptul că au fost alocate doar 300 milioane de euro pentru crearea unui fond pentru sectorul produselor lactate. În opinia mea, criza gravă prin care trece acest sector ar justifica alocarea unor fonduri mai importante, inițial de 600 milioane de euro, pentru a-i ajuta pe producători să depășească dificultățile cu care se confruntă în prezent. Prin urmare, consider că suma de 300 milioane de euro este insuficientă și sper ca alocarea acestei sume să poată fi încă revizuită în mod substanțial, în lumina necesităților părților afectate de această decizie.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) În ceea ce privește poziția Parlamentului, aș dori să scot în evidență următoarele: a) amendamentele privind realocarea fondurilor propuse de Comisie și retrase ulterior de Consiliu; b) Planul european de redresare economică ca prioritate pentru Parlamentul European, care trebuie să furnizeze bani „proaspeți” pentru finanțarea sa; c) propunerile privind sporirea finanțării pentru securitatea energetică, cercetare și dezvoltare, sprijinirea IMM-urilor și învățarea pe tot parcursul vieții; d) crearea unui fond pentru sectorul produselor lactate în valoare de 300 milioane de euro, o sumă insuficientă, dar care este suma maximă posibilă (consider că este esențial să avem un mecanism de reglementare și de menținere a cotelor de lapte); e) finanțarea serviciilor de Internet în bandă largă pentru comunitățile rurale din marja disponibilă la rubrica 2; f) propunerea de amendament pe care am prezentat-o în vederea consolidării și modificării programului Erasmus pentru a-l transforma, de asemenea, într-un instrument de creare a unor oportunități pentru prima angajare a tinerilor.

Sper ca bugetul, a cărui valoare se ridică la 127 miliarde de euro, să fie utilizat în întregime, având în vedere că există o întârziere în implementarea fondurilor egală cu un an financiar.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* În mijlocul unei crize economice și sociale, cu efecte drastice asupra locurilor de muncă și a condițiilor de trai ale populației, proiectul de buget comunitar pentru 2010, pe care îl dezbaterem astăzi, nu răspunde nici pe departe necesităților și arată încă o dată ce înseamnă cu adevărat „solidaritatea europeană”. În loc să răspundă crizei sociale, o parte importantă a bugetului este prevăzută pentru creșterea cheltuielilor militare și pentru sprijinirea grupurilor economice și financiare, în concordanță cu accentuarea tendințelor militariste și neoliberale ale Uniunii Europene.

Cu toate că reprezintă o creștere față de proiectul de buget al Consiliului și al Comisiei Europene, propunerea Parlamentului este cu circa 6 miliarde de euro mai mică față de nivelul alocărilor pentru 2010 prevăzute în cadrul financiar multianual 2007-2013, în timp ce suma finală – care urmează să fie decisă în decembrie – este încă necunoscută. Cu toate acestea, salutăm aprobarea propunerii noastre privind crearea unei rubrici bugetare pentru acțiuni în industria textilă și de încălțăminte în vederea creării unui program comunitar pentru această industrie. Această propunere are ca scop combaterea crizei din această industrie, care se datorează creșterii exponențiale a importurilor din țări terțe, în special în regiunile care depind cel mai mult de acest sector.

Gunnar Hökmark (PPE), *în scris. – (SV)* În ceea ce privește bugetul UE pentru 2010, sprijinim principiile care stau la baza lui și dorim să subliniem că acesta trebuie cheltuit într-o manieră profitabilă pentru cetățeni. Cadrul stabilit în temeiul perspectivei financiare ar trebui respectat și, prin urmare, salutăm faptul că bugetul va fi menținut în limitele acestui cadru. Dorim să reducem substanțial asistența agricolă și regională și să micșorăm bugetul total. Dorim să alocăm mai multe fonduri din resursele noastre comune pentru cercetare și dezvoltare, creștere economică, infrastructură și securitate.

Paulo Rangel (PPE), *în scris. – (PT)* Aș dori să încep prin a-mi exprima regretul că proiectul de buget preliminar al Comisiei a fost redus și mai mult de către Consiliu și că, în ciuda ipotezei potrivit căreia prioritatea bugetului pentru 2010 o reprezintă cetățenii și combaterea crizei economice, nu sunt prevăzute suficiente fonduri la rubrica 1a – Competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă. Prin reducerile bugetare efectuate de Consiliu sunt retrase fonduri destinate punerii în aplicare a Strategiei de la Lisabona, ceea ce intră în contradicție cu combaterea actualei crize economice.

Cu toate acestea, aș dori să salut aprobarea amendamentului propus de deputații social-democrați portughezi, care a constituit o promisiune electorală făcută alegătorilor portughezi, pentru că acesta se referă la crearea conceptului Erasmus privind prima angajare ca modalitate de a promova angajarea tinerilor și de a contribui la lupta împotriva crizei economice.

În sfârșit, dezaprobat reducerile efectuate de Consiliu la rubrica 1b – Coeziune pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, într-un moment în care fondurile structurale și de coeziune sunt importante pentru încurajarea creșterii și redresării economice, dar și pentru că numeroase politici importante destinate combaterii schimbărilor climatice și sprijinirii creșterii economice și ocupării forței de muncă sunt finanțate de la această subrubrică.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris. –* Am votat pentru instituirea unui nou fond destinat produselor lactate, care să vină în sprijinul producătorilor pentru depășirea crizei din acest sector, deși acest sprijin trebuia prevăzut cu mult timp înainte. Îmi pare rău că votul nostru nu a putut să aducă 600 de miliarde de euro așa cum, așa cum prevedea raportul de inițiativă votat în 1 septembrie de Comisia AGRI și așa cum și-ar fi dorit Grupul Socialist. Dacă fermierii din UE nu pot beneficia de mai mult sprijin din partea UE, se datorează relei voințe a dreptei europene.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris. –* Proiectul de buget antipopular al Uniunii Europene pentru 2010 reflectă fiecare aspect al obiectivelor sale reacționare, demonstrând încă o dată că UE este o uniune imperialistă transnațională aflată în slujba capitalului. Criza capitalistă este folosită pentru a efectua restructurări reacționare, capitaliste profunde, în detrimentul claselor muncitoare și pentru a crește profiturile întreprinderilor monopoliste. Se finanțează programe pentru răsturnarea relațiilor de muncă, încălcarea drepturilor sociale și ale muncitorilor, promovarea unor forme flexibile de lucru și răsturnarea termenilor acordurilor colective.

Se consolidează sisteme de lucru nesigure, tinerii fiind constrânși să efectueze stagii și să participe la programe de învățare pe tot parcursul vieții în loc să aibă parte de locuri de muncă. Concentrarea pământului și dezrădăcinarea agricultorilor în urma aplicării PAC sunt intensificate în folosul industriei alimentare și al

comerțului. Mijloacele și mecanismele de urmărire în justiție și de reprimare a mișcării muncitorești, precum Frontex, Europol și Eurojust, sunt sporite și consolidate, la fel ca bazele de date personale și mecanismele pentru impunerea politicii imperialiste a UE, politica externă și de securitate comună, și a infrastructurilor militare.

Votul în favoarea bugetului UE acordat de către partidele de centru-dreapta și de centru-stânga din Parlamentul European constituie un atac total la adresa claselor muncitoare. Noi am votat împotriva bugetului UE pentru că acesta servește marilor întreprinderi, aducând greutate și mai mari pe umerii popoarelor.

- Raport: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Robert Atkins (ECR), *în scris*. – Conservatorii britanici continuă să creadă într-o mai mare profitabilitate și responsabilitate financiară în ceea ce privește bugetul Parlamentului European.

Cu toate acestea, Parlamentul a căutat din nou să sporească substanțial bugetul față de cel stabilit de Consiliul de Miniștri. Prin urmare, conservatorii au votat pentru reducerea multor domenii ale cheltuielilor UE.

Continuăm să susținem domeniile în care UE aduce un plus de valoare, precum cercetarea noilor tehnologii, accesul la informații pentru cetățenii europeni, Ombudsmanul European și Curtea de Conturi. Cu toate acestea, am votat, de asemenea, împotriva a numeroase alte linii bugetare care sunt nejustificate și nerentabile într-o perioadă în care ar trebui să dăm toți dovadă de prudență economică.

Mai concret, am votat împotriva finanțării Comitetului Regiunilor și am sprijinit măsuri de eliminare a unora dintre liniile bugetare care necesită cele mai multe fonduri, cum ar fi subvențiile pentru tutun, precum și alte linii bugetare privind programele și subvențiile agricole și risipa din administrație.

Martin Callanan (ECR), *în scris*. – Grupul ECR crede într-o mai mare profitabilitate și responsabilitate financiară în ceea ce privește bugetul Parlamentului European.

Cu toate acestea, Parlamentul a căutat din nou să sporească substanțial bugetul față de cel stabilit de Consiliul de Miniștri. Prin urmare, Grupul ECR a votat pentru reducerea multor domenii de cheltuiești ale UE.

Continuăm să susținem domeniile în care UE aduce un plus de valoare, precum cercetarea noilor tehnologii, accesul la informații pentru cetățenii europeni, Ombudsmanul European și Curtea de Conturi. Cu toate acestea, am votat, de asemenea, împotriva a numeroase alte linii bugetare care sunt nejustificate și nerentabile într-o perioadă în care ar trebui să dăm toți dovadă de prudență economică.

Mai concret, am votat împotriva finanțării Comitetului Regiunilor și am sprijinit măsuri de reducere a unora dintre liniile bugetare care necesită cele mai multe fonduri și care privesc programele și subvențiile agricole și risipa din administrație.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) În cadrul acestei dezbateri privind bugetul general al Uniunii Europene, sunt în favoarea luării în considerare a condițiilor specifice ale crizei în care ne aflăm atunci când discutăm despre alocarea de fonduri către diversele sectoare ale economiei europene.

Aș dori să atrag atenția asupra nevoii presante de a crea un fond pentru sectorul produselor lactate, având în vedere situația dificilă cu care se confruntă producătorii, și sper că vor fi adoptate măsuri de sprijin eficiente pentru acest sector de activitate.

Este esențial să alocăm fondurile necesare astfel încât întreprinderile mici și mijlocii, care se numără printre principalele victime ale crizei, să beneficieze de sprijinul care să le permită depășirea crizei. Creșterea alocărilor pentru Programul-cadru pentru competitivitate și inovare va face posibilă promovarea spiritului întreprinzător și a inovării, care sunt vitale pentru afirmarea de către UE a poziției sale pe piața mondială și pentru dezvoltarea socioeconomică pe piața internă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Salut adoptarea politicii de buget cu bază zero de la începutul fiecărei legislaturi, pe care am prezentat-o în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat). Ca urmare, bugetul Parlamentului va reflecta necesitățile reale și va spori transparența, disciplina bugetară și eficiența. De asemenea, susțin efectuarea unei distincții între costurile fixe și costurile variabile, acestea din urmă fiind justificate de o analiză costuri-beneficii. În domenii precum politica privind comunicarea, această analiză costuri-beneficii este importantă pentru a asigura rezultate mai bune și o mai bună gestionare a resurselor.

Aș sublinia că acest proiect de buget nu ia în considerare cerințele care rezultă din viitoarea intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care va necesita probabil elaborarea unei modificări de buget. Doresc să subliniez că prioritatea Parlamentului ar trebui să fie excelența în ceea ce privește legiferarea și că ar trebui alocate resursele necesare în acest scop. De asemenea, consider că este esențială adoptarea unei politici pe termen lung în ceea ce privește clădirile, care ar trebui să țină seama de costurile de întreținere a acestora.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea primei lecturi a bugetului 2010, adică 127,5 miliarde de euro în plăți, în speranța că cea de a doua lectură ne va permite să ajungem la rezultate mai ambițioase, în special în privința resurselor acordate pentru un plan de redresare care să se ridice la înălțimea provocărilor care trebuie înfruntate în ceea ce privește locurile de muncă, coeziunea socială, schimbările climatice și lupta împotriva sărăciei. Pentru mine, a fost în primul rând o chestiune de apărare a sprijinului acordat microcreditelor, care reprezintă o prioritate pentru socialiști, furnizând resurse pentru economia socială și menținând în același timp programul PROGRESS în întregime. Resursele pentru acest buget sunt într-adevăr limitate, în special din cauza perspectivei financiare austere din care acesta face parte. Va trebui să depunem eforturi serioase în dezbaterile privind noua perspectivă bugetară.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Salut faptul că valoarea totală a bugetului Parlamentului se situează sub limita autoimpusă de 20 % din cheltuielile de la rubrica 5 (cheltuieli administrative) din cadrul financiar multianual. Într-un an de criză, este important ca Parlamentul să dea dovadă de disciplină și control asupra costurilor.

Bugetul aprobat nu include ajustările care pot fi necesare dacă Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, în special în ceea ce privește legislația. În această privință, s-ar putea să fie necesar un buget rectificativ în cazul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Este important de remarcat că prioritatea Parlamentului o constituie rolul său legislativ [în opinia Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat)] și că Parlamentului trebuie să i se aloce resursele necesare astfel încât să poată face o treabă excelentă.

În ceea ce privește politica de informare, salut acordul privind finanțarea partidelor politice la nivel european și a fundațiilor politice la nivel european, care ar trebui să contribuie la îmbunătățirea comunicării cu cetățenii și a participării acestora la viața politică a UE. Este necesară, de asemenea, o discuție mai amplă privind principiile bugetare pe termen lung în acest domeniu.

Am votat în favoarea acestui raport.

Paulo Rangel (PPE), *în scris*. – (PT) Aș dori să salut faptul că valoarea totală a bugetului Parlamentului se situează sub limita autoimpusă de 20 % din cheltuielile de la rubrica 5 (cheltuieli administrative) din cadrul financiar multianual. Cu toate acestea, este important de remarcat faptul că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și sporirea responsabilităților Parlamentului care rezultă din aceasta înseamnă că va trebui elaborat un buget rectificativ, iar limita de 20 % din cheltuielile administrative va fi dificil de păstrat. Prioritatea Parlamentului ar trebui să constea în excelența legiferării și ar trebui create condițiile necesare pentru ca acest lucru să devină realitate.

Aș dori, de asemenea, să aplaud munca depusă de raportorul alternativ al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), José Manuel Fernandes, care a contribuit într-o manieră decisivă pentru a face din acest raport un document de mare importanță pentru Parlament. În ceea ce privește munca sa, aș dori să evidențiez propunerea, care tocmai a fost aprobată, privind punerea în aplicare a unei politici de buget cu bază zero la începutul fiecărei legislaturi, ceea ce va permite ca bugetul Parlamentului să reflecte doar costurile reale și va crește transparența, disciplina bugetară și eficiența.

- Raport: Claude Moraes (A7-0040/2009)

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Din 1998, Parlamentul a respins în mod constant toate inițiativele care i-au fost prezentate atunci când a fost consultat cu privire la chestiuni detaliate legate de Europol, atâta vreme cât domeniul de aplicare Europol a rămas interguvernamental, nefiind supus nici controlului democratic, nici celui juridic. Acum, că a fost aprobată această decizie de a transforma Europol într-o agenție UE, finanțată de la bugetul comunitar, iar rolul de supraveghere al Parlamentului a fost sporit, nu mai este necesară menținerea acestei linii de acțiune.

Prin urmare, am votat în favoarea acestei inițiative a Republicii Cehe, care este menită să rezolve o chestiune administrativă, și anume ajustarea salariilor de bază și a alocațiilor acordate personalului Europol în vederea adaptării acestora la costul vieții din Țările de Jos. Cu toate acestea, țin să subliniez că orice decizie privind ajustarea salariilor angajaților Europol trebuie luată în unanimitate de către Consiliu.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acestei propuneri de decizie care are ca scop ajustarea salariilor de bază și a alocațiilor acordate personalului Europol. Astfel, acest raport este menit să adapteze remunerațiile acestor angajați la creșterea costului vieții din Țările de Jos, precum și la modificările salariilor din sistemul public al statelor membre. Acest sprijin era cu atât mai necesar cu cât Europol a devenit o agenție a Uniunii Europene, finanțată de la bugetul comunitar.

- Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 („Regulamentul unic OCP”)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea includerii laptelui la articolul 186 pentru a permite Comisiei să răspundă rapid la situațiile de criză, întrucât acesta introduce un instrument care este important de utilizat. Cu toate acestea, utilizarea acestui instrument nu trebuie să distanțeze Parlamentul de acest proces, cu atât mai mult cu cât momentul codeciziei se apropie, motiv pentru care este esențial ca aceste acțiuni să fie supravegheate de Comisie.

În ceea ce privește reglarea voluntară a sistemului de prelevare suplimentară, cunoscut de regulă sub numele de „amenzi”, menit să asigure finanțarea internă pentru a restructura sectorul produselor lactate, consider că aceasta este o măsură care generează răspunsuri la nivel național, deși, după părerea mea, ar fi mai potrivită adoptarea unor răspunsuri la nivel european în ceea ce privește această criză care afectează întreaga Europă.

În concluzie, după ce am depus atâtea eforturi în ultimele luni pentru a obține propuneri de măsuri din partea Comisiei, nu avem dreptul să respingem nicio contribuție în acest moment foarte dificil pentru producătorii de lapte europeni și familiile acestora.

Richard Ashworth (ECR), *în scris.* – Am votat în favoarea acestor modificări aduse Regulamentului unic OCP, deoarece cred că pachetul de 280 milioane de euro este unul realist și va fi salutat de industria produselor lactate. Prin urmare, am convingerea că va fi necesar să conferim puteri temporare comitetului de gestionare conform articolului 186 pentru a acorda acest ajutor. Totuși, consider că aceste puteri trebuie acordate Comisiei doar pentru o perioadă de maximum doi ani pentru a asigura furnizarea eficientă a acestui pachet.

Cu toate acestea, nu pot susține programul de răscumpărare a cotelor de lapte la nivel național care a fost, de asemenea, propus de către Comisie și care includea planuri de percepere a unei taxe exorbitante de la producătorii care depășesc cotele. Nu ar trebui să îi penalizăm pe producătorii eficienți, care reprezintă viitorul industriei. Acest pachet constituie o măsură pe termen scurt pentru o soluție pe termen scurt, însă industria necesită o strategie clară, pe termen lung, pentru viitor.

Anne Delvaux (PPE), *în scris.* – (FR) În ceea ce privește includerea laptelui la articolul 186 și programul răscumpărării cotelor, sunt încântată de faptul că punerea în aplicare a acestei decizii nu a fost amânată pentru o dată ulterioară... lucru de care, într-un anumit moment, ne-am fi putut teme din partea unora, deoarece campania de comercializare a produselor lactate (care este cuprinsă între 1 aprilie și 31 martie) a fost demarată deja de ceva vreme! Sunt în favoarea măsurilor care au fost sugerate, dar aş dori totuși să merg mai departe: într-adevăr, aceste măsuri sunt departe de a fi suficiente, în special pentru că, în ceea ce privește răscumpărarea cotelor, mingea se află din nou în terenul statelor membre și al finanțării naționale. În plus, noi discutăm aici despre măsuri pe termen mediu și lung.

Cu toate acestea, există o nevoie urgentă de a adopta măsuri comunitare pe termen scurt. Acest lucru este indispensabil: așteptările din teritoriu în această privință sunt foarte mari. În sfârșit, în contextul articolului 186, pe viitor va fi necesară monitorizarea reînnoirii anuale a mecanismului și acordarea posibilității Comisiei de a reînnoi această măsură automat în fiecare an. De asemenea, acest lucru va permite Parlamentului și Consiliului să pună o mai mare presiune asupra Comisiei.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea propunerii pentru un regulament „unic OCP”, deoarece, având în vedere criza gravă prin care trece sectorul laptelui în Europa, sunt necesare măsuri urgente pentru a restabili echilibrul pieței și pentru a garanta un venit corespunzător pentru agricultori, în conformitate cu obiectivele PAC, care au fost reiterate în cadrul Tratatului de la Lisabona.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Aceste propuneri reprezintă o recunoaștere a eșecului politicii Comisiei în sectorul produselor lactate. Există mai multe motive pentru care am votat împotriva: 1) suma propusă de Comisie pentru stabilizarea pieței laptelui este în mod clar insuficientă și va fi pusă la dispoziție abia în 2010, neputându-se astfel combate, așa cum s-ar impune, o situație în mod evident urgentă, în special în cazul producătorilor mici și mijlocii; 2) includerea laptelui și a produselor lactate la articolul 186, care apare în această propunere, garantează putere Comisiei, care îi este atribuită de Parlament și Consiliu, fără a specifica acțiunile care vor fi dezvoltate; 3) măsurile propuse nu modifică obiectivele ultimei reforme a OCP

pentru liberalizarea completă și desființarea instrumentelor de reglementare a pieței, cotele și drepturile de producție – orientări care stau la baza actualei crize; 4) fondurile aprobate sunt, înainte de toate, menite să restructureze acest sector, care, pentru Comisie, înseamnă abandonarea activității de către mii de producători, cu toate consecințele sociale și ecologice care rezultă; 5) propunerea va exacerba dezechilibrele existente în distribuirea fondurilor în rândul producătorilor și al țărilor, ceea ce nu va face decât să agraveze situația pentru nenumărați producători.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea unor noi măsuri anticriză privind prețul laptelui pentru a sprijini producătorii care în prezent se confruntă cu o situație deosebit de dificilă pentru profesia lor. Aceste măsuri vin cu întârziere, chiar dacă producătorii de lapte au adus în discuție problemele încă din primăvara trecută. Bugetul de 280 milioane de euro propus de statele membre este insuficient; trebuie să dăm dovadă de mai multă ambiție și să sprijinim un pachet de asistență în valoare de 600 milioane de euro pentru a permite producătorilor noștri să iasă din marasmul în care se găsesc. Sunt foarte îngrijorată în ceea ce privește viitorul acestui sector, deoarece nu se face nimic pentru a-i elibera pe producători de influența exclusivă a mecanismelor pieței, deși Curtea Europeană de Conturi a anunțat necesitatea existenței unor instrumente de gestionare a pieței laptelui, cu riscul de a submina producția de lapte în numeroase zone vulnerabile și de a nu observa faptul că produsele cu o valoare adăugată ridicată sunt cele prin care Europa se poate poziționa pe piața mondială.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Producătorii de produse lactate sunt supuși în prezent unor mari presiuni. În Irlanda, unde industria produselor lactate are o importanță strategică, aproape fiecare producător de produse lactate va ieși în pierdere în 2009. Această situație a uneia dintre industriile-cheie ale Europei nu poate dura. Am votat amendamentul de astăzi pentru a da dovadă de solidaritate cu comunitatea agricolă într-un moment de criză. Singurul meu regret este că nu votăm pentru alocarea a 600 milioane de euro în loc de 300 milioane de euro, așa cum a sugerat inițial acest Parlament. Cu toate acestea, votul cu privire la această chestiune a fost blocat la nivel de comisii de partidele de centru-dreapta din Parlament. Suma de 300 milioane de euro este mai bună decât nimic, însă pe viitor este nevoie de măsuri mai radicale pentru susținerea acestei industrii.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *în scris*. – M-am abținut de la votul final privind Regulamentul unic OCP (articolul 142), deoarece, în opinia mea, măsurile propuse de Comisie nu merg suficient de departe.

Criza din sectorul produselor lactate este o problemă care are nevoie de măsuri urgente, iar acesta este un motiv în plus pentru care am votat în favoarea procedurii de urgență în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură pentru ajustările privind Regulamentul unic OCP. Cu toate acestea, actuala propunere a Comisiei este prea slabă și aș dori să văd, într-un termen foarte scurt, măsuri de sprijin adecvate care să fie eficiente în combaterea crizei din sectorul produselor lactate. Votul în favoarea acestei propuneri ar împiedica adoptarea unor măsuri ulterioare, mai eficiente.

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (DE) Criza din industria produselor lactate i-a adus pe mulți producători în pragul falimentului. După luni de așteptare a unui preț mai bun al laptelui, Comisia Europeană a luat în sfârșit măsuri de urgență pentru a-i salva pe producătorii de produse lactate.

Ajutorul pentru stocurile private de brânză urmează să fie majorat la 15 milioane de euro, fonduri de care vor beneficia, în principal, italienii.

Perioada de intervenție pentru laptele praf și unt urmează a fi prelungită, iar rambursările pentru exporturi vor fi mărite. Aceste măsuri ar trebui să stabilizeze prețul laptelui pe termen mediu.

Un fond pentru lapte în valoare de circa 280 milioane de euro va fi distribuit statelor membre pentru a finanța măsurile naționale de asistență. Totuși, aceasta nu este decât o picătură în ocean.

Comisia oferă statelor membre un program de răscumpărare voluntară a cotelor pentru a-i motiva pe producătorii de lapte să renunțe parțial sau definitiv la producția de lapte. Firmelor mai productive care livrează cantități prea mari li se va solicita să bage mâna mai adânc în buzunar. Aceste măsuri presupun costuri mari la nivel național, deoarece, în vremuri de criză economică generală, bugetele naționale rămân fără rezerve. În această privință, nu îmi fac mari speranțe.

Măsura cea mai palpabilă din pachetul pentru criză este includerea laptelui la articolul 186 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, astfel încât Comisia să poată lua măsuri rapide pentru combaterea crizei. Cu toate acestea, mie mi s-ar părea discutabilă limitarea acestei măsuri în timp. Cu această rezervă, am votat în favoarea poziției Parlamentului.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat împotriva deciziei privind sectorul produselor lactate, deoarece consider că propunerea Comisiei de a alocă 280 milioane de euro acestui sector vine prea târziu pentru a mai fi pusă în aplicare în acest an și, în orice caz, această măsură nu va fi suficientă. Din acest motiv, am sprijinit propunerea de a alocă 600 milioane de euro acestui sector. Pe de altă parte, prin includerea laptelui și a produselor derivate din lapte la articolul 186 se acordă anumite puteri comitetului înființat de Parlamentul European, precum și Consiliului, deși nu a fost oferită nicio indicație specifică privind măsurile practice care vor fi luate. Cu toate acestea, măsurile adoptate nu schimbă obiectivul celei mai recente reforme a PAC, și anume liberalizarea completă a pieței produselor lactate, pe care grupul nostru o respinge. Aceste măsuri favorizează industria agroalimentară și marile lanțuri de distribuție, în detrimentul producătorilor mici și mijlocii, și contribuie la concentrarea producției și la sporirea profitului înregistrat de industrie, care a crescut în ultimii ani grație scăderii prețurilor plătite producătorilor de lapte și creșterii prețului final de achiziție.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), în scris. – (FR) Am susținut crearea unui „fond pentru lapte” pentru a ajuta sectorul aflat în criză și, mai concret, pentru a-i ajuta pe acei agricultori care se confruntă cu problemele cele mai stringente. În special, am votat în favoarea amendamentului prin care se solicită alocarea a 20 milioane de euro în plus față de suma anunțată de Comisia Europeană, ridicând valoarea totală la 300 milioane de euro. Acesta este un amendament la Regulamentul unic privind organizarea comună a pieței (OCP), care permite, în special, Comisiei Europene să ia măsuri de urgență din proprie inițiativă în cazul unor perturbări grave pe piața laptelui, așa cum este cazul de mai multe luni încoace. Acest buget este în mod clar insuficient pentru a scoate toți producătorii din situația delicată în care se află. Însă, date fiind marjele bugetare actuale, din păcate nu ar fi fost responsabil să solicităm mai mult. În plus, dacă ceream mai mult, riscam, de asemenea, să nu primim nimic. Țin să subliniez că acestea sunt doar niște jaloane care au fost fixate. Dezbaterile va continua în ceea ce privește structura de reglementare care va trebui să fie introdusă după 2013 și, în acest sens, Parlamentul European va depune în continuare eforturi pentru a ajunge la un cadru eficient și responsabil pentru piețele agricole. În plus, Tratatul de la Lisabona ne va furniza noi arme în această privință.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) În ședința plenară a Parlamentului de la Strasbourg, au fost adoptate rapoarte care conțin trei măsuri specifice [280 milioane de euro reprezentând ajutoare directe pentru producători, o regulă temporară pentru calcularea răscumpărării cotelor și includerea laptelui în Regulamentul OCP la articolul 186 (măsuri de urgență)]. Consider că aceste măsuri sunt importante, dar ele sunt insuficiente, fiind măsuri punctuale pentru o problemă care a căpătat deja dimensiuni structurale considerabile. Sectorul are nevoie de mecanisme de gestionare utile și eficiente pentru a putea interveni pe piață atunci când este necesar, spre deosebire de abordarea recomandată de Comisia Europeană, care susține liberalizarea și dereglementarea.

Criza din sectorul produselor lactate a arătat în mod clar că OCP pentru lapte încă are nevoie de instrumente, în special de mecanismul cotelor, pentru a înlătura dezechilibrele pieței.

Setul de măsuri, care urmează să fie aprobat de Consiliul ECOFIN la 19 noiembrie, se ridică la 280 milioane de euro și va fi acordat statelor membre sub forma unui pachet financiar, pe baza producției și a cotelor anuale. Potrivit calculelor, Portugalia va primi un pachet financiar de 6 până la 7 milioane de euro pentru a combate căderea prețurilor de producător, care este mai mare de 50 % în raport cu prețurile din 2007-2008...

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 din Regulamentul de procedură)

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Măsurile Comisiei și ale guvernelor privind criza din sectorul creșterii animalelor se potrivesc foarte bine cu PAC antipopulară mai generală și, mai important, cu decizia luată de UE privind liberalizarea completă a pieței produselor lactate. Chestiunea cea mai gravă este că rubricile propuse sunt utilizate pentru a grăbi restructurările în vederea sporirii profiturilor industriei alimentare, consolidând astfel grupurile de afaceri din sectorul produselor lactate în detrimentul crescătorilor de animale. Măsurile nu vizează problemele acute împotriva cărora protestează proprietarii de ferme producătoare de lactate mici și mijlocii, și anume costurile de producție ridicate și prețurile de producător derizorii.

Mai concret, aceste măsuri nu se adresează problemelor acute ale tuturor crescătorilor de animale, care desfășoară activități în domeniul creșterii bovinelor, al producției de carne și al creșterii ovinelor și caprinelor. Industria și comerțanții își dublează profiturile, datorită atât prețurilor de producător derizorii, cât și prețurilor exponențiale plătite de lucrători pentru aceste alimente de bază. Am votat împotriva propunerii, deoarece obiectivul acesteia este sporirea concentrării producției din acest sector. Soluția pentru proprietarii de exploatații agricole mici și mijlocii este combaterea politicii monopoliste a UE și promovarea unui tip

diferit de dezvoltare care să îi elibereze pe crescătorii de animale de exploatare, să le garanteze un venit și un viitor și să servească, în general, nevoilor nutriționale și bunăstării populației.

- Propunere de rezoluție B7-0097/2009

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, faptul că frontierele interne ale Uniunii Europene au fost abolite fără ca, în același timp și chiar în prealabil, controalele la frontierele externe să fi fost întărite, iar instrumentele de securitate prevăzute inițial, oricât de elementare, să devină pe deplin operaționale, constituie o reală problemă. Fiind conduși de principiul realității, nu ne vom opune acestei rezoluții, în care sunt exprimate îngrijorări cu privire la întârzierile întâmpinate de noile sisteme de schimb de informații privind chestiuni penale și legate de vize. Însă, de fapt, aceasta nu este decât o problemă falsă: problema reală o constituie însuși sistemul Schengen, pseudo-acquis-ul său care acum este inclus în tratate, și politicile duse de Bruxelles în ceea ce privește vizele, imigrarea și circulația persoanelor...

În prezent, Europa este invadată de imigranți legali și ilegali, iar criminalitatea, care devine din ce în ce mai violentă, crește în mod alarmant, deoarece țărilor li s-a luat dreptul de a-și controla propriile granițe. Sistemul Schengen a favorizat creșterea considerabilă a criminalității transfrontaliere și a fluxului ilegal de persoane și bunuri, acestea fiind ele însele uneori legale, iar altele ilegale, fără niciun beneficiu pentru europeni. Prin urmare, până ce aceste sisteme vor deveni operaționale, cel puțin invocați clauza de salvagardare și restabiliți controalele!

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Susțin pe deplin rezoluția privind situația instrumentelor SIS II și VIS. Punerea la punct a sistemului SIS II a depășit termenul prevăzut, iar numeroase probleme tehnice au amânat deja intrarea țărilor noi în sistemul Schengen. Aceasta impune o monitorizare constantă de către Parlamentul European a progreselor privind înființarea SIS II și VIS.

SIS II reprezintă un proiect politic-cheie pentru întreaga Uniune. Punerea sa în aplicare și funcționarea corespunzătoare îndelung așteptate sunt esențiale pentru extinderea spațiului Schengen și, în consecință, pentru libera circulație a persoanelor în cadrul UE în ceea ce îi privește pe următorii cetățeni care vor avea acest drept (Bulgaria, România, Cipru și Liechtenstein). De asemenea, SIS II este un element-cheie în combaterea criminalității și a imigrației ilegale. Polițiștii de frontieră polonezi au reușit să rețină cu 50 % mai mulți străini ilegali în prima jumătate a lui 2008, în comparație cu aceeași perioadă a anului precedent, grație aderării Poloniei la spațiul Schengen (conform unui raport din 2008 al Ministerului Internelor și Administrației).

Peste 350 de persoane căutate în temeiul mandatului european de arestare (MEA) au fost arestate pe teritoriul Poloniei, iar circa 600 de persoane căutate de sistemul de justiție polonez au fost reținute în străinătate. Baza de date cu copiii dispăruți, care nu făcea parte din SIS I și care este prevăzută pentru SIS II, este deosebit de importantă. Încrederea pe care o prezentăm în ochii cetățenilor noștri depinde de proiecte majore ca acestea. O Europă unită nu își permite alte întârzieri și o atitudine neglijentă.

- Propunere de rezoluție RC-B7-0118/2009

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Adoptarea acestei rezoluții suscită inevitabil câteva comentarii privind scopurile și conținutul său. În primul rând, Uniunea Europeană, în loc să pretindă a fi un apărător al democrației, ceea ce nu este, și să facă „recomandări practice” altor țări, ar trebui, înainte de toate, să se preocupe de starea democrației din interiorul UE. Procesul ratificării Tratatului de la Lisabona este un exemplu recent, printre alte posibile exemple, privind modul în care așa-numitul „proiect european” intră în opoziție cu participarea democratică a popoarelor europene și cu interesele, dorințele și aspirațiile acestora, supunându-le unor presiuni, șantajându-le și desconsiderând deciziile acestora privind calea pe care vor să o adopte pe viitor în mod colectiv. În al doilea rând, în ceea ce privește relațiile externe, în loc să promoveze reluarea cursei înarmării și militarizarea relațiilor internaționale, țările UE ar trebui să contribuie la consolidarea democrației prin promovarea unei politici autentice de pace și cooperare internațională, bazată pe respectarea suveranității fiecărei țări și a principiului neamestecului, precum și pe respectul pentru dreptul internațional și Carta Națiunilor Unite. Din păcate, suntem departe de a avea o astfel de contribuție. O Uniune Europeană cu un deficit democratic din ce în ce mai sever nu poate constitui un exemplu și, cu atât mai puțin, nu poate contribui la „consolidarea” democrației în lume; așadar, votul nostru este împotriva.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, această rezoluție expune, ca de obicei, așa-zisele bune intenții ale acestui Parlament în ceea ce privește drepturile omului: rolul Uniunii Europene este, după câte s-ar părea, acela de a lumina întreaga omenire cu privire la noțiunile sale de democrație, de a finanța progresul democratic din toate țările etc. Așadar, cum poate fi credibilă această Uniune care aplică într-o măsură atât de mică, dacă nu deloc, clauzele de salvagardare care există totuși cu

privire la acest subiect, în toate acordurile sale comerciale externe, când ea continuă să facă comerț și să acorde finanțări, orice s-ar întâmpla?

Cum poate fi ea credibilă, având în vedere modul în care se comportă chiar și în Europa, impunând popoarelor o constituție europeană, rebotezată sub numele „Tratatul de la Lisabona”, când unele dintre acestea au spus clar că nu o doresc? Și cum puteți dumneavoastră, doamnelor și domnilor deputați de stânga din acest Parlament, să fiți credibili după mascarada lamentabilă de ieri cu privire la Italia, în care ați dat dovadă de un spirit partizan și de sectă nemaivăzute?

- Raport: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului Brok privind aspectele instituționale ale înființării Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE), care va fi extrem de important în sporirea coerenței și eficienței relațiilor externe ale Uniunii. Este important să ne asigurăm că înființarea SEAE, ca urmare a elementelor noi introduse de Tratatul de la Lisabona, ne va permite să păstrăm și să dezvoltăm modelul comunitar în cadrul relațiilor externe ale Uniunii și să menținem echilibrul interinstituțional al Uniunii.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Înființarea Serviciului european pentru acțiune externă este urmarea firească a procesului prin care Uniunea Europeană dobândește din ce în ce mai multe competențe externe. Acesta ar putea deveni un instrument important de coordonare și pentru afirmarea de către UE a poziției sale în plan extern dacă va putea rezista presiunilor exercitate de direcții și își va baza acțiunile pe colaborarea cu reprezentanțele diplomatice ale statelor membre, și nu pe concurența cu acestea.

Regret faptul că, în cadrul Comisiei pentru afaceri externe, nu s-a putut obține sprijinul pentru un amendament pe care l-am propus, în care se solicita luarea în considerare a limbilor europene mondiale pentru stabilirea viitorului regim lingvistic intern al SEAE.

Acest lucru este cu atât mai clar cu cât prioritatea SEAE ar trebui să fie stabilirea de punți, contacte și legături cu restul lumii și, prin urmare, acesta ar trebui să adopte ca instrumente de lucru limbile cele mai adecvate pentru stabilirea directă a acestor legături. Așadar, este de neînțeles faptul că, luând în considerare această chestiune, Parlamentul alege să desconsidere dimensiunea externă a multilingvismului și natura strategică a acelor limbi, aspecte pe care le recunoaște nu numai Parlamentul însuși, ci și Comisia Europeană.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am sprijinit avizul Parlamentului European privind structura viitorului serviciu diplomatic al UE. Sper că Serviciul european pentru acțiune externă (SEAE) va întruchipa o abordare esențialmente comunitară și va permite Uniunii Europene să își exercite influența diplomatică în mod eficient și democratic. SEAE trebuie să fie subordonată Comisiei în ceea ce privește chestiunile administrative și bugetare și trebuie să facă oficial parte din Comisie. Sper, de asemenea, că noul comisar pentru dezvoltare va putea să rămână pe deplin autonom și să își protejeze prerogativele legate de acest serviciu, contrar ideii că ar putea concentra puterile în sectoare legate de acțiunea externă a Uniunii Europene, inclusiv politica comercială și extinderea UE. Este important ca vocea Parlamentului să fie auzită de Consiliu, care ar trebui să stabilească orientările pentru acest nou organism în cadrul reuniunii sale din 29-30 octombrie 2009.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. Am votat împotriva raportului domnului Brok privind Serviciul european pentru acțiune externă (SEAE), întrucât îl consider ca fiind cel mai clar exemplu al militarizării Uniunii Europene. Serviciul, care urmează a fi lansat în urma adoptării Tratatului de la Lisabona, acoperă toate aspectele legate de politică de securitate și apărare a UE. Potrivit raportului, SEAE și Înalțul Reprezentant (și vicepreședinte al Comisiei Europene) își vor asuma rolul de reprezentanți externi ai UE, susținuți de o rețea de 5 000 de funcționari, fără a fi supuși niciunui tip de control parlamentar. Înalțul Reprezentant se va ocupa de gestionarea civilă și militară a crizelor și va fi responsabil de drepturile omului, însă nu va răspunde în fața statelor membre. În plus, SEAE va fi înființat printr-o decizie a Consiliului, cu aprobarea Comisiei. Parlamentul va fi doar consultat, ceea ce reflectă caracterul antidemocratic al demersului. Consider că Serviciul european pentru acțiune externă nu reprezintă spiritul proiectului european pe care grupul nostru dorește să îl apere, adică o Europă creată pentru și de către cetățeni, și nu o Europă care, în prezent, este clădită pe un model economic bazat pe evitarea oricărei intervenții în economie.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. Serviciul european de acțiune externă (SEAE) al UE, înființat în temeiul Tratatului reacționar de la Lisabona, este un mecanism de promovare a unei agresiuni imperialiste crescute și a strategiei antipopulare a UE. Graba reprezentanților politici ai capitalului în Parlamentul European

– conservatori, social-democrați, liberali și verzi deopotrivă – de a vota în favoarea SEAE demonstrează devotamentul acestora față de politicile economice și opțiunile militare ale capitalului euro-unificator:

- reprezentarea independentă a UE la toate organizațiile internaționale, independent de statele sale membre, conform dispozițiilor din Tratatul de la Lisabona;
- înființarea SEAE, un serviciu autonom al UE, cu puteri civile și militare, bazat pe direcțiile adoptate în cadrul politicii externe și de securitate comune (PESC) și al Adunării permanente a camerelor agricole (APCA) și al cărui personal va fi asigurat de înalți funcționari civili și militari ai UE, aflați în subordinea Înaltului Reprezentant;
- utilizarea SEAE ca instrument de promovare a politicii imperialiste a UE, cu propriile ambasade și acțiuni diplomatice independente de statele membre. Calea pentru aceste schimbări a fost pregătită de Tratatul de la Maastricht, care a fondat PESC a UE și APCA și a semnalat o creștere a agresiunii militare și a militarizării UE.

Partidul Comunist Grec a votat împotriva raportului, care prezintă fiecare aspect al Tratatului de la Lisabona și pericolele la care, prin aplicarea sa, sunt expuși cetățenii, care luptă împotriva Uniunii Europene, această uniune transnațională a capitalului și a politicii sale antipopulare.

- Propunere de rezoluție RC-B7-0095/2009

Françoise Castex (S&D), *în scris*. – (FR) Nu am participat la acest vot, deoarece resping ideea de a consolida încă o dată relațiile noastre economice cu Statele Unite. Parteneriatul UE-SUA nu este cel mai important pentru Europa și nu este ceea ce are nevoie Runda Doha: UE trebuie să își diversifice partenerii dacă dorește să își păstreze independența într-o măsură cât mai mare. Pentru aceasta, trebuie să sporească numărul de acorduri cu țările în curs de dezvoltare. În loc să americanizăm standarde europene, trebuie să avem ca prioritate introducerea unui model de dezvoltare multipolar în care Europa își va găsi în sfârșit locul cuvenit și sensul deplin.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Relațiile UE-SUA reprezintă fără îndoială cel mai important parteneriat strategic al UE. Avem o responsabilitate comună de a promova valori comune precum respectarea drepturilor omului, democrația, stabilitatea și pacea, dar și de a găsi soluții mai bune la diverse pericole și provocări la nivel mondial, cum este cazul crizei economice și financiare, al schimbărilor climatice, al proliferării nucleare, al combaterii criminalității și terorismului internațional și al eradicării sărăciei, printre alte probleme.

În ceea ce privește cooperarea în domeniile juridic, polițienesc și al securității interne și externe, țin să subliniez că, pentru succesul negocierilor viitoare, este esențial ca măsurile de securitate să nu încalce libertățile civile și drepturile fundamentale, ca să nu mai vorbim de necesitatea respectării intimității și a protejării datelor.

Vreau să afirm din nou faptul că datele europene cu caracter personal ar trebui să furnizeze țărilor terțe numai dacă se iau în considerare două principii fundamentale: necesitatea și proporționalitatea. De asemenea, trebuie să se respecte pe deplin legislația europeană și națională privind protecția datelor și să se furnizeze garanții procedurale adecvate.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție privind viitorul summit UE-SUA și întrunirea Consiliului Economic Transatlantic (CET), deoarece subliniază nevoia consolidării relațiilor transatlantice într-un moment în care provocările internaționale majore impun un răspuns coordonat la nivel mondial. Doresc să subliniez rolul CET în promovarea și asigurarea unui răspuns coordonat la criza financiară mondială și importanța relațiilor transatlantice în obținerea unui acord internațional la COP 15 de la Copenhaga, care include un pachet financiar adecvat pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în combaterea schimbărilor climatice, în ceea ce privește atât măsurile de atenuare, cât și măsurile de adaptare.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Datorită importanței strategice a Statelor Unite pentru UE și viceversa, parteneriatul transatlantic trebuie consolidat la următorul summit în vederea sporirii capacității de acțiune pentru a face față provocărilor cu care ne confruntăm, de la grava criză socioeconomică din prezent la chestiuni precum dezarmarea, combaterea terorismului, schimbările climatice, respectarea drepturilor omului etc.

De asemenea, este esențială adoptarea unor măsuri coordonate între SUA și UE pentru a ajunge într-un stadiu mai matur al relațiilor economice și comerciale dintre cele două părți, ducând la crearea unei piețe

transatlantice *de facto* până în 2015, cu o birocrație redusă și, în consecință, un mediu mai stabil și mai atractiv pentru întreprinderile de pe ambele piețe, care să le ofere cheltuieli de exploatare mai mici.

În plus, dacă Statele Unite nu vor adopta măsuri echivalente, în special în ceea ce privește reglementarea financiară, UE se va afla într-un dezavantaj concurențial, ceea ce va dăuna foarte mult economiei europene.

Prin urmare, reiterez nevoia protejării intereselor UE prin intermediul unei politici coerente și coordonate între UE și SUA în diversele domenii de interes comun.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat împotriva rezoluției privind viitoarea reuniune transatlantică la nivel înalt dintre Statele Unite și Uniunea Europeană, deoarece, în ciuda speranțelor ridicate pe care le-a trezit sosirea sa la Casa Albă și alegerea sa istorică într-o țară în care minoritățile etnice încă au parte de discriminări, președintele Obama a făcut, până în prezent, doar gesturi simbolice. Actualul președinte al Statelor Unite împărtășește același model economic al neintervenției în chestiunile economice ca al administrației precedente, a continuat aceeași politică militară ca a predecesorului său (a trimis mai multe trupe în Afganistan și înființează noi baze militare în Columbia), încă nu a închis tabăra de la Guantanamo și nici nu a ridicat embargoul asupra Cubei. Nu a exercitat nicio presiune asupra Israelului sau Marocului pentru a respecta legislația internațională. Statele Unite continuă și în ziua de azi să aplice pedeapsa cu moartea în 38 de state federale. Încă nu au ratificat Tratatul de la Ottawa privind controlul comerțului cu arme sau Protocolul de la Kyoto. Din aceste motive, am votat împotriva acestei rezoluții.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece acord o mare importanță summitului Uniunea Europeană-SUA care se va ține la începutul lui noiembrie 2009. În timpul recente reuniuni a G20, s-au făcut numeroase promisiuni care vor fi dificil de respectat dacă țările vor acționa pe cont propriu. În această privință, Uniunea Europeană și Statele Unite ar trebui să își asume un rol primordial în punerea în aplicare a angajamentelor efectuate de G20. În consecință, avem nevoie de o coordonare mai eficientă a măsurilor luate de Statele Unite și UE. De aceea, încurajez aceste întâlniri comune dintre europeni și americani și, mai concret, discuțiile la nivelul Consiliului Economic Transatlantic (CET).

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.25 și reluată la ora 15.00)

11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

12. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

12.1. Guineea

Președintele. – Următorul punct este dezbateri a șase propuneri de rezoluții privind Guineea.

Véronique De Keyser, autoare. – (FR) Domnule președinte, consider că interesul față de această chestiune depășește cu mult mulțimea de persoane care s-a grăbit să ajungă în Parlament în această după-amiază, lucru pe care îl regret încă o dată în numele grupului meu și al celorlalți.

Domnule președinte, Republica Guineea are nevoie de sprijinul comunității internaționale. În urma decesului președintelui Conté, o juntă militară a preluat puterea. Criticată de comunitatea internațională, aceasta a beneficiat totuși de sprijin pe plan intern, deoarece promitea o tranziție rapidă către un regim civil cu alegeri libere. Căpitanul Dadis Camara, care se afla în fruntea juntei, s-a angajat ferm să nu candideze la alegerile prezidențiale, însă, în urma unei administrări dezastruoase a țării – inexistența bugetului, a ofertelor de licitație publică, a serviciilor de bază pentru populație – a prins gustul puterii și s-a agățat de ea atât de strâns, încât acum candidează la alegeri. Campania sa electorală se bazează pe toate resursele organizaționale, mediatice și economice ale țării. În fața acestei încălcări a angajamentelor luate anterior de juntă, opoziția a organizat o demonstrație, care a fost reprimată cu brutalitate de garda prezidențială. Aceasta a ucis 150 de persoane și a rănit peste 1 000, iar multe femei au fost violat și eviscerate.

Reacția Parlamentului European și, sper, a Uniunii Europene, va fi clară. Solicităm suspendarea acordului de pescuit al Uniunii Europene. Solicităm Uniunii Africane să impună sancțiuni juntei militare și să organizeze

un dialog în cadrul unei comisii de reconciliere. Cerem instituirea unui guvern de tranziție pentru a pregăti alegerile prezidențiale și legislative, junta fiind definitiv scoasă în afara legii de către comunitatea internațională.

Sper că aceste reacții, care sunt pe măsura tragediei care s-a produs, vor stabili un precedent și că, dacă vor mai apărea situații de încălcare flagrantă a drepturilor omului, Uniunea Europeană va avea curajul să acționeze la fel de prompt.

Renate Weber, autoare. – Domnule președinte, atunci când examinăm situația din Guinea și aflăm despre atrocitățile care au fost comise acolo în ultimele luni, prima întrebare legitimă care se pune este de ce aceste evenimente au avut o expunere mediatică atât de redusă. S-au scris doar câteva rânduri pe ici, pe colo, ca și cum nu ar fi existat sute de oameni uciși, acte teribile de tortură și violuri îngrozitoare menite să anihileze demnitatea umană.

Este adevărat că diverse instituții internaționale au condamnat junta militară care a venit la putere în urma unui *coup d'état*, însă consider că ar fi trebuit să se facă mult mai mult pentru a crește nivelul de informare în rândul cetățenilor obișnuiți, inclusiv al cetățenilor europeni. De aceea, mă bucur că măcar Parlamentul European, vorbind în numele cetățenilor care ne-au trimis aici, are o reacție corespunzătoare, iar rezoluția pe care o vom vota astăzi abordează această problemă în mod adecvat.

Cu toate acestea, consider că este extrem de important nu numai să criticăm și să condamnăm actualul regim, ci și să eliminăm orice posibilitate de deturnare a fondurilor europene menite să îi ajute pe cetățenii din Guinea.

Cristian Dan Preda, Autor. – Ziua de 28 septembrie este o zi importantă pentru poporul din Guinea, pentru că este ziua în care a avut loc referendumul pentru independență. Din acest an, ziua de 28 septembrie va fi însă și o zi simbol a masacrului pe care puterea instalată în mod violent la Conakry l-a produs împotriva opozițiilor.

Menținerea la putere a acestei echipe de militari este inacceptabilă. De altfel, de-a lungul timpului căpitanul Dadis Camara, care s-a instalat la putere, a promis că va abandona cursa, că nu se va prezenta. A expirat acum, de curând, și ultimatumul dat de Uniunea Africană.

Este evident că, ajunși la putere, militarii mint și că nu trebuie crezuți pe cuvânt. Este nevoie, de aceea, de o guvernare democratică bazată pe alegeri și comunitatea internațională trebuie să preseze în acest sens.

Marie-Christine Vergiat, autoare. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am luat deja cuvântul cu ocazia dezbaterii din cadrul mini-sesiunii de la Bruxelles de acum două săptămâni. Prin urmare, nu voi reveni asupra discursului meu.

Colegii mei au exprimat deja mai multe puncte de vedere. În ceea ce mă privește, aș dori să spun că sunt foarte bucuroasă că toate grupurile politice din Parlament pot răspunde astăzi împreună la apelul lansat de societatea civilă din Guinea, condamnând represiunea organizată de junta militară care se află la putere din luna decembrie, represiune a demonstrației pașnice organizate pentru a marca independența Guineei.

Societatea civilă din Guinea ne cere să îi venim în ajutor și ar fi realmente inacceptabil ca, în baza acordului de pescuit, Uniunea Europeană să acorde fonduri care, așa cum bine știm astăzi, vor ajunge direct în buzunarele juntei militare aflate la putere și nu vor fi utilizate pentru a ajuta pescarii guineeni, conform prevederilor textelor.

Regimul guineean este cel mai corupt regim din lume la ora actuală. Nu eu sunt cea care afirmă acest lucru, ci organismele care se ocupă de monitorizarea situației.

Prin urmare, îmi doresc sincer ca împreună să putem vota întreaga rezoluție, inclusiv paragraful care solicită suspendarea acordului de pescuit, și sper că vom beneficia de susținerea Consiliului și a Comisiei în ceea ce privește această chestiune.

Adam Bielan, raportor. – (PL) Domnule președinte, atunci când, la sfârșitul anului trecut, căpitanul Camara se afla la conducerea juntei militare care a preluat puterea în Guinea după decesul președintelui Conté, comunitatea internațională a avut, din păcate, convingerea naivă potrivit căreia căpitanul Camara va organiza alegeri prezidențiale libere și democratice la care acesta nu va lua parte. Acum știm că, atunci când 50 000 de susținători ai opoziției s-au adunat la 28 septembrie pe stadionul național pentru a protesta față de schimbarea de direcție și promisiunile încălcate ale căpitanului Camara, acesta a trimis trupe împotriva lor. Peste 150 de oameni au murit, peste 1 200 au fost răniți și au existat numeroase cazuri de viol.

Mă bucur că Javier Solana, Înalțul Reprezentant al Uniunii Europene pentru politica externă și de securitate, a luat o poziție atât de promptă. Aș dori să mulțumesc guvernului francez pentru că a suspendat cooperarea militară cu Guineea. Cu toate acestea, au trecut trei săptămâni de la masacru, iar aceste acțiuni nu au dat naștere niciunui rezultat vizibil. Din acest motiv, consider că Uniunea Europeană ar trebui să exercite presiuni asupra Guineei, alături de ONU și Uniunea Africană, și să aplice cele mai severe sancțiuni posibile. Numai atunci vom putea discuta despre cedarea puterii de către căpitanul Camara.

Isabella Lövin, autoare. – (SV) Domnule președinte, salut decizia anunțată acum câteva zile de comisarul pentru pescuit, Joe Borg, potrivit căreia Comisia își retrage propunerea privind un acord pentru pescuit cu Guineea. Comisia pentru pescuit a votat deja împotriva unui astfel de acord. Am făcut acest lucru la două zile după masacrul de la Conakry, când peste 150 de oameni au fost împușcați mortal de către trupele guvernului controlate de Moussa Camara.

Sper că acesta este primul pas în direcția revizuirii de către Uniunea Europeană a politicii sale comerciale cu țările în curs de dezvoltare. Avem o mare responsabilitate, fiind unul dintre cei mai mari și mai importanți jucători mondiali în ceea ce privește comerțul și dezvoltarea. Trebuie să existe o consecvență între politica noastră comercială și relația cu acest tip de regim. De-a lungul anilor, am încercat să îmbunătățim acordul de pescuit afirmând că o parte a banilor proveniți din acest acord ar trebui să fie destinată sprijinirii activităților de pescuit locale. Cu toate acestea, propriile evaluări ale Comisiei au arătat că banii nu sunt folosiți în realitate în scopul prevăzut în acord, ci ajung să sprijine direct acest tip de regim. Uniunea Europeană trebuie să înceteze acordarea acestui tip de asistență.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE. – (PL) Domnule președinte, am discutat deja despre Guineea în urmă cu două săptămâni. Cu toate acestea, situația din această țară merită în continuare atenția și răspunsul nostru. Luni, Comisia pentru dezvoltare a audiat un raport al martorilor oculari privind evenimentele de la 28 septembrie, prezentat de fostul prim-ministru și șef al partidului de opoziție UFDG, domnul Diallo.

Din câte se pare, solicitarea adresată juntei de a respecta libertatea de exprimare, libertatea de asociere sau drepturile omului în general nu va fi suficientă. Dacă junta ar respecta aceste principii, aceste valori, atunci ea nu ar mai fi o juntă; prin urmare, nu ne putem aștepta că va da curs acestor solicitări. Un om de acțiune – ceea ce căpitanul Dadis Camara este în mod cert – va fi oprit numai prin acțiune, nu prin cuvinte. De aceea, solicit Comisiei Europene să acționeze.

Patrice Tirolien, în numele Grupului S&D. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în prezent, Guineea este zguduită de evenimente tragice care au șocat publicul internațional, disprețuind legea.

În fapt, la 28 septembrie 2009, junta militară condusă de căpitanul Dadis Camara a înăbușit în sânge o demonstrație pașnică la care participau toate partidele opoziției.

Or, acordurile Cotonou întemeiază relațiile dintre Uniunea Europeană și partenerii ACP pe respectarea drepturilor omului și pe principiile democratice. Prin urmare, decizia unilaterală a căpitanului Dadis Camara privind amânarea alegerilor și refuzul său de a aborda chestiunea referitoare la candidatura sa la funcția de președinte al Guineei constituie o gravă încălcare a angajamentelor luate privind organizarea unor alegeri libere și transparente în termen de un an.

Uniunea Europeană trebuie, așadar, să ia măsuri imediate în conformitate cu principiile și valorile permanente care stau la baza acțiunilor sale, astfel încât aceste violențe, care constituie încălcări ale drepturilor omului, să înceteze.

Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt bucuros că rezoluția de compromis este în deplină concordanță cu valorile și principiile noastre, însă doresc în mod deosebit să scot aici în evidență punctul 10 al acestui text, cel referitor la suspendarea protocolului privind acordul de pescuit dintre Uniunea Europeană și Republica Guineea până la demararea procesului democratic.

Există voci care se întreabă dacă o asemenea decizie ar avea consecințe socioeconomice dezastruoase pentru populație, însă, confrunțați cu violențele din 28 septembrie, trebuie să recunoaștem că guvernul guineean nu este deloc îngrijorat de condițiile de trai ale cetățenilor săi și că acesta nu ne oferă altă opțiune decât să fim fermi.

De la independența sa din 1958, Guineea nu a cunoscut decât regimuri dictatoriale.

Carl Haglund, în numele Grupului ALDE. – (SV) Domnule președinte, nu voi repeta lucrurile inteligente și raționale care au fost deja rostite de colegii mei. În primul rând, aș dori să spun că sunt foarte bucuros că

această problemă este dezbătută astăzi aici. Voi spune câteva cuvinte despre dezbaterile pe care am avut-o la 30 septembrie în cadrul comisiei în ceea ce privește acordul de pescuit. De fapt, atunci când am dezbătut această chestiune, s-ar fi crezut că UE era pe cale de a încheia un acord comercial cu o veche democrație occidentală. Nicăieri în cadrul discuțiilor sau în documente nu s-a menționat faptul că acordul din fața noastră urma să fie încheiat cu o țară în care situația este așa cum este astăzi și care a fost deja descrisă foarte bine în acest Parlament.

Poate că mulți oameni credeau că activitățile de pescuit și drepturile omului sunt două chestiuni complet separate și că acestea nu ar trebui amestecate. Personal, nu pot înțelege cum un politician ar putea gândi în acest mod. Faptul că voturile din cadrul comisiei au fost 11 la 9 împotriva încheierii acordului este, de asemenea, foarte îngrijorător. Acest lucru înseamnă că a existat un grup destul de numeros în Parlament care, cel puțin în acel moment, considera că este perfect normal să încheie un acord comercial cu o țară ca Guineea, cu tipul de regim pe care îl are. Sunt bucuros să afirm, în primul rând, că acum există un acord mult mai larg cu privire la adoptarea unei atitudini clare față de Guineea și, în al doilea rând, că există o largă susținere pentru decizia Consiliului de a suspenda acordul acum. Sunt extrem de bucuros în această privință.

Unii ar putea crede că cei care sunt în favoarea retragerii acordului nu se gândesc la pescarii care vor fi afectați, însă nu despre acest lucru este vorba. Desigur că trebuie să găsim o soluție durabilă pentru aceștia, însă nu putem ignora drepturile omului doar pentru că avem mai multe vase de pescuit cărora trebuie să li se asigure cele necesare.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Doamnă președinte, am avut onoarea de a participa la reuniunea Comisiei pentru pescuit atunci când aceasta a votat, chiar dacă la limită, împotriva reînnoirii acordului de pescuit cu Guineea, tocmai datorită masacrelor, violurilor și tuturor încălcărilor drepturilor omului care au avut loc și care urmează să fie cercetate.

Astăzi, aș dori ca Parlamentul European să adopte această rezoluție în plen. Acest măsură ar transmite un mesaj clar atât instituțiilor europene, cât și guvernului Guineei, că nu suntem dispuși să contribuim cu banii contribuabililor pentru a menține la putere un guvern corupt care este implicat în activități criminale.

Aș fi bucuros să văd măcar o dată, și sper că în acest fel se va crea un precedent, că viețile omenești și drepturile omului sunt considerate mai importante decât un acord economic. O astfel de măsură m-ar bucura cu atât mai mult cu cât Comisia a făcut deja acest pas, asemenea Comisiei pentru pescuit. Este timpul ca și Parlamentul European să adopte această decizie în această sesiune plenară.

Astfel, aceasta este o mare șansă pentru noi și sper, după cum s-a menționat deja, că punctul 10 va rămâne intact.

(Aplauze în anumite părți ale sălii)

Tomasz Piotr Poręba, în numele Grupului ECR. – (PL) Doamnă președinte, intervenția armatei guineene asupra unei demonstrații pașnice a opoziției de la stadionul din Conakry din luna septembrie s-a soldat cu cel puțin 157 de morți și peste 1 200 de răniți. Acesta este cel mai mare masacru de când Guineea și-a obținut independența în 1958.

La preluarea puterii în decembrie anul trecut, președintele Camara a promis să abordeze problema corupției și a anarhiei și apoi să cedeze puterea în urma unor alegeri democratice. În prezent, junta militară continuă să conducă țara, fără a avea nicio urmă de respect pentru principiile de bază ale statului de drept sau pentru drepturile fundamentale. Bande de soldați sunt implicate în mod regulat în atacuri, jafuri și violuri.

În calitate de reprezentanți ai unor țări democratice, trebuie să solicităm retragerea imediată a juntei și aducerea în fața justiției a tuturor celor responsabili pentru masacrul sângeros al civililor, tragerea în mulțime și actele de viol public la care au fost supuse femeile. Guineea este o țară cu un potențial economic uriaș, însă, cu toate acestea, este una dintre cele mai sărace și mai corupte țări din Africa, iar continuarea dictaturii juntei militare ar putea duce la un război civil și la destabilizarea situației din întreaga Africă de Vest.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Doamnă președinte, până astăzi s-au înregistrat 150 de morți și nenumărate cazuri de umilințe sexuale. La 28 septembrie, a fost săvârșit un abuz fără precedent asupra populației civile guineene. A fost, de asemenea, o represiune disproporționată din partea juntei militare aflate la putere, iar mărturiile în această privință sunt de necontestat.

Trebuie să fim extrem de fermi în fața unei astfel de barbarii și să impunem sancțiunile împotriva juntei căpitanului Moussa Dadis Camara hotărâte ieri de statele membre UE. Este clar că nu este suficient să condamnăm

evenimentele. Trebuie să solicităm ca evenimentele să fie supuse unei investigații complete de către o comisie de anchetă internațională, iar crimele comise să nu rămână nepedepsite.

În plus, aș dori ca, în cele 30 de secunde care mi-au rămas, să solicit Uniunii să utilizeze toate mijloacele aflate în puterea sa pentru a lupta împotriva utilizării violenței sexuale ca armă de război. Acesta este un fenomen în plină ascensiune în numeroase zone de conflict armat. Femeile, uneori foarte în vârstă sau foarte tinere, sunt cele care cad victimă. Însă, în orice caz, persoanele vulnerabile sunt cele care sunt vizate.

Sprijinirea statului de drept și a bunei guvernări trebuie să fie automat însoțită de respectarea drepturilor omului, a egalității de gen și a protejării persoanelor celor mai vulnerabile, acestea fiind condiții minime pentru orice nou acord de cooperare.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, la 28 septembrie, cetățenii guineeni au manifestat în stradă pentru respectarea angajamentelor luate și pentru organizarea de alegeri libere și democratice, conform promisiunilor făcute.

Aceștia au fost victimele celei mai crunte represiuni posibile, săvârșită de un regim care era deja lipsit de orice legitimitate și care a pierdut în acea zi orice formă de demnitate. Bărbații au fost reprimați, femeile eviscerate cu baionetele și violate, iar opoziții politici și sindicaliști torturați și mutilați.

Uniunea Europeană trebuie să sprijine Uniunea Africană, Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest (ECOWAS) și Națiunile Unite în refuzul acestora de a accepta ca această crimă să rămână nepedepsită și, mai ales, în ceea ce privește solidaritatea cu populația guineeană. Această țară, care este plină de bogății, nu va putea niciodată să le folosească pentru dezvoltarea sa atâta timp cât dictaturi corupte vor putea să le acapareze în folosul unui clan.

De aceea, salut abordarea fermă anunțată de Comisia Europeană, o abordare pe care Parlamentul nostru o poate arăta astăzi. Nu putem pune în balanță interesele economice stricte și angajamentele care au fost făcute de partenerii Uniunii Europene, în special de cei care au semnat Acordul de la Cotonou, în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice. Astăzi, avem un angajament față de poporul guineean: să îl susținem în lupta sa pentru libertate și democrație.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Domnule președinte, am cerut să iau cuvântul doar pentru a face un comentariu cu privire la sugestia de a suspenda protocolul dintre UE și Guinea privind pescuitul. Mă îndoiesc că un regim brutal care nu ezită să ia viața a 156 de cetățeni și care se face responsabil de atâtea alte atrocități va fi afectat de o sancțiune atât de disproporționat de mică cu privire la această chestiune. Ar trebui, de asemenea, să avem în vedere faptul că există obligații contractuale în ceea ce privește acest acord față de angajații din industria pescuitului din Guinea, care nu au nimic a face cu regimul brutal. Acesta este motivul pentru care PPE ezită să sprijine această sugestie.

Charles Tannock (ECR). – Domnule președinte, povestea Republicii Guinea urmează un scenariu trist bine cunoscut: un conducător dictatorial, o lovitură de stat militară, un regim autoritar înlocuit cu un altul, iar cea mai mare parte a populației trăiește în continuare într-o sărăcie cumplită. Resursele considerabile de petrol și minerale ar putea face ca Guinea să fie una dintre cele mai prospere țări ale Africii. În schimb, bogăția alimentează conflictele și mizeria, nu numai în Guinea, ci în întreaga regiune, care, în ultimii 20 de ani, a asistat la vărsări de sânge îngrozitoare și la o instabilitate cronică.

În trecut, am insistat pe lângă Comisia Europeană să contribuie la dezvoltarea unui gen de Proces Kimberley pentru resurse, altele decât diamantele, pentru a asigura că activitățile companiilor de minerit nu sprijină războiul civil sau dictatori nemiloși precum căpitanul Camara din Guinea. Prin urmare, sunt deosebit de îngrijorat în ceea ce privește importantul acord încheiat între Guinea și companiile chineze și sper că Comisia și Consiliul vor transmite Beijingului așteptările noastre potrivit cărora activitățile sale comerciale din Guinea nu ar trebui nici să provoace conflicte interne sau să submineze și mai mult drepturile omului în această țară. Cu toate acestea, asemenea domnului Kasoulides, cred că propunerile de anulare a acordului UE privind pescuitul vor avea ca rezultat doar pedepsirea comunităților locale, nu și a juntei militare.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Domnule președinte, întrucât laudăm Comisia pentru decizia pe care a luat-o în ceea ce privește protocolul cu Guinea în domeniul pescuitului, în special datorită încălcării drepturilor omului, aș dori să întreb Comisia dacă acum intenționează să efectueze un studiu sistematic privind alte situații similare sau cel puțin să se pregătească să acționeze în mod consecvent și la fel de ferm în cazul în care astfel de încălcări grave ale drepturilor omului se înregistrează și în alte părți.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Domnule președinte, un alegător finlandez m-a întrebat recent cum aș defini drepturile omului. Am răspuns că nu ar trebui să formulez o definiție personală și că acest lucru nu își are rostul; în caz contrar, aceste drepturi nu ar trece dincolo de pragul casei mele, ideea fiind că drepturile omului au fost deja definite și că țările s-au angajat să le respecte. Acestea sunt obligatorii pentru comunitatea internațională. De aceea facem apel la ele.

Guinea este o țară semnatară a Acordului de la Cotonou, care impune respectarea drepturilor omului și a democrației. Aceasta este o premisă elementară. Trebuie cu adevărat să insistăm ca dezvoltarea democratică a unei țări să fie demarată în mod corespunzător atunci când încheiem alte acorduri de cooperare pe baza Acordului de la Cotonou. După cum am auzit, situația din Guinea este în acest moment intolerabilă, impunând adoptarea unui răspuns rapid și a unor posibile sancțiuni. Guinea are rezerve importante de minereuri și, în consecință, prezintă mari oportunități de dezvoltare. În același timp, este una dintre cele mai corupte țări din lume. Este deplorabil faptul că întreprinderile de stat și cele private chineze care investesc în Guinea nu insistă asupra niciunui tip de angajament privind drepturile omului.

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – Comisia a condamnat rapid, cu fermitate și în mod (*vorbitorul a fost întrerupt*) repetat masacrele și cazurile de încălcare flagrantă a drepturilor omului care au avut loc în 28 septembrie 2009 și care au continuat și după această dată.

Prin participarea la Grupul de contact internațional pentru Guinea, Comisia a aprobat concluziile reuniunii din 12 octombrie, care prevăd adoptarea unor diferite măsuri privind respectarea drepturilor omului.

În primul rând, în plan umanitar, este nevoie ca toate persoanele deținute în mod arbitrar să fie eliberate, ca trupurile victimelor să fie încredințate familiilor, ca toate persoanele rănite, în special, femeile violate, să beneficieze de îngrijiri medicale. Nu putem decât să ne exprimăm regretul și îngrijorarea că, pentru moment, nu pare să se fi luat niciuna dintre aceste măsuri.

În al doilea rând, Comisia salută decizia Secretarului General al Națiunilor Unite de a institui o comisie de anchetă internațională care să investigheze masacrele din 28 septembrie pentru a-i aduce în fața justiției pe autorii acestor fapte. Este primordial să punem capăt impunității și degradării situației drepturilor omului în Guinea. Comisia de anchetă internațională și investigațiile preliminare ale Curții Penale Internaționale vor conduce la îmbunătățirea situației în acest sens.

În acest context, Comisia este pregătită să analizeze posibilitatea de a acorda un sprijin financiar Misiunii Internaționale de Observare și protecție pentru ca membrii Comisiei și martorii să fie protejați împotriva actelor de intimidare și pentru a contribui la instaurarea unui climat de securitate în rândul populației din Guinea.

Pe de altă parte, dincolo de impunerea unui embargo total asupra armelor, Comisia este dispusă să analizeze posibilitatea sprijinirii reformei în domeniul securității în vederea reformării și profesionalizării armatei, astfel încât Guinea să își redobândească stabilitatea.

În încheiere, doresc să precizez că măsurile care se impun, în conformitate cu articolul 96 al Acordului de la Cotonou, au fost luate deja la 27 iulie 2009.

În plus, doresc să precizez un lucru care a fost subliniat anterior, că din motive de coerență și pentru a spori presiunea asupra juntei, comisarul pentru afaceri maritime și pescuit, domnul Borg, a anunțat intenția Comisiei de a retrage propunerea de acord de parteneriat în domeniul pescuitului care urmează să fie încheiat cu Guinea. De altfel, pentru moment, nu se va face plata (*aplauze*) contrapartidei financiare corespunzătoare.

Și ca să răspund întrebării care mi-a fost adresată, în alte cazuri Comisia, desigur, va acționa caz cu caz și va examina caz cu caz situațiile apărute.

Vă mulțumesc.

Președintele. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc după încheierea dezbaterilor.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Principalul obiectiv al noului acord de parteneriat dintre UE și Republica Guinea este consolidarea cooperării dintre Uniunea Europeană și Republica Guinea pentru

a încuraja stabilirea unui parteneriat pentru dezvoltarea unei politici de pescuit durabil și de exploatare responsabilă a resurselor piscicole din zona de pescuit a Guineei, în interesul ambelor părți.

Contribuția financiară prevăzută de protocol este fixată la 450 000 EUR pe an pentru posibilitățile de pescuit privind categoria peștilor mari migratori. Întreaga sumă este destinată stabilirii unei politici naționale în domeniul pescuitului, bazată pe un pescuit responsabil și pe o exploatare durabilă a resurselor piscicole din apele guineene.

Cele de mai sus sunt în concordanță cu propunerea Partidului Comunist Portughez privind acordurile de pescuit cu țările terțe, motiv pentru care am votat în favoarea acestui document.

12.2. Iran

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea asupra celor șapte propuneri de rezoluții privind Iranul.

Ana Gomes, autoare. – (PT) Domnule președinte, Iranul este caracterizat de o diversitate lingvistică, religioasă, etnică și politică. Majoritatea ăiită trăiește alături de sunniți, zoroastriști, creștini, evrei și baha'i. Majoritatea persană împarte țara cu nenumărate minorități etnice care alcătuiesc aproape jumătate din populație: azeri, arabi, kurzi, baloch și alții. Orașele sunt împânzite de o clasă mijlocie modernă și de tineri pregătiți să trăiască în Iranul secolului al 21^{-lea}. Toată această agitație și complexitate înspăimântă regimul care ar dori un Iran simplu: simplu în ceea ce privește fanatismul religios, în izolarea țării, și simplu în privința opiniei publice, care este intimidată de represiuni violente.

Această rezoluție descrie încălcarea sistematică a drepturilor omului la care iranienii sunt supuși în propria țară, inclusiv la aplicarea frecventă a pedepsei cu moartea, chiar și împotriva copiilor, lapidarea bărbaților și a femeilor, limitările considerabile ale libertății de exprimare și persecutarea minorităților religioase și etnice. Prin intermediul acestei rezoluții, Parlamentul transmite două mesaje distincte. Primul se adresează populației Iranului: Europa vede în iranieni și, în special, în tineri o speranță pentru un viitor în care țara lor va îmbrățișa democrația și libertatea și va asuma un rol important în regiune, așa cum merită. Cel de al doilea mesaj se adresează regimului iranian: îi transmitem acestuia că Iranul nu își va realiza niciodată potențialul incontestabil atâta timp cât violența și obscurantismul rămân principalele caracteristici ale unui regim care manifestă doar un respect de fațadă pentru valorile justiției și păcii și continuă să își oprime cu brutalitate propriul popor.

Marietje Schaake, autoare. – Domnule președinte, orice guvern își obține legitimitatea din asigurarea bunăstării propriilor cetățeni. Orice regim care nu îndeplinește această responsabilitate elementară își pierde legitimitatea în ochii comunității internaționale.

Actuala autoizolare duce la distrugere în Iran și are un impact dăunător asupra țărilor vecine și a restului lumii. Nu putem să stăm pe margine și să asistăm la spânzurarea delincvenților minori, la violuri și la aplicarea unei violențe arbitrare asupra cetățenilor de către propriul regim. Ne aflăm aici pentru a afirma din nou că cei care se fac vinovați de comiterea de crime împotriva umanității nu pot și nu vor rămâne nepedepsiți, iar noi vom continua să fim de partea poporului iranian în timp ce acesta își exercită dreptul la libertatea de exprimare și la organizarea de proteste pașnice pentru libertate și democrație.

Uniunea Europeană are o responsabilitate în păstrarea acestor drepturi universale pe ordinea de zi, inclusiv atunci când sunt în discuție interese comerciale sau programul nuclear iranian. Numai atunci când guvernul iranian va obține legitimitatea din partea cetățenilor săi va putea fi un jucător credibil la nivelul comunității internaționale.

Tunne Kelam, autor. – Domnule președinte, această situație are la origine o dictatură clericală foarte specială, care este notorie pentru suprimarea fără discriminare a drepturilor și libertăților civile ale omului. Situația chiar s-a înrăutățit de la alegerile din iunie. Numărul de arestări, acte de tortură și execuții ale minorilor și femeilor a crescut. De fapt, Iranul are cel mai mare număr de execuții din lume după China.

Potrivit ultimelor informații, care nu sunt reflectate în proiectul de rezoluție, regimul din Iran a spânzurat ieri cinci prizonieri în închisoarea Evin din Teheran, inclusiv pe Soheila Ghadiri, o femeie de 28 de ani. Ea este a patra femeie care a fost spânzurată de regim în ultima lună.

Astfel de sentințe barbare nu au nimic a face cu preținsele crime comise de prizonieri, ci reprezintă mai degrabă un efort de intensificare a atmosferei de teroare din țară, în special în rândul femeilor și al tinerilor, care și-au arătat determinarea în stabilirea democrației și în opoziția față de alegeri.

Rui Tavares, autor. – (PT) Indiferent de numărul de persoane care se află aici în această sală, atunci când luăm cuvântul în Parlament, vorbim și în numele milioaneilor de cetățeni ai Iranului care au ieșit pe străzi și și-au riscat viața și siguranța pentru a protesta împotriva unor alegeri pe care ei le-au considerat frauduloase.

Aceste milioane de iranieni, din interiorul și din afara țării, au așteptări de la noi și, prin urmare, punctul de plecare nu poate fi altul decât solidaritatea și colaborarea în vederea ajutorării acestor milioane de iranieni, care luptă pentru democrație și pentru drepturile omului și care, trebuie să o subliniem, au parte de riscuri mult mai mari decât cele de care se teme diplomația în mod normal.

Aș spune, așadar, că nu poate exista un alt punct de plecare. Este adevărat că politica occidentală a fost adesea o politică simplistă, în care Iranul a fost ignorat. Este adevărat că reacțiile Europei au constat prea des în politici care s-au dovedit a fi greșite în ceea ce privește Iranul. Este adevărat că adeseori nu am dorit să acceptăm că Iranul ar trebui să beneficieze de respectul comunității internaționale pe care, în calitate de putere regională majoră, fără îndoială că și-l dorește cu înfocare.

După cum declara un artist iranian aflat în exil în urma protestelor, Occidentul nu a dorit Republica Islamică, iar acum nici măcar nu mai avem o republică. Cu toate acestea, niciunul dintre aceste considerente nu poate scuza un regim care a eliminat libertatea, un regim opresiv, iar acum un regim care se bazează pe temelia din ce în ce mai firavă a alegerilor frauduloase și a asupririi poporului său. Poporul iranian așteaptă solidaritate și sprijin din partea Parlamentului, ceea ce noi încercăm să oferim prin intermediul acestui text.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cunoaștem condițiile politice și sociale în care trăiesc cetățenii Republicii Islamice Iran.

Suntem la curent cu amestecul considerabil al religiei în deciziile politice și în sfera drepturilor fundamentale ale omului. Ultimul exemplu îl reprezintă uciderea lui Behnood Shojaee, un tânăr executat recent, deși era minor în momentul săvârșirii crimei. Acesta este ultimul episod al unei serii de încălcări grave ale drepturilor omului care au atras după sine reprimarea opozițiilor politici, a homosexualilor, a jurnaliștilor, a intelectualilor și a oricărei persoane care luptă pentru dezvoltarea socială și civilă a Iranului.

Situația s-a deteriorat în timpul regimului lui Mahmoud Ahmadinejad, care și-a început mandatul prezidențial prin negarea repetată a Holocaustului și a dreptului la existență al statului Israel. Din 2005, numărul execuțiilor din Iran a crescut de patru ori, iar Iranul este singura țară din lume care execută minori vinovați de crime. Utilizarea sistematică a torturii în închisori și recurgerea la pedepse medievale, precum amputarea și lapidarea, sunt bine cunoscute, însă regimul se află în dificultate, așa cum au arătat zecile de mii de oameni care au fost suficient de curajoși pentru a protesta în stradă în urma ultimelor alegeri.

Tânăra Neda Agha-Soltan, ucisă în stradă în timp ce își susținea drepturile de femeie și de cetățean, a devenit simbolul nu numai al represiunii, ci și al dorinței de libertate a unui popor pe care Europa trebuie să îl ajute. Cum putem ajuta noi? O modalitate o reprezintă Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului. O altă propunere concretă este aceea de a da numele Neda Agha-Soltan unor străzi sau piețe din orașele noastre. În acest fel, nu numai că am comemora sacrificiul său, dar am arăta și solidaritatea noastră cu opoziția iraniană și am spori nivelul informării și al conștientizării unei situații atât de grave în rândul cetățenilor europeni. Aș dori să văd o imagine cu Neda Agha-Soltan alături de imaginea lui Aung San Suu Kyi afișată pe una dintre laturile clădirii Parlamentului European de la Bruxelles.

Aș dori să adaug un ultim comentariu: cum poate avea credibilitate președintele Ahmadinejad în negocierile privind chestiunea nucleară, când acesta își persecută și se împotrivesc propriului popor, care solicită un nivel sporit de democrație, mai multă libertate și mai mult respect pentru drepturile omului?

Struan Stevenson, autor. – Domnule președinte, în timp ce noi stăm în această sală purtând dezbateri mărețe, călăii iranieni fac ore suplimentare. După cum am aflat de la Tunne Kelam, ieri au spânzurat încă cinci oameni, inclusiv o tânără, care fusese iertată de părinții victimei sale. Așadar, ea fusese, de fapt, scutită de pedeapsa cu moartea, însă ulterior a fost spânzurată.

Însă UE urmează o politică de împăciuire. Abia săptămâna aceasta am căzut de acord să încurajăm Rusia să îmbogățească barele de combustibil nuclear, în numele lui Ahmadinejad, în schimbul oferirii de către acesta a garanției că va sista propriul program de îmbogățire nucleară. Însă acesta nu a oferit această garanție și nici nu a acordat inspectorilor acces liber pentru a examina instalațiile sale nucleare. Prin continuarea acestei

politici de împăciuire, noi nu facem decât să îi încurajăm pe mullahi. Trebuie să adoptăm sancțiuni dure. Asprimea este singurul limbaj pe care acești mullahi îl înțeleg.

Barbara Lochbihler, autoare. – (DE) Domnule președinte, la începutul acestei perioade de sesiune, Președintele Buzek a subliniat că abolirea pedepsei cu moartea constituie o preocupare fundamentală a Parlamentului European. Ideea abolirii acestei pedepse inumane și barbare este valabilă pentru toate regiunile lumii.

Domnia sa s-a referit la execuțiile care au loc în Iran. În propunerea de rezoluție pe care o avem în față sunt menționate, în special, patru condamnări la moarte. Persoanele în cauză au fost condamnate la moarte deoarece ar fi luat parte la protestele împotriva alegerilor, însă acestea se aflau în arest la momentul presupus al infracțiunii. Prin urmare, există încă posibilitatea de a face apel, iar noi trebuie să monitorizăm aceste cazuri.

A fost, de asemenea, abordat faptul că în Iran încă se execută persoane care erau minore în momentul infracțiunii. Iran este singura țară care încă execută persoane care erau minore în momentul infracțiunii. Iranul a ratificat Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și Convenția privind Drepturile Copilului și este, așadar, obligat să adopte o lege națională care să interzică executarea minorilor. O propunere de lege a fost prezentată în Parlamentul iranian, iar noi trebuie să invităm colegii noștri de acolo să facă tot posibilul ca adoptarea acestei propuneri de lege să nu mai fie blocată. Consider că aceasta este o sarcină foarte importantă.

În încheiere, aș dori să îmi exprim profundul respect pentru toți bărbații și toate femeile din Iran care își asumă atâtea riscuri, ieșind în stradă și implicându-se în diferite activități pentru a solicita respectarea drepturilor care li se cuvin în temeiul Constituției iraniene. Determinarea, angajamentul și curajul lor merită solidaritatea noastră deplină.

Martin Kastler, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, la 2 octombrie anul curent, poliția iraniană a împiedicat în ultimul moment îmbarcarea unui bărbat într-un avion. Avocatul Abdolfattah Soltani urma să primească Premiul Internațional pentru Drepturile Omului 2009 în orașul meu natal Nürnberg pentru activitatea sa curajoasă depusă în numele victimelor persecuției politice. În ciuda faptului că avea un pașaport valabil, autoritățile iraniene nu i-au permis domnului Soltani să părăsească țara, fără niciun motiv legal. Soției sale i s-a permis să plece. Aceasta a declarat pe bună dreptate, citez: „Mă doare faptul că într-o țară care se consideră o teocrație, se comit acte care nu au nicio legătură cu Dumnezeu”.

Iranul este supus dreptului internațional prin ratificarea Pactului privind Drepturile Civile și Politice al ONU, care stipulează că toți oamenii au dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv propria țară. Mi se pare scandalos faptul că Iranul calcă în picioare acest drept. Prin urmare, voi exercita presiuni pentru includerea cazului Soltani în rezoluția noastră comună de astăzi, în rezoluția privind Iranul, și solicit sprijinul dumneavoastră.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, aș dori să folosesc timpul acordat pentru a exprima îngrijorarea noastră în ceea ce privește situația din Iran și, în special, în ceea ce îi privește pe membrii opoziției iraniene din tabăra Ashraf din Irak, care au reprezentat un simbol al rezistenței pentru poporul iranian.

Guvernul irakian ar trebui să înceteze respectarea ordinelor transmise de mullahii de la Teheran. Irakul ar trebui să înțeleagă că regimul iranian nu are viitor și ține de putere pentru a recurge la represii și execuții. Așadar, dacă Irak este o țară suverană, aceasta ar trebui să respecte și să pună în aplicare rezoluția Parlamentului European din 24 aprilie 2009 referitoare la Ashraf, care solicită Irakului să înceteze orice deplasare forțată a locuitorilor de la Ashraf pe teritoriul Irakului. Mullahii de la Teheran doresc distrugerea taberei Ashraf, iar Europa trebuie să îi sprijine pe acești refugiați iranieni lipsiți de apărare. Este datoria noastră morală.

Ar trebui să cerem Președinției UE și Comisiei să solicite Națiunilor Unite să se implice mai mult prin trimiterea unei echipe permanente – și chiar a unei forțe de menținere a păcii – în această țară, pentru a preveni producerea altor atacuri și deplasarea forțată a acestor oameni în alte părți ale Irakului.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Domnule președinte, nu există nicio îndoială că situația privind drepturile omului din Republica Islamică Iran s-a deteriorat în mod accentuat în ultimele luni. O ilustrare adecvată a acestui fapt o reprezintă actuala evoluție a lucrurilor în cadrul aparatului de represiune, președintele Ahmadinejad înăbușind în fașă orice formă de opoziție, chiar și aparentă, față de administrația sa, a cărei legitimitate este una dubioasă. Criminalii notorii cunoscuți sub numele de Basij au fost acum integrați în Corpul gardienilor revoluției islamice, o altă organizație sinistă.

Ce mai poate face Uniunea Europeană în acest caz? Răspunsul se referă în special la două lucruri. Alături de Statele Unite, noi, lumea occidentală, trebuie să ne concentrăm asupra cazurilor individuale de încălcare gravă a drepturilor omului din Iran (fac trimitere, de asemenea, la rezoluția noastră). Direct legat de acest aspect, trebuie să transmitem clar Teheranului că aceste abuzuri nu vor fi tolerate și vor avea consecințe grave.

Atunci când interesele naționale – în special cele de natură economică – vor intra în joc, pragmatistii iranieni își vor face apariția de bunăvoie. Făcând acest lucru, aceștia pot face referire chiar și la răposatul aiatolah Khomeini, fondatorul Republicii Islamice Iran. La urma urmelor, și acesta a optat cu hotărâre să pună interesele naționale înaintea cerințelor religioase. Îndemn Comisia și Consiliul să caute slăbiciunile aiatolahilor, în primul rând în interesul unui nivel de viață mai tolerabil pentru poporul iranian și în interesul securității statului evreu Israel, fără a uita de lumea arabă, precum și în interesul Uniunii Europene.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) În urmă cu câteva zile, președintele Barroso a fost aici și l-am întrebat ce se poate face pentru a rezolva criza drepturilor omului care se înregistrează într-un stat membru al Uniunii Europene, Ungaria, începând cu toamna lui 2006. Am menționat în mai multe rânduri că sute de persoane au fost supuse unor tratamente atât de brutale de către poliție, încât acestea au suferit răni grave, în timp ce mai multe sute de persoane au fost puse sub arest în mod arbitrar, iar alte câteva sute au fost supuse unor proceduri penale îndelungate, în urma cărora au fost dovedite nevinovate. Președintele a răspuns că acestea sunt chestiuni interne, iar Uniunea Europeană nu se poate amesteca în chestiunile interne. Aș dori să pun o întrebare în legătură cu dubla măsură care se aplică și o alta privind temeiul juridic pe care îl are Uniunea Europeană pentru a interveni într-o țară din afara granițelor sale, când aceasta nu dorește să protejeze drepturile omului într-un stat membru al Uniunii Europene. Aș dori, de asemenea, să profit de această ocazie pentru a le solicita prietenilor noștri iranieni, celor din opoziție și chiar celor care aparțin partidului de guvernământ, să îi ajute pe unguri să își protejeze drepturile omului.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Domnule președinte, Iranul ar avea un rol important în negocierile de pace din Orientul Mijlociu, dar, spre regretul nostru, această țară pare să se îndepărteze tot mai mult de statul democratic de drept. În primul rând, există motive de serioase îndoieli cu privire la rezultatele alegerilor din luna iunie care i-au permis președintelui Ahmadinejad să rămână în funcție. De la alegeri, situația generală a drepturilor omului s-a înrăutățit. În plus, de la venirea la putere a lui Ahmadinejad în 2005, numărul execuțiilor care au avut loc a crescut de patru ori, iar Iranul este țara cu cel mai mare număr de execuții după China. În al doilea rând, libertatea religioasă și libertatea de opinie se află într-o stare deplorabilă. De exemplu, cei șapte lideri Baha'i se află încă la închisoare doar pentru convingerile lor religioase.

În rezoluția noastră, facem apel la autoritățile iraniene și sper ca, în același timp, să ne putem arăta astfel sprijinul și respectul pentru curajul de care dau dovadă mulți iranieni în lupta lor pentru libertățile fundamentale și principiile democratice. Avem un respect deosebit pentru acele curajoase femei iraniene care au jucat un rol decisiv în demonstrațiile care au urmat alegerilor de la Teheran.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Domnule președinte, Iranul este condus de un regim sever care se bazează pe o interpretare radicală a islamului și a Koranului. În Iran, cei care nu doresc să aibă de-a face cu acest regim cad în dizgrație. Iranul este o țară înspăimântătoare, în special pentru creștinii de aici. Pentru musulmanii care s-au convertit la creștinism în Iran, viața este imposibilă. Anul trecut, Parlamentul iranian a adoptat o lege prin care abandonarea credinței musulmane devine o infracțiune capitală.

Demonstrații din Iran au, de asemenea, o viață imposibilă. Trei persoane arestate în timpul demonstrațiilor împotriva rezultatului alegerilor prezidențiale au fost acum condamnate la moarte. Este complet greșit și de neînțeles cum un tribunal poate pronunța o asemenea sentință. Un apel împotriva acestei sentințe ar fi încă posibil, însă este clar pentru toată lumea că până și demonstrații trebuie să se teamă pentru viața lor în Iran.

Solicit Consiliului și Comisiei să acorde acestor demonstrați un sprijin puternic pentru acțiunile ulterioare și, în special, să se opună cu tărie regimului brutal iranian.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Situația drepturilor omului din Iran se înrăutățește în mod clar. Alegerile prezidențiale dubioase care au avut loc anul acesta și protestele masive ale populației în urma alegerilor au oglindit o situație politică și socială dominată de o tensiune și o teamă crescândă în Iran.

Aș dori să subliniez faptul că, în acest an, raportul organizației „Reporterii fără frontiere” privind evaluarea libertății presei plasa Iranul la coada clasamentului, adică pe locul 172 din 175, acesta fiind urmat doar de Eritreea, Coreea de Nord și Turkmenistan.

Situația jurnaliștilor din Iran este una dintre cele mai grave din lume; libera de informare pe internet este blocată, iar persoanele care scriu bloguri sunt persecutate. Cunoaștem prea bine povestea renumitei autoare de blog, Fariba Pajoo, care a fost arestată foarte recent și al cărei viitor rămâne incert.

Fac apel la Comisia Europeană. Domnule comisar, trebuie să desemnăm o delegație a Comisiei la Teheran cât mai curând posibil pentru a începe un dialog cu instituțiile guvernamentale iraniene în ceea ce privește înrăutățirea situației drepturilor omului din această țară.

Jim Higgins (PPE). – Domnule președinte, sunt pe deplin de acord cu comentariile domnului Czarnecki. Atacul din iulie asupra taberei irakiene PMOI de la Ashraf poate fi descris doar ca sălbatic și barbar. Unsprezece oameni au fost uciși, iar numărul acestora putea fi mult mai mare; numeroase persoane au fost rănite în mod sălbatic – trebuie să vedeți imaginile filmate pentru a vă da seama de barbaria care s-a produs. Armata și soldații s-au dat la cea mai sadiă formă de brutalitate. Ca urmare, 36 de persoane au fost arestate; acestea nu aveau altă opțiune decât să intre în greva foamei. Au fost eliberate în urmă cu două săptămâni datorită presiunilor internaționale – iar presiunile internaționale după 72 de zile de grevă a foamei: acestea sunt cele care au restabilit ordinea în rândul populației în raport cu guvernul Malaki. Prin urmare, acești oameni sunt refugiați; ei au dreptul de a merge seara la culcare și de a se trezi dimineața în siguranță. După cum afirma domnul Czarnecki, avem nevoie de două lucruri: în primul rând, avem nevoie de o prezență permanentă a ONU în zonă pentru a înlocui Statele Unite și, în al doilea rând, avem nevoie de o garanție absolută că nu vor mai exista deplasări.

Véronique De Keyser, autoare. – (FR) Domnule președinte, doresc să fac trei mici observații în plus față de ceea ce au spus colegii mei.

În primul rând – iar aici mă refer la ceea ce a afirmat doamna Gomes – în ciuda tuturor evenimentelor care au loc, a tragediilor care se produc și a regimului din Iran, noi ne păstrăm încrederea deplină în viitorul politic al acestei țări și în forța societății sale civile.

Cea de a doua observație este că nu a fost evidențiat suficient faptul că condamnăm ultimele atacuri sinucigașe care au avut loc în Sistan și Baluchistan, chiar dacă victimele au fost Gardieni ai revoluției, precum și, din păcate, zeci de civili. Suntem împotriva acestui tip de violență, chiar dacă înțelegem pe deplin motivele pentru care are loc, însă, în acest moment, trebuie să fim de partea adversarilor regimului.

În ultimul rând, eu cred că Parlamentul nostru condamnă pedeapsa cu moartea, indiferent dacă victimele sunt copii, femei sau adulți, și oricare ar fi țara în care aceasta este aplicată.

Cristian Dan Preda, Autor. – Vreau și eu să deplâng înrăutățirea situației drepturilor omului în Iran în urma alegerilor din iunie. Semnele acestei înrăutățiri sunt, desigur, arestările masive și violența manifestată împotriva opoziției.

De asemenea, așa cum s-a mai menționat, libertatea de informare este serios pusă sub amenințare, pusă în pericol de persecuțiile îndreptate împotriva jurnaliștilor. Un semn major de îngrijorare este faptul că, atât tortura, cât și pedeapsa cu moartea sunt practicate pe scară largă în Iran. Amnesty International releva, de altfel, recent faptul că, după alegeri, numărul persoanelor condamnate și respectiv executate s-a înmulțit în mod semnificativ.

În sfârșit, aș vrea să manifest sprijinul pentru ideea de a institui, de a crea o Delegație a Uniunii Europene la Teheran; o asemenea delegație poate colabora cu societatea civilă de la fața locului, sprijinind astfel drepturile militanților pentru libertate.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, vreau să vă fac o propunere: drepturile omului, democrația și statul de drept sunt chestiuni prea importante și prea urgente pentru a fi dezbătute într-o după-amiază de joi. Din păcate, prezența este foarte redusă.

Acum o lună, am dezbătut uciderea jurnaliștilor. Astăzi, discutăm despre situația înfricoșătoare a drepturilor omului din Guineea, Iran și Sri Lanka. Știu că mulți dintre dumneavoastră îmi împărtășiți părerea. Haideți să stabilim o dată mai potrivită pentru această dezbateră importantă.

Președintele. – Doamnă, trebuie să vorbiți la subiect, conform procedurii „catch the eye”. Folosiți timpul alocat altor deputați.

Procedura „catch-the-eye” a fost închisă.

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – Permiteți-mi să încep prin a transmite condoleanțe familiilor victimelor atacului terorist de duminică din provincia Sistan va Baluchistan din Iran. Comisia condamnă atacurile teroriste din orice colț al lumii, precum și pierderile de vieți cauzate.

Comisia Europeană este profund îngrijorată în ceea ce privește actuala situație a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Iran. Și când vorbim despre acest lucru ne referim, printre altele, la execuțiile de minori, discriminarea persoanelor care aparțin diferitelor minorități, limitări semnificative ale libertății de exprimare și de întrunire, rele tratamente aplicate deținuților, privarea de dreptul la un proces echitabil, precum și oprimarea și intimidarea pe scară largă a susținătorilor drepturilor omului precum și a opoziției politice.

Uniunea Europeană a menținut contacte directe cu Iranul și și-a prezentat în mod deschis punctul de vedere autorităților iraniene cu privire la evoluțiile din țară.

Uniunea Europeană sprijină libertățile fundamentale și valorile universale pe care se fundamentează acestea și se simte obligată să își exprime punctul de vedere ori de câte ori și oriunde aceste principii nu sunt respectate. Din păcate, în pofida numeroaselor apeluri și condamnări din partea Uniunii Europene și a comunității internaționale, situația drepturilor omului s-a deteriorat și mai mult de la alegerile prezidențiale în Iran din iunie 2009.

Numai în ultimele săptămâni, în Iran numeroase persoane au fost executate prin spânzurare. Una dintre aceste persoane și dumneavoastră v-ați referit la aceasta, Behnoud Shojaei, care la data săvârșirii infracțiunii era minor, a fost executat în pofida apelurilor repetate din partea Uniunii de a comuta sentința. Mai mulți minori riscă să fie executați în scurt timp în Iran. Suntem, de asemenea, îngrijorați în ceea ce privește situația a șapte lideri Baha'i din Iran, care se află în arest de peste șaptesprezece luni și care trebuie să răspundă unor acuzații grave, de exemplu spionaj și propagandă împotriva statului. Ultima audiere programată a fost din nou amânată la 18 octombrie, cele șapte persoane neavând nici de această dată perspective clare pentru procedurile judiciare adecvate.

În urma alegerilor prezidențiale sute de persoane au fost reținute pe motiv că au participat la demonstrațiile postelectorale și la critică. Procesele împotriva participanților la proces continuă, iar săptămâna trecută patru persoane au fost condamnate la moarte pe motiv că au fost implicate în incidente postelectorale.

În încheiere, doresc să subliniez faptul că împărtășim preocupările formulate de distinși membri cu privire la situația drepturilor omului din Iran. Comisia urmărește îndeaproape evoluția situației și va profita în continuare de fiecare ocazie pentru a solicita autorităților iraniene să respecte angajamentele internaționale privind drepturile omului, inclusiv în conformitate cu Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și cu Declarația Universală a Drepturilor Omului. Îmbunătățirea situației drepturilor omului în Iran este un element esențial al demersului Comisiei Europene în vederea consolidării dialogului politic și a cooperării cu Teheranul în viitor.

Și, ca să răspund întrebării care mi-a fost adresată, noi considerăm că în prezent, în actualele condiții care există în Iran, nu este potrivită înființarea unei Delegații a Comisiei Europene la Teheran.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc după încheierea dezbaterilor.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Bogusław Sonik (PPE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, fac apel la Uniunea Europeană să nu rămână pasivă în timp ce drepturile omului sunt încălcate în Iran. Uniunea Europeană trebuie să adopte o poziție mult mai fermă împotriva condamnărilor la moarte pronunțate și a execuțiilor din această țară, în special împotriva celor la care sunt supuși criminalii tineri și cei minori. Reacția la ceea ce se întâmplă astăzi în Iran reprezintă unul dintre cele mai importante teste ale eficienței lumii occidentale.

Din acest motiv, Comisia Europeană trebuie să organizeze o delegație a Uniunii Europene la Teheran cât mai curând posibil pentru a susține și consolida dialogul cu liderii iranieni și cu societatea civilă, în special pentru a oferi sprijin tinerilor, prizonierilor politici și jurnaliștilor. Comisia Europeană trebuie să se implice mult mai mult în trimiterea de către Înalțul Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului a unui reprezentant special pentru a monitoriza situația prizonierilor politici și pentru a asigura că autoritățile iraniene respectă normele procedurale internaționale și obligațiile legale privind drepturile omului.

Uniunea Europeană va fi întotdeauna un purtător de drapel al libertăților civile și al valorilor democratice europene comune, chiar și dincolo de graniță. Din acest motiv, ar trebui să depunem toate eforturile, prin intermediul unui dialog intens cu elitele politice, astfel încât, în secolul XXI, Iranul să respecte drepturile fundamentale ale omului și dreptul la viață.

12.3. Sri Lanka

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea asupra celor șase propuneri de rezoluții privind Sri Lanka:

Geoffrey Van Orden, autor. – Domnule președinte, locuitorii din Sri Lanka – singalezii și, în special, tamilii – au suferit enorm în ultimii 30 de ani de pe urma unei campanii teroriste nemiloase conduse de LTTE (Tigrii Eliberării din Tamil Eelam). Acum, că LTTE au fost înfrânți pe teren, guvernul și populația din Sri Lanka au nevoie de înțelegerea și compasiunea noastră și, mai presus de toate, de ajutorul nostru în încercarea lor de a-și repune țara pe calea redresării și a prosperității și de a preveni orice renaștere a terorismului.

Există persoane, inclusiv susținătorii LTTE, care doresc să aplice o lovitură suplimentară poporului srilankez prin subminarea regimului comercial preferențial SPG+ cu Uniunea Europeană. Sper că Comisia înțelege faptul că schimburile comerciale, nu ajutoarele, reprezintă cea mai bună cale către redresarea economică. În ceea ce le privește, autoritățile srilankeze trebuie să răspundă îngrijorărilor exprimate de prieteni din cadrul comunității internaționale, astfel încât să nu existe nicio scuză pentru compromiterea statutului regimului SPG+.

Prioritatea este, desigur, reinstalarea miilor de civili tamilii implicați fără voie în conflict, care acum sunt ținuți în tabere în condiții precare. Rezolvarea situației acestora trebuie să aibă loc cât se poate de urgent, iar comunitatea internațională ar trebui să fie invitată să dea o mână de ajutor.

Proinsias De Rossa, autor. – Domnule președinte, susțin această rezoluție, deși consider că nu este suficient de critică la adresa guvernului srilankez. La începutul acestui an, am asistat la groaznicul atac militar asupra zonei controlate de Tigrii Tamilii, în care nu s-a ținut cont în niciun fel de viața sau bunăstarea cetățenilor care, după părerea mea, sunt utilizați pe post de pioni de toate părțile, atacul soldându-se cu 90 000 de morți. Lumea a asistat oripilată și neajutorată, însă chiar și în prezent există peste un sfert de milion de cetățeni srilankezi care sunt reținuți, fără a avea parte de servicii medicale adecvate, fără apă curată, canalizare sau spații de locuit.

Rezoluția de astăzi reprezintă un apel relativ blând la adresa autorităților srilankeze pentru a respecta drepturile cetățenilor lor. În opinia mea, dacă în curând nu se vor înregistra progrese notabile în ceea ce privește solicitările din această rezoluție, atunci Parlamentul European trebuie să exercite presiuni de ordin economic și politic asupra regimului din Sri Lanka.

Pentru a se redresa din punct de vedere economic, Sri Lanka depinde de investițiile străine directe și de sprijinul economic al UE. Trebuie să folosim această influență în interesul populațiilor din Sri Lanka, inclusiv al tamililor.

Thomas Mann, autor. – (DE) Domnule președinte, am la dispoziție două minute. Războiul civil de 25 de ani din Sri Lanka pare să se fi încheiat. În luna mai, trupele guvernamentale au capturat zonele din nord aflate sub controlul LTTE. Să sperăm că, odată cu noul început, va fi instaurată și pacea și, odată cu ea, libertatea.

Populația suferă nu numai din pricina efectelor războiului civil, ci și de pe urma consecințelor tsunamiului și ale altor dezastre naturale. UE a intensificat comerțul exterior și acordă preferințe tarifare mai mari decât oricărei alte țări din sud-estul Asiei. Ajutoarele internaționale implică obligația aplicării drepturilor omului de către forțele politice srilankeze. Două sute cincizeci de mii de persoane sunt reținute în tabere suprapopulate în care apa de băut este de proastă calitate, iar serviciile medicale precare. Organizațiilor de ajutor le este refuzat accesul. Ar trebui să fie în interesul guvernului să organizeze întoarcerea populației în satele de origine cât mai curând posibil. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) exercită presiuni pentru acordarea unui rol-cheie Crucii Roșii Internaționale.

Un alt domeniu în care este nevoie de o schimbare este libertatea presei și libertatea de exprimare. Răpirea și arestarea jurnaliștilor trebuie să înceteze. Articolele critice nu ar mai trebui să fie pedepsite cu închisoarea. În calitate de membru al delegației SAARC, am avut ocazia de a vizita Sri Lanka în mai multe rânduri. Cred într-un nou început pentru această țară, care va avea numeroase oportunități dacă liderii tamilii vor fi implicați

într-o manieră constructivă. Totuși, aceasta înseamnă respingerea tuturor formelor de terorism și violență și presupune cooperarea în vederea conceperii unei strategii de aplicare a drepturilor omului. De dragul cetățenilor din Sri Lanka, doresc ca expresia pe care am auzit-o de nenumărate ori – „*războiul este o instituție*” – să fie în sfârșit considerată de domeniul trecutului.

(Aplauze)

Joe Higgins, autor. – Domnule președinte, politica dusă față de tamili de către guvernul președintelui Rajapaksa a avut consecințe de coșmar atât pentru singalezi, cât și pentru tamili, statul srilankez recurgând la represii masive împotriva persoanelor și grupurilor care au înfruntat politicile sale șovine.

După înfrângerea Tigrilor Tamili, coșmarul continuă pentru populația tamilă, în special în nordul Sri Lankăi, unde 300 000 de persoane – inclusiv 31 000 de copii – sunt deținute cu forța în tabere în care maladiile și malnutriția fac ravagii.

Acum există o nouă amenințare groaznică, circulând zvonul că guvernul Rajapaksa intenționează să îi instaleze pe singalezi în estul și nordul Sri Lankăi – cu alte cuvinte, să colonizeze zonele în care vorbitorii de tamilă constituie majoritatea. Aceasta ar duce în viitor la apariția conflictelor între comunități.

Guvernul Rajapaksa este, de fapt, o dictatură cu aparențe de democrație foarte firave. Salut oportunitatea de a o condamna prin intermediul acestei rezoluții. Am totuși o rezervă în ceea ce privește punctul 4, deoarece principalele acțiuni teroriste au fost, de fapt, cele întreprinse de guvernul Rajapaksa împotriva poporului. În calitate de socialist, consider că practica luptelor de gherilă în condițiile existente în Sri Lanka nu va aduce o soluție, dar populația tamilă are dreptul de a se apăra împotriva represiei militare.

Cea mai bună cale de apărare a populației tamile este prin intermediul unei lupte unite a muncitorilor și săracilor tamili și singalezi împotriva actualului guvern și a politicilor sale neoliberale și prin transformarea socialistă a societății srilankeze, în cadrul căreia resursele extraordinare ale acestei țări ar putea fi folosite în beneficiul întregii populații. Sunt mândru să fiu asociat cu Partidul Socialist Unit din Sri Lanka, un partid care este înrudit cu Partidul Socialist din Irlanda și care a înfruntat eroic politica șovină a guvernului în numele drepturilor tamililor și singalezilor și al dreptului poporului tamil la autodeterminare.

Heidi Hautala, autoare. – (FI) Domnule președinte, tot ceea ce au declarat colegii mei cu privire la actuala situație din Sri Lanka a fost confirmat atunci când Subcomisia pentru drepturile omului a organizat recent o audiere privind această situație de coșmar.

Putem, de fapt, să confirmăm că deplasările celor 260 000 de tamili sunt în continuare restricționate, contrar legilor internaționale, cu toate că au trecut câteva luni de când războiul în sine a luat sfârșit. Putem confirma că există restricții serioase în ceea ce privește libertatea presei. Ieri, organizația „Reporterii Fără Frontiere” a plasat Sri Lanka pe locul 162 din 175 de țări în clasamentul libertății presei.

Acum trebuie să solicităm ca reprezentanții tuturor organismelor delegate ale ONU să aibă acces în aceste tabere. Rezoluția menționează organizarea de alegeri locale, iar noi, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, susținem un lucru nu la fel de puternic, care sper să aibă parte de susținere. Noi doar am dori să notăm faptul că aceste alegeri sunt organizate.

În ceea ce privește politica comercială, sunt foarte bucuroasă că, în prezent, Comisia examinează modul în care Sri Lanka pune în aplicare cerințele diverselor acorduri privind drepturile omului. Mă aștept ca munca depusă de Comisie să fie una obiectivă și imparțială, urmând ca, în timp, aceasta să concluzioneze dacă Sri Lanka a meritat de fapt acest tratament preferențial în cadrul regimului SPG+.

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, învingătorii ar trebui să fie generoși, iar eu cred că multe persoane din Sri Lanka nu au înțeles încă acest lucru. Obiectivul este eliminarea cauzei conflictelor etnice, care s-au agravat în mod înfrigorant. Pur și simplu, trebuie să conștientizăm faptul că nu există niciun plan care să le garanteze tamililor drepturile legitime. Fiecare tabără trebuie să facă un pas către cealaltă pentru a găsi o soluție politică.

Violența a fost combătută în mod just, autorii violențelor au fost înfrânți și nu există niciun aspect al violenței care să poată fi justificat. Adevărata sarcină constă în eliminarea cauzelor violențelor. Este mai ușor să pui capăt unui război decât să stabilești pacea. Acest lucru se observă în Bosnia unde, la multă vreme de la încetarea războiului, încă nu a fost găsită o soluție durabilă de stabilire a păcii.

Mă îngrijorează stabilitatea Sri Lankăi, deoarece această problemă a minorităților există de secole, fiind agravată în perioada colonialismului, motiv pentru care trebuie să facem totul pentru a juca rolul de intermediari între cele două tabere și pentru a le determina să își schimbe atitudinea.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, în numele Grupului S&D. – (PL) Domnule președinte, în luna mai a acestui an, în urma victoriei guvernului asupra Tigrilor Tamili, se părea că războiul civil din Sri Lanka se încheiase în sfârșit după mulți ani. Cu toate acestea, în realitate există încă, din nefericire, numeroase probleme care trebuie rezolvate în această țară.

Guvernul ține în tabere peste 250 000 de persoane din rațiuni politice, neacordând nici măcar accesul organizațiilor umanitare. Acesta ține mass-media sub control. În luna septembrie a acestui an, Curtea Supremă din Colombo a condamnat un jurnalist la 20 de ani de închisoare, decizie care a fost considerată de Președinția UE ca o amenințare la adresa libertății de exprimare și care a fost condamnată în mod categoric.

Un obstacol major în dezvoltarea țării îl reprezintă minele antipersonal, care pun în pericol viața și sănătatea oamenilor. Sri Lanka încă nu a semnat Convenția de la Ottawa prin care sunt interzise minele antipersonal. Semnarea acestui document ar contribui în mod clar la rezolvarea acestei probleme și, în același timp, ar permite acestei țări să solicite ajutor pentru victimele minelor terestre și să accelereze campania de îndepărtare a minelor, care se află în derulare din 2003, cu rezultate modeste.

Cetățenii din Sri Lanka merită o democrație autentică și o viață decentă.

Karima Delli, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, de câteva luni, guvernul srilankez învăluie în tăcere situația populației civile tamile, împiedicând accesul mass-mediei străine și al organizațiilor umanitare. Din martie 2009, Colombo menține în detenție aproape toți civilii care au fugit de luptele dintre armată și Tigrii Tamili, încălcând complet dreptul internațional și drepturile omului.

În iulie, guvernul srilankez deținea peste 280 000 de persoane în 30 de tabere păzite de armată în nord-estul insulei. Refugiații nu pot părăsi taberele decât pentru a primi tratament medical de urgență, în cele mai multe cazuri fiind însoțiți de o escortă militară. În numeroase tabere, peste 1 000 de oameni mor în fiecare săptămână, în principal din cauza dizenteriei. Condițiile de trai sunt îngrozitoare. Președintele Rajapaksa a declarat săptămâna trecută că vor fi eliberați doar 100 000 de refugiați tamili.

Având în vedere dimensiunea tragediei, Uniunea Europeană trebuie să sporească presiunile asupra guvernului srilankez pentru a obține eliberarea imediată și necondiționată a tuturor civililor, accesul jurnaliștilor în tabere și acordarea promptă a ajutorului umanitar.

Charles Tannock (ECR). – Domnule președinte, în calitate de reprezentant al Londrei, un oraș care a fost în repetate rânduri ținta atacurilor teroriste în ultimii 40 de ani, am o profundă compasiune pentru cetățenii srilankezi de toate etniile. Campania teroristă neîncetată dusă de Tigrii Tamili a afectat în mod grav dezvoltarea acelei frumoase țări.

Președintele Rajapaksa a venit la putere pe cale democratică, hotărât să îi înfrângă pe LTTE, și ar trebui felicitat pentru succesul său de către toți aceia dintre noi care disprețuiesc terorismul. Guvernul are acum responsabilitatea de a clădi o societate postconflictuală bazată pe libertate, dreptate și egalitate pentru toți cetățenii srilankezi. Prioritățile guvernului ar trebui să fie întoarcerea acasă a persoanelor strămutate intern și judecarea criminalilor de război.

Admit că este posibil ca președintele Rajapaksa să fi pierdut din bunăvoința internațională din cauza unora dintre acțiunile de urgență la care a recurs imediat după încheierea conflictului, dar sunt convins că cea mai bună cale de a avansa este garantarea dezvoltării unui stat Sri Lanka sigur și prosper și sprijinirea liderului său ales democratic și a guvernului. UE trebuie să mențină acordurile comerciale SPG+ care, dacă vor fi înlăturate, vor elimina în mod direct un milion de locuri de muncă și vor avea un impact economic indirect asupra a 2,5 milioane de cetățeni srilankezi.

Seán Kelly (PPE). – Domnule președinte, în calitate de deputat irlandez în Parlamentul European, sunt foarte bucuros că Joe Higgins și Proinsias De Rossa, colegii mei din Irlanda, au scos în evidență diverse aspecte îngrijorătoare din Sri Lanka și Iran și sunt de acord cu ei. Se cuvine ca Irlanda să fie îngrijorată cu privire la aceste chestiuni, deoarece a fost mulți ani martora discriminărilor și a pierderilor de vieți în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, la urma urmelor, soluția se obține prin intermediul diplomației și al discuțiilor. Din acest motiv, sper ca atunci când Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, președintele și Înaltul Reprezentant vor utiliza noile puteri și statutul pe care îl au pentru a aduce rațiunea și buna înțelegere în aceste țări, astfel încât acestea să își îndrepte atitudinea și să se angajeze să adopte calea diplomației și a democrației.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Domnule președinte, am urmărit și am comentat situația din Sri Lanka în mai multe rânduri, iar uneori aproape că am abandonat speranța de a găsi o soluție. Totuși, conflictul, care a durat 25 de ani, s-a încheiat anul acesta cu înfrângerea Tigrilor Tamili. Acest conflict îndelungat a făcut numeroase victime, așa cum se întâmplă de obicei, și a determinat multe persoane să se refugieze în interiorul țării, provocând, de asemenea, probleme în ceea ce privește economia și dezvoltarea statului de drept. Acum țara a intrat într-o fază optimistă, dar critică.

S-a adus aici în discuție preocuparea pentru situația critică a acelor care stau în tabere. După cum menționăm în rezoluție, sperăm că autoritățile vor accepta în curând sprijinul internațional și vor deschide taberele pentru a primi ajutoare umanitare și personal instruit pentru situațiile de conflict. În același timp, avem nevoie, de asemenea, de angajamentul comunității internaționale de a trece la fapte și de a crea o pace durabilă pentru acea insulă minunată. Ajutoarele ar trebui în mod categoric să cuprindă și sumele suplimentare alocate de Comisie pentru înlăturarea minelor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Domnule președinte, aș dori să iau cuvântul în primul rând pentru a sublinia ceea ce a afirmat colega mea, doamna Hautala. Trebuie să avem în vedere rolul pe care îl joacă – și ar trebui să îl joace – nu numai Crucea Roșie, ci și Națiunile Unite, în acest proces.

Cu toate acestea, voiam, de asemenea, să răspund la afirmațiile domnului Van Orden, deoarece mi se pare total nepotrivit să îi etichetăm pe aceia dintre noi care încearcă să utilizeze un instrument simplu, precum acordurile comerciale în regim SPG+, drept simpatizanți sau susținători ai LTTE. Acest lucru este pur și simplu neadevărat.

Știm că există o anchetă în derulare pentru a stabili dacă autoritățile srilankeze fac ceea ce depinde de ele pentru a include legislația privind drepturile omului în legislația națională.

Dacă acest lucru nu este îndeplinit în mod corespunzător, atunci este normal și necesar să solicităm ca sistemul SPG+ să nu mai fie prelungit. Prin urmare, din punctul meu de vedere, legarea acestei prelungiri, a acestei petiții sau a acestei solicitări de sprijinul pentru LTTE este cât se poate de greșită.

Leonard Orban, Membru al Comisiei. – Comisia Europeană a continuat să țină sub o atentă supraveghere situația din Sri Lanka și să inițieze cu guvernul din această țară un dialog pertinent, menit să pună bazele unei noi relații în care ambele părți să depună eforturi pentru a coopera în vederea soluționării treptate a principalelor aspecte care ridică probleme.

Suntem profund preocupați de situația umanitară critică din taberele în care sunt deținute persoanele strămutate intern. Deținerea fără discernământ a acestor persoane în Sri Lanka reprezintă o încălcare evidentă a normelor de drept internațional. În acest moment este o necesitate să se asigure de urgență tuturor acestor persoane care au mai rămas în tabere, atât libertatea de mișcare, cât și accesul deplin în aceste tabere al actorilor umanitari, inclusiv în vederea înregistrării, pentru ca aceștia să poată acorda ajutor umanitar și protecție.

De asemenea, Comisia este în continuare îngrijorată cu privire la situația drepturilor omului în Sri Lanka în contextul informațiilor legate de execuțiile extrajudiciare, răpiri și intimidarea de o manieră gravă a mass-mediei. Există obstacole în calea reconcilierii în insulă, atât timp cât nu se iau în considerare nemulțumirile tamililor și predomină un climat de impunitate. Comisia Europeană are convingerea că esența procesului de reconciliere o constituie răspunderea părților pentru propriile acțiuni.

Recent, Comisia Europeană a încheiat o investigație aprofundată întreprinsă cu privire la situația drepturilor omului în Sri Lanka. Scopul acestei misiuni a fost de a constata dacă țara îndeplinește sau nu angajamentele asumate atunci când a devenit beneficiarul regimului special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări acordat de Uniunea Europeană (sustainable development and good governance GSP Plus) și anume angajamentele de a respecta normele internaționale privind drepturile omului.

În urma investigației au fost constatate deficiențe semnificative în legătură cu trei convenții ale Națiunilor Unite în ceea ce privește drepturile omului – Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Convenția împotriva torturii și Convenția cu privire la drepturile copilului – ceea ce arată că, în prezent, Sri Lanka nu pune în aplicare aceste convenții.

În mod inevitabil, această situație este de natură să pericliteze acordarea în continuare a beneficiilor comerciale suplimentare în cadrul GSP Plus, întrucât condiția este ca toți beneficiarii schemei să fi ratificat și să fi pus efectiv în aplicare aceste trei convenții.

Mulțumesc.

Președintele. – Dezbaterăa a fost închisă.

Punctul următor este votarea.

13. Votare

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule comisar Orban. Dezbaterăa a fost închisă. Votarea va avea loc după dezbateră.

Aș dori să folosesc acest prilej pentru a spune câteva lucruri despre o chestiune care a apărut pe parcursul explicațiilor privind votul din această după-amiază, precum și în timpul procedurii „catch-the-eye”. Conform Regulamentului de procedură, nu se mai acceptă nicio solicitare suplimentară după începerea explicațiilor privind votul sau a procedurii „catch-the-eye”. Solicitasem serviciilor ca eventual să comunice din nou tuturor acest lucru. Astăzi am tratat chestiunea cu lejeritate, dar trebuie să avem grijă pe viitor, deoarece, în caz contrar, vom depăși timpul comunicat deputaților.

Următorul punct este votul privind șase propuneri de rezoluții privind situația din Guineea. Vom lua mai întâi în considerare propunerea comună de rezoluție din partea a șase grupuri parlamentare, care este menită să înlocuiască toate propunerile de rezoluții cu privire la această chestiune.

13.1. Guineea (vot)

13.2. Iran (vot)

13.3. Sri Lanka (vot)

Thomas Mann, autor. – (DE) Domnule președinte, propun să eliminăm considerentul 3 din rezoluție, deoarece situația jurnalistului Ti Sei Nayagam este menționată doar la început, nu și în dispozitivul rezoluției. Am eliminat acest punct de pe ordinea de zi în timpul negocierilor comune. Prin urmare, recomand ca această chestiune să fie ștersă aici. Cu siguranță că vom putea dezbate din nou această chestiune cu un alt prilej.

(Parlamentul a convenit să accepte amendamentul oral)

14. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

15. Componenta comisiilor: consultați procesul-verbal

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Domnule președinte, îmi cer scuze, dar, pe parcursul întregii zile, am ascultat un extremist de dreapta maghiar vorbind despre Ungaria la fiecare punct. V-aș ruga să accentuați faptul că avem o ordine de zi cu puncte distincte. Poate că deputatul în cauză nu cunoaște acest lucru.

(Aplauze)

Președintele. – Din păcate, deputatul nu este prezent. Presupun că va lua act de comentariul dumneavoastră.

16. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

17. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

18. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: consultați procesul-verbal

19. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

20. Întreruperea sesiunii

Președintele. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința s-a încheiat la ora 16.35)

ANEXĂ (răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 10 adresată de Liam Aylward (H-0331/09)

Subiect: Perspectiva financiară UE 2014 - 2021

Ar putea Consiliul să indice cadrul probabil de timp în interiorul căruia intenționează să continue și să finalizeze negocierile privind următoarea perspectivă financiară a UE 2014 - 2021?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Având în vedere faptul că actualul cadru financiar acoperă perioada cuprinsă între 2007 și 2013, cele trei instituții au convenit în cadrul acordului interinstituțional din data de 17 mai 2006 că, „înainte de 1 iulie 2011”, Comisia va prezenta propuneri pentru un nou cadru financiar.

Prin urmare, termenul exact pentru dezbateră în cadrul Consiliului depinde în parte de momentul exact în care Comisia își va prezenta propunerea și de modul în care președinția din acel moment intenționează să organizeze activitatea Consiliului.

Desigur, este clar că, de îndată ce Comisia își prezintă propunerea, Consiliul o va examina în vederea adoptării în timp util, înainte de expirarea cadrului financiar actual.

Actualul acord interinstituțional (AII) din 17 mai 2006 și cadrul financiar pentru perioada 2007-2013 vor rămâne în vigoare până când vor fi modificate sau înlocuite printr-un nou instrument și act normativ.

*
* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Gay Mitchell (H-0335/09)

Subiect: Președintele Uniunii Europene

Dacă Tratatul de la Lisabona este adoptat, Consiliul European din octombrie va avea posibilitatea de a se ocupa de desemnările pentru rolul nou creat de președinte al Consiliului European.

Noul președinte va avea un rol foarte important în reprezentarea Consiliului pe scena internațională. Prin urmare, este imperativ ca aceste desemnări să fie analizate cu atenție.

Ce procedură va fi utilizată pentru alegerea președintelui Consiliului European și cum va garanta Președinția suedeză că procesul va avea un caracter echitabil și democratic și că candidatul ales va reprezenta principiile și valorile cetățenilor Uniunii Europene?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

În temeiul Tratatului de la Lisabona, viitorul președinte al Consiliului European va deține un rol important pe scena internațională, după cum menționează onorabilul deputat și, de asemenea, la nivel mai general, va impulsiona activitatea Consiliului European și va asigura pregătirea și continuitatea acestuia.

Încă nu s-a stabilit cu claritate data intrării în vigoare a noului tratat și calendarul de desemnare a viitorului președinte al Consiliului European. Tratatul a fost ratificat de 26 de state membre, dar se află încă în curs de ratificare în Republica Cehă.

La momentul potrivit, președintele Consiliului European se va consulta cu toți colegii săi, în scopul de a ajunge la un acord cu șefii de state și de guverne cu privire la persoana cea mai potrivită pentru această funcție. Potrivit Tratatului de la Lisabona, Consiliul European este singurul responsabil pentru alegerea președintelui său, iar aceasta se va face prin votul cu majoritate calificată în cadrul Consiliului European. Președintele este ales pentru un mandat de doi ani și jumătate, reînnoibil o singură dată.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Brian Crowley (H-0337/09)

Subiect: Societatea UE și beneficiile aduse de noile tehnologii

Poate Consiliul să precizeze ce programe pune în aplicare, astfel încât toate sectoarele societății europene să poată beneficia de pe urma evoluțiilor tehnologice și a utilizării noilor tehnologii, în special pe durata acestei perioade economice extrem de dificile?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul împărtășește opinia onorabilului deputat potrivit căreia este esențial să se garanteze că toate sectoarele societății europene beneficiază de utilizarea tehnologiilor noi și în continuă evoluție. Acest lucru va fi esențial pentru ca Europa să poată face față provocărilor noastre comune pe termen lung, cum ar fi globalizarea, schimbările climatice și îmbătrânirea populației. De asemenea, pe termen scurt, este crucial să se deschidă calea unei redresări durabile a economiilor noastre.

Diverse programe și activități organizate de Comunitatea Europeană în domeniul cercetării, al dezvoltării tehnologice și al inovației contribuie la garantarea faptului că toate sectoarele societății europene beneficiază de pe urma tehnologiilor noi și în continuă evoluție:

- al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative, adoptat pentru perioada 2007 - 2013, are ca obiectiv general consolidarea bazelor tehnologice și științifice ale industriei comunitare. Transferul de cunoștințe, garantând că rezultatele cercetării și tehnologiile sunt puse în slujba societății, reprezintă o parte integrantă a programului-cadru. De asemenea, acest program urmărește să ofere o bază mai stabilă pentru Spațiul european de cercetare (SEC), prin stabilirea de condiții atractive și eficiente, precum și a unei administrări eficiente pentru cercetare și pentru investiții în cercetare și în dezvoltarea tehnologică, contribuind astfel în mod pozitiv la dezvoltarea socială, culturală și economică din toate statele membre. Viitoarele programe-cadru ar trebui să abordeze mai bine provocările majore ale societății. Concluziile Consiliului care subliniază modul în care acest lucru ar trebui făcut, cu un grad mare de implicare a tuturor părților interesate, vor fi prezentate în timpul Președinției suedeze.

- Programul-cadru pentru competitivitate și inovare (CIP), adoptat pentru perioada cuprinsă între 2007 și 2013, are ca obiectiv principal întreprinderile mici și mijlocii, sprijină activitățile de inovare, inclusiv eco-inovarea, oferă un acces mai bun la finanțare și la serviciile de sprijin pentru întreprinderi. De asemenea, programul încurajează o mai bună absorbție și utilizare a tehnologiilor informației și comunicațiilor și promovează utilizarea sporită a energiilor regenerabile, precum și eficiența energetică.

Pe lângă programele menționate mai sus, Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT), instituit printr-un regulament al Parlamentului European și al Consiliului din martie 2008, este destinat să contribuie la creșterea și competitivitatea economică europeană durabilă prin consolidarea capacității de inovare a statelor membre și a Comunității. Această instituție se bazează pe conceptul triunghiului cunoașterii, unde interacțiunea dintre învățământul superior, cercetare și inovare este promovată pentru o mai bună utilizare a investițiilor în cunoaștere ale Europei. Promovarea triunghiului cunoașterii reprezintă o prioritate a Președinției suedeze.

Toate aceste programe sunt în curs de punere în aplicare de către Comisie; la rândul său, EIT deține un grad înalt de autonomie în activitățile sale.

Pe lângă aceste programe și activități ale Comunității Europene, Consiliul este angajat în identificarea inițiativelor pentru programarea comună a cercetării în Europa, prin intermediul coordonării voluntare a programelor naționale ale statelor membre. Se urmărește astfel abordarea provocărilor globale și societale

majore, în scopul de a consolida capacitatea Europei de a transforma rezultatele cercetărilor sale în beneficii concrete pentru societate și pentru competitivitatea globală a economiei sale.

În domeniul politicii de inovare, „inițiativa piețelor pilot”, instituită printr-o comunicare a Comisiei ca urmare a unei invitații din partea Consiliului, se va concentra pe promovarea unor piețe de servicii și produse inovatoare în domenii precum e-sănătatea. Inițiativa este destinată să ajute la concretizarea beneficiilor aduse de cercetare și de dezvoltarea noilor tehnologiilor pentru societate în ansamblul său.

În decembrie 2008, Consiliul a adoptat „Viziunea 2020”, în care a declarat că, până în anul 2020, toți cei implicați vor beneficia pe deplin de a „cincea libertate” în întregul Spațiu european de cercetare (SEC): este vorba de libera circulație a cercetărilor, a cunoașterii și a tehnologiei. În timpul Președinției suedeze se așteaptă să fie aprobată o nouă schemă de guvernare care cuprinde o strategie mai coerentă.

Strategia i2010 reunește toate politicile, inițiativele și acțiunile Uniunii Europene care au ca scop stimularea dezvoltării și utilizarea tehnologiilor digitale în viața de zi cu zi și în viața privată. Strategia i2010 include acțiuni diverse, cum ar fi reglementarea, finanțarea cercetării și a proiectelor-pilot, activități de promovare și parteneriate cu părțile interesate. Pentru a răspunde provocărilor creșterii continue și unei dezvoltări mai eficiente din punct de vedere ecologic, Consiliul depune în prezent eforturi pentru o agendă politică europeană reînnoită pentru tehnologia informației și a comunicațiilor.

În final, aș dori să reamintesc faptul că planul european de redresare economică, adoptat de Consiliul European în decembrie 2008, cuprinde măsuri în domeniul cercetării și al dezvoltării tehnologice, cum ar fi dezvoltarea internetului în bandă largă, inclusiv în zonele care sunt slab deservite. Consiliul European a convenit să asigure până în 2013 acoperirea cu conexiuni internet de mare viteză în proporție de 100 % în UE. Statele membre ale UE au aprobat propunerile Comisiei Europene din ianuarie 2009 de a aloca 1 miliard de euro pentru conectarea zonelor rurale la internet, pentru a crea noi locuri de muncă și pentru a ajuta întreprinderile să se dezvolte.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0339/09)

Subiect: Aderarea Islandei

Poate Consiliul să facă o declarație în care să prezinte stadiul negocierilor de aderare a Islandei la Uniunea Europeană?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

La 16 iulie 2009, Islanda a prezentat oficial o cerere de aderare la Uniunea Europeană președintelui Consiliului European, primul-ministru suedez, domnul Fredrik Reinfeldt, precum și președintelui Consiliului pentru Afaceri Generale și Relații Externe, domnul Carl Bildt. Cererea a fost transmisă imediat membrilor Consiliului. Președinția suedeză salută cererea de aderare a Islandei.

La reuniunea sa din 27 iulie 2009, Consiliul a reamintit consensul reînnoit privind extinderea, exprimat în concluziile Consiliului European din 14-15 decembrie 2006, inclusiv principiul potrivit căruia fiecare țară candidată este evaluată pe baza meritelor proprii, și a decis să pună în aplicare procedura prevăzută la articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În consecință, Comisia a fost invitată să prezinte Consiliului un aviz cu privire la această cerere.

Consiliul va examina acest aviz de îndată ce acesta va fi fost prezentat.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Jim Higgins (H-0341/09)**Subiect: Deschiderea unor rute maritime în Israel**

Este Consiliul pregătit să solicite autorităților israeliene să permită deschiderea unor rute maritime, pentru a facilita aprovizionarea populației palestinienilor din Gaza cu produse vitale? Consideră Consiliul că autoritățile israeliene respectă condițiile stipulate în acordurile EuroMed?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul a reiterat în numeroase ocazii urgența unei soluții durabile cu privire la criza din Gaza, prin punerea integrală în aplicare a Rezoluției nr. 1860 a Consiliului de Securitate al ONU. În ceea ce privește problema specifică a accesului, pot să confirm faptul că UE solicită în mod regulat deschiderea imediată și necondiționată a circulației pentru fluxul de ajutor umanitar, de bunuri comerciale și de persoane în și din Gaza, fără de care livrarea fără obstacole a ajutoarelor umanitare, reconstrucția și redresarea economică nu vor fi posibile, toate acestea pe baza punerii integrale în aplicare a Acordului din 2005 privind accesul și circulația.

Acordul euro-mediterranean cu Israelul prevede un cadru pentru dialogul politic, permițând dezvoltarea unor legături politice strânse între părți. Acest dialog și cooperarea pot contribui la dezvoltarea unei mai bune înțelegeri reciproce și ne oferă șansa de a pune în discuție cu autoritățile israeliene, la diferite niveluri, toate aspectele relevante.

Aș dori, de asemenea, să adaug faptul că Consiliul își menține opinia potrivit căreia procesul politic, bazat pe angajamentele anterioare ale părților, reprezintă singura cale de a obține o soluție negociată de tip două state, convenită între părți, care ar da naștere unui stat palestinian independent, democratic, contiguu și viabil, conviețuind alături de Statul Israel în pace și securitate.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Georgios Toussas (H-0346/09)**Subiect: Supravegherea electronică în UE**

În cadrul unui exercițiu pe scară largă, desfășurat în 24 de state membre ale UE în perioada 31 august – 6 septembrie 2009, s-a procedat la înregistrarea datelor personale aparținând unui număr de 1 041 821 persoane care au intrat sau au părăsit Grecia în curs de o săptămână. Numărul total de persoane ale căror date au fost înregistrate electronic la nivelul UE a fost de 12 907 581. Acest exercițiu a avut loc în conformitate cu documentul nr. 10410/09 al Comisiei strategice UE pentru imigrare, urmărindu-se culegerea datelor personale ale tuturor celor care au intrat sau părăsit UE trecând pe la frontierele sale. Implementând cadrul instituțional UE la care și-au dat acordul guvernele Nea Dimokratia și PASOK, Grecia a transpus rapid în practică măsurile de culegere a datelor și s-a clasat pe locul al cincilea în ordinea numărului de persoane înregistrate.

Ce crede Consiliul despre exercițiile de acest fel, care se încadrează în proiecte urmărind construirea unei „fortărețe Europa” și crearea unui sistem gigantic de control electronic la frontieră și de supraeghere a tuturor călătorilor, limitând în acest fel, în mod drastic, drepturile și libertățile democratice fundamentale?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul dorește să atragă atenția onorabilului deputat asupra faptului că exercițiul de colectare a datelor efectuat între 31 august și 6 septembrie 2009 a fost limitat la înregistrarea numărului de intrări și ieșiri a diferitelor categorii de călători, la diferite tipuri de frontiere externe. Acesta nu a implicat înregistrarea datelor personale.

Într-adevăr, scopul exercițiului a fost culegerea de date comparabile privind intrările și ieșirile diferitelor categorii de călători la diferite tipuri de frontiere externe, având în vedere că, în prezent, acestea nu sunt

disponibile în toate statele membre. Aceste date vor fi utile în activitatea de pregătire în cadrul Comisiei. Obiectivul ar fi să se prezinte o propunere legislativă privind crearea unui sistem de înregistrare electronică a datelor de intrare și de ieșire la începutul anului 2010. Dacă va fi propus, scopul unui astfel de sistem va fi acela de a facilita detectarea imigranților care depășesc perioada legală de ședere și de a identifica persoanele fără documente.

Ideea de a crea un astfel de sistem a fost lansat de Comisie în comunicarea sa din februarie 2008, intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană”. Această comunicare a fost susținută de către Consiliu.

În documentul său numit „Concluzii cu privire la gestionarea frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii Europene”, prezentat în iunie 2008, Consiliul a subliniat necesitatea de a utiliza tehnologia disponibilă pentru o mai bună gestionare a frontierelor externe și a imigrației ilegale. Prin urmare, Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte, până la începutul anului 2010, dacă se consideră necesar, propuneri pentru un sistem de date de intrare/ ieșire și de înregistrare a pasagerilor pentru cetățenii țărilor terțe.

În examinarea unei astfel de propuneri, Consiliul va lua în considerare rezoluția adoptată de Parlamentul European în martie 2009 privind „următoarele etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană și experiențele similare din țări terțe”. Concluziile menționate anterior au subliniat cerința ca noile sisteme să respecte în totalitate dreptul comunitar, principiile privind protecția datelor, drepturile omului, protecția internațională și proporționalitatea, precum și să reflecte o abordare cost-beneficiu și valoarea adăugată a tehnologiei.

Îl pot asigura pe onorabilul deputat că scopul unui sistem de intrare/ ieșire nu este de a opri cetățenii să călătorească în Uniunea Europeană sau de a crea o „Fortăreață Europa”, ci de a obține o imagine mai bună asupra persoanelor care locuiesc de fapt în Europa. Când vine vorba despre echilibrul dintre securitate și integritate, aceasta este un aspect pe care Președinția suedeză și cred că și celelalte state membre îl respectă acum foarte îndeaproape și, întrucât Comisia își prezintă propunerea, vom continua să facem acest lucru.

*

* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0350/09)

Subiect: Poziția Consiliului cu privire la raportul asupra războiului dintre Rusia și Georgia

La 30 septembrie 2009, misiunea de informare independentă în Georgia, mandatată de UE, a făcut public raportul său privind izbucnirea războiului dintre Rusia și Georgia în august 2008. Raportul a fost interpretat diferit de către cele două tabere în ceea ce privește responsabilitatea pentru acțiunile militare și sutele de vieți pierdute. Cu toate acestea, în raport se afirmă destul de explicit că provocările din partea Rusiei au fost anterioare războiului și că eliberarea de pașapoarte pentru cetățenii georgieni din Oseția de Sud și Abhazia pe parcursul a câțiva ani a fost ilegală.

Care este poziția Consiliului cu privire la acest raport și la faptele prezentate? Poate acest raport schimba cu ceva situația politică din regiune? Consideră acum Consiliul că este necesar să se implice mai activ în regiune pentru a împiedica o nouă escaladare a conflictului? Cum intenționează să reacționeze Consiliul în urma acestui raport și a faptelor relatate?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Consiliul și-a exprimat aprecierea față de ambasadorul Heidi Tagliavini, precum și față de întregul personal al Misiunii de anchetă internațională independentă asupra conflictului din Georgia (IFFMCG), pentru munca pe care au realizat-o în îndeplinirea acestei sarcini foarte solicitante. Cu toate acestea, aș dori să subliniez faptul că acesta este un raport independent. UE a susținut ideea unei anchete, a comandat o misiune de anchetă și a furnizat sprijin financiar, dar nu a fost implicată în niciun fel, nici în cadrul anchetei, nici în concluziile sale. UE a salutat prezentarea raportului. UE speră că aceste concluzii pot contribui la o mai bună înțelegere a originilor și, bineînțeles, a desfășurării conflictului din august 2008 și, într-o perspectivă mai largă, speră că acestea vor constitui o contribuție la viitoarele eforturile internaționale în domeniul diplomației preventive.

Consiliul consideră că o soluție pașnică și durabilă pentru conflictele din Georgia trebuie să se bazeze pe respectarea deplină a principiilor independenței, suveranității și integrității teritoriale care sunt recunoscute de dreptul internațional, inclusiv de Actul final de la Helsinki al Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa și de rezoluțiile Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, iar noi ne menținem angajamentul față de acest obiectiv.

În acest sens, Consiliul rămâne pe deplin angajat în discuțiile internaționale de la Geneva. În ciuda dificultăților existente și a punctelor de vedere diferite ale participanților, Consiliul consideră că este foarte important ca discuțiile de la Geneva să continue, întrucât acestea sunt singurul forum în care sunt reprezentate toate părțile, iar trei actori internaționali majori - UE, OSCE și ONU - lucrează în strânsă cooperare în sprijinul securității și al stabilității în regiune. Așteptăm cu nerăbdare următoarea rundă de consultări, la 11 noiembrie.

Aș dori să subliniez, de asemenea, că UE va continua să fie implicată în mod activ în Georgia. Angajamentul său este tangibil în mai multe moduri. În primul rând, prin prezența continuă pe teren - unica prezență internațională după ce misiunile OSCE și ONU au trebuit să fie întrerupte - a Misiunii de monitorizare a UE (EUMM în Georgia), în scopul de a monitoriza punerea în aplicare a acordurilor de încetare a focului din 12 august și 8 septembrie 2008, care trebuie să fie îndeplinite, precum și de a contribui la stabilizarea și la normalizarea situației din zonele afectate de război și de a supraveghea respectarea drepturilor omului și a statului de drept. Mandatul EUMM a fost prelungit până în septembrie 2010.

În acest sens, și după cum știe deja onorabila deputată, UE a jucat un rol principal, prin intermediul Reprezentantului Special al Uniunii Europene (RSUE) pentru criza din Georgia, împreună cu ONU și OSCE, în calitate de copreședinte al discuțiilor internaționale de la Geneva, singurul forum internațional în care sunt reprezentate toate părțile implicate.

De asemenea, UE a promis o asistență financiară sporită în cadrul Conferinței Internaționale a Donatorilor de la 22 octombrie 2008, care să vizeze reconstrucția post-conflict, sprijinul pentru persoanele strămutate intern (PSI), precum și stabilitatea economică.

UE oferă în continuare sprijin permanent în Georgia, prin activitatea RSUE pentru Caucazul de Sud și prin asistență financiară, pentru procesul de reformă internă care vizează consolidarea instituțiilor democratice și a statului de drept și promovează contactele interumane și dialogul cu societatea civilă.

În cele din urmă, angajamentul UE se reflectă în obiectivul și în oferta de dezvoltare a unei relații din ce în ce mai strânse cu Georgia, precum și cu celelalte țări din Caucazul de Sud, în cadrul Parteneriatului estic.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Jacek Włosowicz (H-0352/09)

Subiect: Integritatea și consolidarea democrațiilor pluraliste

Statele europene s-au dedicat integrității și consolidării democrațiilor pluraliste. Ce măsuri concrete intenționează Consiliul să propună, pentru a împiedica acțiunile unor grupuri precum khalistanii, acțiuni ce au ca scop destrămarea unei națiuni liberale și democratice precum India?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Uniunea Europeană promovează în mod activ valorile care servesc la sprijinirea păcii și a democrației. Acestea includ valori fundamentale cum ar fi drepturile omului și statul de drept, libertatea, solidaritatea și respectul pentru diversitate.

India este una dintre societățile cele mai mari și mai pluraliste din lume. Toate religiile principale, inclusiv budismul, creștinismul, hinduismul, islamul și sikhismul au adepți în India. UE recunoaște faptul că Constituția Indiei garantează drepturile individuale, precum și drepturile de grup în cadrul constituțional.

Uniunea Europeană se opune vehement utilizării forței în încercarea de a slăbi instituțiile democratice existente ale statelor cum ar fi India. Acesta este motivul pentru care Consiliul a convenit în 2005 să includă „Forța Khalistan Zindabad - KZF” pe lista anumitor persoane și entități care fac obiectul unor măsuri restrictive

specifice în vederea combaterii terorismului. Atunci când această listă a fost revizuită în iunie 2009, Consiliul a decis să mențină KZF pe listă.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Tadeusz Cymański (H-0354/09)

Subiect: Alipirea teritoriului provinciei Baluchistan la Pakistan

Are cunoștință Consiliul Uniunii Europene de faptul că alipirea la Pakistan a teritoriului provinciei Baluchistan s-a înfăptuit prin forță și manipulare? În caz afirmativ, consideră Consiliul Uniunii Europene că țările europene trebuie să acorde un sprijin deplin eforturilor poporului Baluchistanului pentru autoguvernare și autodeterminare?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Problema autodeterminării populației din Baluchistan nu a fost abordată de către Consiliu. Prin urmare, Consiliul nu are nicio poziție cu privire la problema specifică pusă în discuție de către onorabilul deputat.

*
* *

Întrebarea nr. 20 adresată de Hans-Peter Martin (H-0359/09)

Subiect: Pagina de internet a Consiliului

Potrivit notei de informare din 22.12.2005 transmisă de Secretarul General al Consiliului privind deschiderea și transparența lucrărilor Consiliului, fiecare cetățean are acces la documentele Consiliului, în condițiile prevăzute de textele în vigoare. Pe pagina de internet a Consiliului se poate accesa un registru public al documentelor Consiliului (<http://register.consilium.eu.int>).

De ce pagina de internet a Consiliului (<http://www.consilium.europa.eu>) nu conține un link către acest registru?

De ce registrul (<http://register.consilium.eu.int>) și pagina de internet a Consiliului nu sunt conforme cu standardele internaționale de claritate și simplitate deja consacrate?

Ce măsuri intenționează să ia Consiliul pentru a remedia această situație?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul perioadei de sesiune a Parlamentului European din octombrie 2009, de la Strasbourg.

Site-ul web al Consiliului conține într-adevăr un link către Registrul public. Acest link poate fi cel mai ușor accesat făcând clic pe bannerul numit „Acces la documente: Registrul public”, banner care poate fi găsit direct pe pagina de start a Consiliului. În scopul de a facilita accesul la registru, acest link este disponibil în toate cele 23 de limbi oficiale ale Uniunii Europene.

Registrul public a fost înființat în 1999 pentru a oferi publicului larg posibilitatea de a accesa documentele Consiliului, sporind prin urmare transparența activității acestuia. De atunci, registrul s-a dezvoltat în mod semnificativ, iar acum conține mai mult de un milion de documente, dintre care aproape trei sferturi sunt disponibile direct și în întregime. Registrul a fost consultat de aproape 900 000 de ori anul trecut, acesta fiind un alt semn al aprecierii sale de către utilizatorii care au posibilitatea, cu ajutorul acestui instrument, să acceseze documentele Consiliului într-un mod simplu.

Aș dori să atrag atenția onorabilului deputat asupra faptului că fișa de informații la care face referire este depășită și nu mai reflectă situația actuală. În ianuarie 2009, aceasta a fost înlocuită de o nouă broșură numită „Cum se pot obține informații cu privire la activitățile Consiliului Uniunii Europene”, disponibilă pentru descărcare de pe site-ul Consiliului în toate limbile oficiale ale UE.

De altfel, registrul Consiliului este actualizat periodic, pentru a răspunde nevoii tot mai mari de informații exprimate de către public. Accesul ușor la registru prin intermediul internetului, precum și respectarea principiului multilingvismului au condus nu numai la o creștere consistentă a numărului de consultări și de cereri de documente, ci și la o răspândire profesională și geografică mai largă a utilizatorilor de internet care accesează acest instrument.

Desigur, există întotdeauna loc de îmbunătățiri, iar Consiliul lucrează la o modernizare a site-ului său de internet. Prima etapă - restilizarea - este în curs de desfășurare. În orice caz, linkurile către Registrul public de pe pagina de start vor fi menținute.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 33 adresată de Marian Harkin (H-0306/09)

Subiect: Îmbunătățirea accesului la finanțare

Având în vedere inițiativele pozitive luate de Comisia Europeană și de Banca Europeană de Investiții (BEI) pentru a se asigura că IMM-urile au acces la finanțarea de care au mare nevoie (fondul de garantare pentru IMM-uri, fondul de inovație și dezvoltare rapidă pentru IMM-uri și împrumuturile Băncii Europene de Investiții destinate IMM-urilor) și având în vedere un studiu recent efectuat în Irlanda, care a dezvăluit că, din ianuarie 2009, instituțiile financiare care gestionează împrumuturile BEI au refuzat accesul la finanțare a unei proporții de peste 54 % dintre IMM-urile din Irlanda, ce măsuri concrete intenționează Comisia să ia pentru a se asigura că instituțiile financiare de acest tip care administrează aceste fonduri oferă IMM-urilor acces la finanțare? Ce mecanisme a stabilit Comisia Europeană pentru a supraveghea eficacitatea, impactul și aditionalitatea acestor împrumuturi pentru IMM-uri?

Răspuns

Comisia pune în aplicare Programul-cadru pentru competitivitate și inovare (CIP) în cadrul statelor membre și al altor țări participante.

Dintre cele două facilități disponibile în cadrul acestui program, Facilitatea pentru IMM-uri inovatoare și cu creștere rapidă a condus, de la începutul programului încoace, la un acord semnat cu o companie irlandeză de capital de risc, pentru o investiție totală din partea UE în valoare de 15 milioane de euro. Până în prezent, a fost semnat și un contract în temeiul Facilității de garantare pentru IMM-uri cu un intermediar financiar irlandez, First Step Ltd., un furnizor de microfinanțare, care garantează împrumuturi de până la un volum maxim de 3 milioane de euro, care sunt utilizate pentru dezvoltarea afacerilor.

Anunțurile privind punerea în aplicare, care informează intermediarii financiari potențiali cu privire la modul în care trebuie să solicite participarea în cadrul programului, au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la datele de 26/09/2007 și 14/12/2007, iar toate aceste cereri sunt examinate de Fondul european de investiții (FEI), care acționează în numele Comisiei.

Garanțiile și investițiile din cadrul acestor facilități sunt făcute cu condiția ca o astfel de finanțare să fie utilizată pentru a face împrumuturi sau investiții în sectoarele țintă stabilite în temeiul juridic al CIP.

Comisia utilizează mecanismele impuse de Regulamentul financiar și de temeiul juridic al CIP pentru a monitoriza eficacitatea, impactul și aditionalitatea facilităților:

eficacitatea facilităților este monitorizată prin rapoarte trimestriale de la intermediarii financiari, precum și prin evaluări externe;

impactul este monitorizat, printre altele, prin intermediul statisticilor privind numărul de companii susținute, valoarea investițiilor realizate și numărul de locuri de muncă în companiile mici care beneficiază de garanția sau de investiția UE;

aditionalitatea este realizată, printre altele, prin ajutorul oferit intermediarilor pentru a spori în mod semnificativ volumele de creditare și pentru a face investiții de capital de risc.

În plus față de finanțarea pusă la dispoziție de către Comisie în cadrul CIP, Banca Europeană de Investiții (BEI) acordă credite pentru IMM-uri, care vizează sprijinirea investițiilor lor prin finanțare pe termen mediu și lung. Acest sprijin este oferit prin intermediari bancari locali, care, la rândul lor, împrumută mai departe beneficiarilor finali, IMM-urile, în conformitate cu politicile lor individuale de creditare.

Comisia nu este implicată în înțelegerile dintre BEI și intermediarii bancari, dar BEI monitorizează în mod activ alocarea către IMM-uri a acelor fonduri care au fost atrase de intermediarii irlandezi ai BEI (1 25 milioane de euro au fost deja atrase și se așteaptă ca 50 milioane de euro să fie atrase în scurt timp dintr-un total de 350 milioane de euro din suma angajată de BEI). În temeiul acordului BEI încheiat cu intermediarii bancari, băncile au un termen limită până la care trebuie să aloce fondurile către IMM-uri. Băncile au anunțat BEI că alocările progresează relativ încet, la o rată care reflectă o cerere mai mică din partea IMM-urilor irlandeze pentru creditul de investiții pe termen mediu și lung.

Potrivit BEI, în timp ce în actualele circumstanțe IMM-urile au avut dificultăți majore în obținerea de credite, continuarea sprijinului băncilor irlandeze pentru sectorul IMM-urilor rămâne una dintre prioritățile lor principale. Intermediarii BEI nu au sugerat că refuză o proporție semnificativ mai mare de cereri eligibile și relevante ale IMM-urilor pentru finanțarea investițiilor lor pe termen mediu și lung. Personalul BEI se va întâlni în curând cu băncile irlandeze pentru a cerceta dacă există obstacole neprevăzute în distribuirea finanțării BEI și pentru a lucra în vederea accelerării alocării de către bănci a finanțării pentru clienții lor IMM-uri.

*
* *

Întrebarea nr. 34 adresată de Georgios Papastamkos (H-0307/09)

Subiect: Spălarea banilor în fotbalul european

Ce informații deține Comisia în legătură cu spălarea banilor pe piața fotbalului european? Ce măsuri propune Comisia pentru a combate acest fenomen?

Răspuns

În Cartea albă privind sportul, publicată în iulie 2007⁽¹⁾, Comisia a precizat că spălarea banilor, corupția și alte forme de infracțiuni financiare pot afecta sportul la nivel local, național și internațional. Cartea albă conține Planul de acțiune Pierre de Coubertin, care, își propune, mai ales prin acțiunile 44 și 45, să soluționeze problemele legate de corupția transfrontalieră la nivel european și să monitorizeze punerea în aplicare a legislației UE referitoare la combaterea spălării banilor în ceea ce privește sectorul sportului.

În acest stadiu, Comisia nu are dovezi directe referitoare la spălarea banilor pe piața europeană a fotbalului. Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), organismul internațional de stabilire a standardelor globale privind prevenirea și combaterea spălării banilor, a publicat în iulie 2009 un raport privind spălarea banilor prin intermediul sectorului fotbalului. Raportul analizează sectorul din punct de vedere economic și social și oferă exemple care identifică domeniile care ar putea fi exploatate de cei care doresc să investească bani ilegali în fotbal. Domeniile vulnerabile se referă la proprietatea asupra cluburilor de fotbal, la piața transferurilor și deținerea de jucători, la activitățile de pariuri, la drepturile de imagine, la sponsorizare și la mecanismele publicitare. Cu toate acestea, raportul nu este concludent cu privire la gradul de spălare al banilor în cadrul sectorului fotbalului din Europa.

În afară de Planul de acțiune Pierre de Coubertin și, de asemenea, ca parte a punerii în aplicare a acestuia, Comisia a lansat sau pregătește o serie de studii referitoare la aspectele care fac obiectul raportului GAFI. Un studiu cu privire la agenții sportivi (acțiunea 41) ar trebui să fie finalizat până la sfârșitul anului 2009. Studiul va aborda problemele ridicate de activitățile desfășurate de agenții sportivi din Europa. Un alt studiu asupra barierelor de pe piața internă pentru finanțarea sportului va fi realizat în 2010 (acțiunea 37). Acesta va aborda, printre altele, problema pariurilor sportive.

În cele din urmă, ar trebui subliniat faptul că Comisia nu deține competența de a investiga probleme specifice privind spălarea de bani sau alte activități infracționale, cu excepția cazului în care acestea au legătură cu protecția intereselor financiare ale Comunității și intră sub incidența competențelor OLAF.

⁽¹⁾ COM(2007)391.

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Athanasios Plevris (H-0308/09)**Subiect: Fluxul de imigranți spre Europa**

Intenționează Comisia să acorde sprijin financiar regiunilor din statele membre care sunt afectate de aflulul mare de imigranți ilegali (de exemplu, centrul Atenei). Care sunt planurile UE pe termen scurt și pe termen lung pentru a se confrunța cu fluxul de imigranți din Europa? Concret, există vreun plan de a exercita presiune asupra țărilor din care provin imigranții și, de asemenea, asupra țărilor care le permit acestora să le tranziteze teritoriul (de exemplu, Turcia) pentru ca acestea să accepte returnarea imigranților? Intenționează Comisia să accepte o distribuție egală a imigranților clandestini în statele membre, proporțional cu populația fiecăruia, astfel încât să nu existe presiune doar asupra țărilor mediteraneene?

Răspuns

Uniunea Europeană oferă asistență financiară statelor membre în domeniul migrației, prin intermediul a patru fonduri create în cadrul programului general pentru solidaritate și gestionarea fluxurilor migratorii, și anume Fondul european de integrare a resortisanților țărilor terțe, Fondul european pentru refugiați, Fondul european pentru frontierele externe și Fondul european de returnare. Ultimele două sunt cele care ajută în special statele membre să prevină și să se ocupe de consecințele migrației ilegale. Fondurile sunt gestionate în mod descentralizat de către autoritățile naționale din fiecare stat membru.

În plus, Comisia Europeană oferă deja asistență tehnică și financiară pentru dezvoltarea unui dialog, iar în unele cazuri poartă de asemenea negocieri cu țările terțe de origine și de tranzit al migrației, în scopul de a promova capacitățile acestora de combatere a migrației ilegale, în conformitate cu standardele internaționale, și pentru a facilita cooperarea cu Uniunea Europeană în această problemă.

În ceea ce privește cooperarea cu țările terțe de tranzit, ar trebui subliniat faptul că Comisia, în numele Comunității Europene, este în curs de negociere a unui acord de readmisie cu Turcia, care ar trebui să includă și prevederi referitoare la readmisia resortisanților țărilor terțe. În plus, Comisia, care finanțează deja proiecte de până la aproximativ 90 milioane de euro în Turcia pentru a sprijini capacitatea acestei țări de a-și alinia legislația și practicile de administrare la standardele Uniunii Europene în domeniul supravegherii frontierelor, al prevenirii și gestionării migrației nereglementate și al azilului, face presiuni asupra autorităților turce pentru ca acestea să își intensifice și mai mult cooperarea cu Uniunea Europeană în toate aceste domenii.

În acest context, și pentru a da o continuare imediată Consiliului European din iunie 2009, o delegație de înalți funcționari ai Comisiei s-a deplasat la Ankara între 16 și 17 septembrie 2009, cu scopul de a discuta cu autoritățile turce posibilitățile de reluare a negocierilor oficiale privind un acord de readmisie între Turcia și Comunitatea Europeană, precum și pentru a discuta modalități și mijloace de sporire a angajamentului acestora față de prevenirea migrației ilegale și de gestionarea fluxurilor migratorii mixte. Misiunea a indicat că autoritățile turce sunt gata să își intensifice cooperarea cu UE și să cadă de acord în mod oficial asupra unui angajament stabil și a unei serii de măsuri concrete, cu ocazia unei vizite a vicepreședintelui Barrot și a ministrului Billström la începutul lunii noiembrie 2009.

Comisia este pe deplin conștientă de faptul că asupra unor state membre există presiuni migratorii disproporționate și specifice și remarcă faptul că Consiliul European a subliniat în concluziile sale din 18/19 iunie 2009 că salută intenția Comisiei de a lua inițiative în acest sens. În timp ce problema redistribuirii migranților care au depășit perioada legală de ședere nu este avută în vedere în prezent la nivelul UE, Comisia consideră că este esențial să ofere ajutor practic țărilor mediteraneene care sunt cele mai afectate. Prin urmare, Comisia urmărește inițiative pentru noi forme de solidaritate, cum ar fi redistribuirea beneficiarilor protecției internaționale între statele membre pe bază voluntară, cu scopul de a reduce povara disproporționată plasată asupra unor state membre, cu ajutorul altora. Primul proiect-pilot este dezvoltat în Malta.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Justas Vincas Paleckis (H-0309/09)**Subiect: Economisirea cheltuielilor administrative**

În aceste vremuri de criză economică și financiară, statele membre ale Uniunii Europene depun eforturi deosebite pentru reducerea costurilor administrative ale aparatului de stat și pentru utilizarea mijloacelor și

a resurselor în cel mai economic mod posibil. Statele membre și, mai important, cetățenii Uniunii Europene așteaptă, fără îndoială, să se facă demersuri similare și la Bruxelles.

Ce măsuri a adoptat deja Comisia în această direcție și care sunt intențiile sale de viitor în această privință?

Răspuns

Comisia este pe deplin angajată în a asigura cea mai economică utilizare a resurselor sale administrative. Pentru 2010, Comisia a propus o creștere modestă de 0,9 % pentru cheltuielile administrative proprii.

Acest mic buget de majorare acoperă efectul nevoilor sporite de securitate, o redistribuire importantă de la sediul central către delegații pentru a consolida proiecția externă a politicilor interne, precum și creșterea prețurilor la energie.

Pentru a concilia prioritățile politice cu constrângerile bugetare, Comisia a făcut eforturi deosebite pentru a limita cheltuielile și pentru a-și utiliza resursele în cel mai bun mod posibil.

În primul rând, pentru 2010, Comisia nu a solicitat niciun post nou. Nevoile de resurse umane pentru prioritățile politice vor fi îndeplinite prin redistribuire internă (în jur de 600 de persoane în total în 2010).

În al doilea rând, o verificare atentă a tuturor elementelor de cheltuiești a produs economii, datorită costurilor descrescătoare ale unor bunuri, aplicării principiilor ecologice și utilizării tehnologiei.

În al treilea rând, Comisia și-a propus deja să satisfacă toate nevoile de personal până în 2013 folosind aceleași resurse, cu excepția cazului în care au loc evenimente importante, care ar avea un impact important asupra competențelor Comisiei sau asupra regimului său lingvistic. De asemenea, Comisia va continua o examinare atentă a diferitelor tipuri de cheltuiești și va profita de toate șansele posibile pentru a face economii.

În concluzie: Comisia va pune în aplicare obiective politice ambițioase, reducându-și în același timp cheltuielile administrative până la limita maximă posibilă.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Anna Hedh (H-0313/09)

Subiect: Strategia UE privind alcoolul

În curând se vor face 3 ani de când s-a elaborat strategia UE privind alcoolul. Această strategie trebuia evaluată în vara anului 2009. Din câte am înțeles, Comisia a decis să amâne evaluarea strategiei privind alcoolul.

În lumina celor prezentate, adresez următoarele întrebări:

Din ce motiv nu a fost evaluată strategia? Când se va efectua o evaluare a strategiei UE privind alcoolul? Cum a supravegheat Comisia aplicarea strategiei în țările membre?

Răspuns

Comisia ar dori să mulțumească onorabilei deputate pentru interesul arătat de domnia sa pentru un aspect important al politicii de sănătate publică: politica în materie de alcool.

În timpul Conferinței Generale a Experților privind Alcoolul și Sănătatea (21-22 septembrie), organizată de Președinția suedeză a UE și de Comisie, Direcția Generală Sănătate și Consumatori a prezentat primul raport de activitate referitor la punerea în aplicare a strategiei UE privind alcoolul. Raportul este disponibil pe paginile de internet ale Direcției de Sănătate Publică a Comisiei⁽²⁾.

Comisia sprijină statele membre în vederea punerii în aplicare a acestei strategii la nivel național într-o serie de modalități, după cum se descrie în raportul de activitate. Acestea includ constituirea unei comisii privind politica și acțiunea națională în materie de alcool, care să reprezinte un forum unde statele membre să poată face schimb de experiențe și să dezvolte abordări comune. Comisia s-a întrunit până acum de cinci ori.

Comisia a facilitat, de asemenea, activitatea unui comitet pentru a dezvolta indicatori comuni care să permită o analiză comparativă în cadrul UE. Raportul de activitate descrie acțiunile întreprinse până în prezent în statele membre, cu referire în special la bunele practici care au fost convenite în recomandarea Consiliului

(2) http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/alcohol/Forum/docs/open300409_co01_en.pdf.

din 2001⁽³⁾. De asemenea, Comisia a realizat două analize asupra activității statelor membre în domeniile prioritare identificate în cadrul strategiei. Anexa 1 la raportul de activitate oferă o actualizare a activităților statelor membre de la adoptarea strategiei.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Rolandas Paksas (H-0314/09)

Subiect: Sectorul energetic

Situația economică dificilă din statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv Lituania, nu este oare un element suficient pentru a aplica dispozițiile articolului 37 ale regulamentului privind condițiile de aderare ale Republicii Cehia, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei; Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei, precum și ale articolului 4 din protocolul nr. 4 și pentru a permite Comisiei Europene să decidă amânarea până în 2012 a termenului inițial, fixat la 2009, privind angajamentul Lituaniei de a închide unitatea 2 a centralei nucleare de la Ignalina?

Răspuns

Securitatea nucleară reprezintă o prioritate absolută pentru UE, după cum o demonstrează adoptarea în unanimitate de către Consiliu a Directivei privind securitatea nucleară din 25 iunie 2009⁽⁴⁾. Având în vedere punctele slabe inerente în proiectarea reactorului (în special lipsa de reținere secundară a reactorului), este imposibil să se aducă funcționarea centralei nucleare Ignalina (INPP) la standardele corespunzătoare de siguranță. Îmbunătățirile care au fost făcute în trecut asigură doar securitatea de bază în funcționare până la sfârșitul anului 2009, când trebuie să fie închisă a doua unitate a INPP, ca parte a angajamentelor asumate de Lituania înainte de aderarea la UE. Clauza de salvagardare prevăzută la articolul 37 din Actul de aderare a Lituaniei, care face referire la dificultăți economice grave, putea fi invocată numai timp de trei ani de la aderarea Lituaniei.

UE a oferit și continuă să ofere un total de 1,3 miliarde de euro pentru a sprijini dezafectarea INPP și dezvoltarea de surse alternative de energie în Lituania. Această finanțare este condiționată de respectarea de către Lituania a datei convenite pentru închiderea INPP.

Protocolul nr. 4 la Actul de aderare recunoaște reabilitarea de mediu a centralei termice lituaniene pentru a servi ca înlocuitor principal al centralei nucleare Ignalina (INPP). Această reabilitare a fost finalizată în septembrie 2008 și, prin urmare, nu este așteptat niciun deficit în aprovizionarea cu energie disponibilă după închiderea INPP. În plus, Comisia a sprijinit proiectele de termoficare de la Ignalina și măsurile de eficiență energetică pentru clădirile rezidențiale, precum și o centrală cu turbină cu gaz cu ciclu combinat (CCGT), proiect care este prevăzut să se încheie până în 2013.

Este important să se continue eforturile de asigurare a securității energetice în regiunea baltică, inclusiv prin îmbunătățirea eficienței energetice și a conexiunilor transfrontaliere. Comisia este angajată, împreună cu sprijinul din partea Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, să continue să colaboreze îndeaproape cu Lituania pentru a asigura dezafectarea eficientă a centralei nucleare Ignalina.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Sławomir Witold Nitras (H-0315/09)

Subiect: Vinietele pentru autostrăzi în Austria

În majoritatea statelor europene au fost introduse taxe pentru utilizarea autostrăzilor și a altor câteva tipuri de drumuri rapide. În privința plății taxelor, fiecare stat și-a stabilit propria modalitate. Taxele sunt prelevate fie direct la barierele de taxare, înaintea unui anumit segment de drum, fie prin achiziționarea unei viniete cu valabilitate limitată în timp. Stabilirea taxelor pentru viniete este de competența fiecărui stat membru.

⁽³⁾ Recomandarea Consiliului din 5 iunie 2001 privind consumul de alcool în rândul tinerilor, în special în rândul copiilor și al adolescenților (JO L 161, 16.6.2001, p. 38).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare, JO L 172, 2.7.2009.

În anumite state membre, se încasează de exemplu taxe într-un mod pe care autorul întrebării îl consideră incorect față de călătorii în tranzit din alte țări. Acești șoferi traversează statul membru respectiv de obicei într-o singură zi, dar nu au posibilitatea de a achiziționa o viniță pentru o zi (de exemplu în Austria și în Republica Cehă).

Fără îndoială, fiecare stat membru are dreptul de a stabili și preleva taxe pentru utilizarea propriilor autostrăzi. Totuși, lipsa unor reguli unitare privind adaptarea taxelor prelevate la timpul real de utilizare a autostrăzilor poate deveni un pericol semnificativ pentru unul dintre principiile fundamentale ale Comunităților Europene, și anume libera circulație a persoanelor. Având în vedere principiul liberei circulații a cetățenilor Uniunii, nu ar trebui poate ca Parlamentul European să prezinte orientări cuprinzând un cadru care să garanteze egalitatea tuturor cetățenilor în ceea ce privește chestiunea dezbătută?

Răspuns

Există un cadru pentru a asigura tratamentul egal al utilizatorilor drumurilor în ceea ce privește transportul comercial. Directiva 1999/62 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (Eurovineta)⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/38⁽⁶⁾ reglementează cadrul de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă, astfel încât impunerea taxelor pe baza distanței sau a tarifelor de utilizare nu face nicio discriminare, directă sau indirectă, pe motive de naționalitate, țară sau locul de stabilire ori de înmatriculare a vehiculului, sau de origine ori de destinație a efectuării transportului. Directiva prevede că taxele de utilizare bazate pe timp trebuie să fie disponibile pentru perioade între o zi și un an.

Statele membre sunt libere să aplice taxe de trecere și taxe de utilizare și asupra altor vehicule, cum ar fi vehiculele utilitare ușoare, autobuzele și autoturismele, în conformitate cu legislația națională și cu condiția ca principiile nediscriminării și proporționalității prevăzute de tratat să fie respectate. Taxe proporționale ca valoare pentru tranzit sau pentru utilizarea pe termen mai scurt a infrastructurii trebuie să fie disponibile în interiorul și în afara statului membru în care sunt aplicate și, pe cât posibil, cu cât mai puține obstacole pentru fluxul de trafic.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Carlos José Iturgaiz Angulo (H-0317/09)

Subiect: Planul în ceea ce privește hamsiile

Comisia Europeană a adoptat în luna iulie un plan pe termen lung în vederea recuperării stocurilor de hamsii din Golful Biscaya. Cu acordul serviciilor competente ale Direcției Generale Pescuit din cadrul Comisiei, propunerea respectivă a fost elaborată în deplină concordanță cu solicitările formulate de reprezentanții sectorului.

Comisarul Joe Borg dorește încheierea unui acord înainte de sfârșitul anului. Aceasta înseamnă că executivul Comunității întrevide vreo posibilitate ca anul viitor să ridice interdicția aplicată în cazul pescuitului de hamsii? Aduce acest plan vreo schimbare în ceea ce privește criteriile științifice utilizate până în prezent de la stabilirea TAC?

Răspuns

Comisia ar dori să sublinieze faptul că orice anulare posibilă a deciziei actuale de închidere va depinde de situația stocului, așa cum va fi aceasta evaluată prin avizul științific relevant furnizat Comisiei de Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES). Următoarea ocazie în care această evaluare va fi disponibilă va fi iunie 2010, odată ce vor fi prelucrate rezultatele anchetei științifice de primăvară. În conformitate cu planul propus, pe care Comisia speră să îl vadă în vigoare până la acel moment, pescuitul de hamsie din Golful Biscaya ar putea continua în cazul în care avizul științific evaluează că biomasa stocului este mai mare de 24 000 tone. Dacă nivelurile sunt inferioare acestei valori, planul prevede că pescuitul ar trebui să rămână închis.

Trecerea la o abordare pe termen lung a gestionării nu garantează o redeschidere automată a pescuitului în cazul în care se mențin actualele niveluri reduse de biomasă. Planul prevede anumite limite de exploatare pentru stoc, care să reducă riscul de dispariție. Prin urmare, acesta are ca scop să garanteze pentru industrie

⁽⁵⁾ JO L 187, 20.7.1999.

⁽⁶⁾ JO L 157, 9.6.2006.

cele mai bune șanse pentru un stoc stabil, precum și cel mai mare randament pe care îl poate produce stocul în limitele de durabilitate. Comisia și-a bazat întotdeauna propunerile pe cele mai bune informații științifice disponibile și a acordat o importanță deosebită intereselor pe termen lung ale industriei. Metoda utilizată de plan pentru a stabili posibilitățile anuale de pescuit se bucură de sprijinul deplin al Consiliului consultativ regional pentru apele de sud-vest.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Jim Higgins (H-0323/09)

Subiect: Acizii grași trans

Propune Comisia introducerea unei directive care să stabilească un conținut maxim al acizilor hidrogeați / acizilor grași trans în produsele alimentare, având în vedere că s-a dovedit faptul că acest ingredient reprezintă un factor care contribuie la apariția bolilor coronariene?

Răspuns

Comisia se angajează să folosească mijloacele adecvate disponibile pentru a promova protecția și sănătatea consumatorilor. Aceasta încurajează inițiativele care pot ajuta la prevenirea răspândirii bolilor cardiovasculare în Europa. Consumul de acizi grași trans reprezintă unul dintre factorii de risc pentru bolile cardiovasculare în Europa, împreună cu aportul total de grăsime și cu aportul de acizi grași saturați.

Comisia consideră că obiceiurile alimentare depind de mai mulți factori diferiți. Influențarea lor reprezintă un exercițiu foarte complex, care necesită o varietate de acțiuni. Acestea ar trebui să fie proporționale și să ia în considerare competența și responsabilitățile respective ale Comunității Europene și ale statelor sale membre. În acest cadru, Comisia încurajează adoptarea de măsuri de autoreglementare și, în același timp, are în vedere măsuri de reglementare. Sfera măsurilor de reglementare va fi cu siguranță influențată de eficacitatea măsurilor de autoreglementare.

În momentul de față, o restricție juridică cu privire la conținutul de grăsimi trans din alimente este percepută de către Comisie ca o măsură care nu este nici adecvată, nici proporțională la nivelul UE.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Mairead McGuinness (H-0326/09)

Subiect: Protecția cailor

Declinul economic a dus la o scădere semnificativă a valorii de piață a cailor de rasă. S-a constatat o creștere sensibilă a numărului de cailor abandonați în multe state membre deoarece proprietarii nu mai puteau plăti pentru îngrijirea animalelor. Împărtășește Comisia în momentul de față îngrijorarea manifestată de organizațiile pentru protecția animalelor în legătură cu protecția cailor? Are Comisia de gând să examineze această problemă sau vreo acțiune propusă în acest sens?

Răspuns

Comisia nu a primit informații de la statele membre sau plângeri din partea organizațiilor neguvernamentale pentru protecția animalelor în ceea ce privește o creștere semnificativă a numărului de cai abandonați din cauza scăderii valorii de vânzare a cailor pursânge. Cu toate acestea, Comisia este la curent cu problema datorită articolelor publicate în presă.

Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998⁽⁷⁾ prevede standardele minime generale pentru protecția animalelor de fermă, inclusiv a cailor. Directiva nu se aplică în cazul cailor destinați utilizării în competiții, spectacole, evenimente sau activități culturale ori sportive. Directiva solicită statelor membre să se asigure că proprietarii sau deținătorii de animale adoptă toate măsurile rezonabile pentru a asigura bunăstarea animalelor aflate în îngrijirea lor și pentru a garanta că acestor animale nu le este cauzată durere inutilă, suferință sau vătămare.

⁽⁷⁾ Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă, JO L 221, 8.8.1998.

Statele membre sunt în primul rând responsabile de punerea în aplicare a acestei directive și, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 882/2004⁽⁸⁾ privind controalele oficiale, acestea trebuie să adopte toate măsurile necesare pentru a garanta punerea în aplicare a dispozițiilor Comunității referitoare la protecția bunăstării și a sănătății animalelor.

Este responsabilitatea statelor membre să garanteze că oportunitățile oferite de legislația comunitară sunt folosite într-un mod rațional și ajută astfel la prevenirea neglijării și a abandonării cailor care, din motive economice, nu mai pot fi ținuti în condiții adecvate. În acest sens, Comisia dorește să atragă atenția onorabilei deputate asupra Regulamentului (CE) nr. 504/2008⁽⁹⁾ privind metodele de identificare a ecvideelor, care este important atunci când se ia în considerare, în condiții controlate privitoare la siguranța alimentară, opțiunea de sacrificare a cabalinelor.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Syed Kamall (H-0328/09)

Subiect: Aderarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei

În luna martie a acestui an, Parlamentul European a votat o propunere de rezoluție referitoare la Raportul de progrese al Comisiei pentru 2008 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (P6_TA(2009)0135). La punctul 10 se afirmă că este regretabil faptul că, „la trei ani după ce (Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei) i-a fost acordat statutul de țară candidată la UE, nu s-au deschis încă niciun fel de negocieri în vederea aderării, ceea ce produce o situație nesustenabilă care are consecințe descurajatoare asupra țării și riscă să destabilizeze regiunea; consideră că această situație neobișnuită trebuie să ia sfârșit; solicită ca acest proces să fie accelerat.”

Parlamentul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei a adoptat în prezent, pentru punerea deplină în aplicare a priorităților-cheie cuprinse în Parteneriatul de aderare, cele patru acte legislative restante, în domeniile: afaceri interne, funcționarii publici, finanțarea partidelor politice și legea parlamentului.

În lumina reformelor în curs din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și având în vedere întârzierea fără precedent în stabilirea unei date pentru începere a negocierilor, are Comisia intenția de a recomanda, în viitorul său raport privind progresele, o dată pentru începerea negocierilor cu această țară?

Răspuns

La 14 octombrie, Comisia a adoptat strategia anuală privind extinderea. În acest cadru, Comisia a constatat că, de la momentul obținerii statutului de candidat în 2005, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și-a consolidat funcționarea democrației și a asigurat stabilitatea instituțiilor care garantează statul de drept și respectarea drepturilor fundamentale, deși, desigur, aceste eforturi trebuie să continue.

În plus, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a abordat în mare măsură prioritățile cheie ale parteneriatului pentru aderare. Având în vedere evoluția generală a reformelor, Comisia consideră că această țară îndeplinește în mod suficient criteriile politice stabilite de Consiliul European de la Copenhaga în 1993 și de procesul de stabilizare și asociere. Țara s-a apropiat de statutul de economie de piață funcțională și a făcut progrese într-o serie de domenii legate de capacitatea de a-și asuma obligațiile de stat membru.

Având în vedere motivele de mai sus și luând în considerare concluziile Consiliului European din decembrie 2005 și decembrie 2006, Comisia recomandă, prin urmare, deschiderea negocierilor cu Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei în vederea aderării la Uniunea Europeană.

Rămâne esențială menținerea relațiilor de bună vecinătate, inclusiv o soluție negociată și reciproc acceptată în ceea ce privește problema numelui țării, sub auspiciile Națiunilor Unite.

*
* *

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, JO L 191, 28.5.2004.

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 504/2008 al Comisiei din 6 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Directivelor 90/426/CEE și 90/427/CEE ale Consiliului privind metodele de identificare a ecvideelor, JO L 149, 7.6.2008.

Întrebarea nr. 44 adresată de Carl Schlyter (H-0329/09)**Subiect: Depășirea valorilor-limită a conținutului de substanțe chimice în articolele de îmbrăcăminte**

Într-o anchetă recent publicată (SVT Plus, Televiziunea națională suedeză) s-a arătat că blugii prezintă un conținut ridicat de substanțe chimice, care depășește în mod clar valoarea-limită autorizată pentru dimetil fumarat, etoxilat de nonifenol și metale grele, printre altele. Mai multe dintre aceste substanțe sunt foarte alergene și nu ar trebui să intre în contact cu pielea. Cu toate acestea, în mod evident, producătorii și distribuitorii nu se asigură de siguranța produselor lor.

Ce inițiative a avut Comisia sau intenționează să aibă pentru a se asigura că legislația din acest sector este respectată de operatorii de pe piață?

Răspuns

Punerea în aplicare a legislației comunitare, cum ar fi controalele asupra produselor, este de competența statelor membre. În acest scop, articolul 125 din Regulamentul REACH privind substanțele chimice [Regulamentul (CE) nr. 1907/2006]⁽¹⁰⁾ solicită statelor membre să mențină un sistem de controale oficiale și alte activități corespunzătoare, în timp ce articolul 126 solicită statelor membre să prevadă sancțiuni pentru încălcarea Regulamentului REACH. Regulamentul de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței [Regulamentul (CE) nr. 765/2008, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2010⁽¹¹⁾] reprezintă un alt instrument care obligă statele membre să adopte măsurile corespunzătoare.

Comisia a fost informată că majoritatea statelor membre se aștepta ca autoritățile lor de aplicare să fie pe deplin operaționale în 2008, cele mai multe state membre utilizând structurile de aplicare a legii create prin legislația anterioară.

Agencia Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) joacă un rol de asistență, prin facilitarea Forumului pentru schimbul de informații privind aplicarea. Forumul ECHA se ocupă în mod special de problemele de aplicare la nivel comunitar. Forumul servește ca platformă pentru schimbul de informații cu privire la aplicare și coordonează o rețea de autoritățile de punere în aplicare din statele membre. Printre sarcinile forumului se numără propunerea, coordonarea și evaluarea proiectelor de aplicare armonizată și inspecțiile comune. Prima întrunire a avut loc în decembrie 2007 și de atunci forumul se reunește de două ori pe an.

Anumite substanțe de tipul etoxilaților de nonilfenol și metalele grele au fost reglementate prin restricții de Directiva 76/769/CEE a Consiliului⁽¹²⁾ care este acum abrogată de REACH și inclusă în anexa XVII.

Comisia poate revizui măsurile actuale, pe baza unor informații suplimentare. Aceasta înseamnă că, ori de câte ori Comisia sau un stat membru va considera că anumite riscuri inacceptabile pentru sănătatea oamenilor și pentru mediu trebuie să fie abordate la nivel comunitar, REACH prevede un proces care să permită adoptarea de măsuri corespunzătoare privind aceste substanțe, proces care să conducă, după caz, la o modificare a anexei XVII la REACH.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, JO L 396, 30.12.2006.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93. Text cu relevanță pentru SEE. JO L 218, 13.8.2008.

⁽¹²⁾ Directiva 76/769/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate periculoase (compuși organostanici), JO L 262, 27.9.1976.

În ceea ce privește dimetilul fumarat chimic (DMF), Decizia Comisiei 2009/251/CE⁽¹³⁾, instituită în temeiul Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor⁽¹⁴⁾, solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin această substanță chimică nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață și că ele trebuie să fie recuperate de la consumatori, care vor fi informați cu privire la riscurile DMF. Astfel, orice produs de consum care conține DMF este interzis în Uniunea Europeană.

Intrarea în vigoare a REACH a introdus noi obligații pentru producătorii și/ sau importatorii de articole. De la 1 iunie 2008, orice producător sau importator de articole trebuie să înregistreze substanțele care urmează să fie eliberate din acele articole în condiții de utilizare normale și previzibile în mod rezonabil, în cazul în care substanțele sunt prezente în acele articole în cantități mai mari de o tonă. În plus, producătorii și importatorii de articole trebuie să notifice către ECHA prezența substanțelor cu grad foarte ridicat de îngrijorare, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2), în cazul în care substanțele au fost identificate în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) și introduse pe lista substanțelor candidate. Acest lucru va crește gradul de informare cu privire la substanțele cu grad foarte înalt de îngrijorare eliberate și conținute în articole.

Pe scurt, odată subliniat că punerea în aplicare a legislației comunitare privind substanțele chimice este în primul rând responsabilitatea statelor membre, îl reasigurăm pe onorabilul deputat de angajamentul deplin al Comisiei pentru încurajarea unei puneri complete în aplicare a obligațiilor REACH și pentru sprijinirea în mod activ a activităților ECHA, care este responsabilă pentru anumite sarcini științifice și tehnice legate de punerea în aplicare a cerințelor REACH. De asemenea, în domeniul produselor de consum, statelor membre le revine responsabilitatea primară de executare a legii, iar Comisia le încurajează și le sprijină în acest demers. Publicarea notificărilor statelor membre privind produsele care conțin DMF⁽¹⁵⁾ reprezintă un exemplu practic în acest sens.

*
* *

Întrebarea nr. 45 adresată de Britta Thomsen (H-0330/09)

Subiect: Punerea în aplicare de către Danemarca a Directivei 2002/73/CE

În luna martie 2007, Comisia a trimis guvernului danez o notificare oficială cu privire la punerea în aplicare de către Danemarca a Directivei 2002/73/CE⁽¹⁶⁾. La data de 4 noiembrie 2008, am adresat pentru prima dată o întrebare Comisiei cu privire la stadiul în care se află acest caz și la data la care poate fi așteptată o nouă evoluție. La 20 noiembrie 2008, Comisia a răspuns că se află în proces de finalizare a evaluării referitoare la respectarea de către legislația daneză a Directivei 2002/73/CE.

Aș dori să întreb încă o dată Comisia: când vor fi luate măsuri prin care să fie garantată respectarea, de către Danemarca, a dispozițiilor directivei și ce formă vor lua aceste măsuri?

Fac trimitere la întrebarea anterioară (H-0863/08) și la răspunsul Comisiei.

Răspuns

Guvernul danez a notificat Comisia cu privire la adoptarea Legii nr. 387 din 27 mai 2008 de instituire a unui nou consiliu pentru egalitatea de tratament. În lumina acestei evoluții, Comisia a decis să își revizuiască raportul de evaluare a conformității legislației daneze cu Directiva 2002/73/CE⁽¹⁷⁾. Comisia va decide cu

⁽¹³⁾ 2009/251/CE: Decizia Comisiei din 17 martie 2009 prin care se solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin produsul biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață [notificată cu numărul C(2009) 1723], Text cu relevanță pentru SEE, JO L 74, 20.3.2009.

⁽¹⁴⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor. (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 11, 15.1.2002.

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm, derulați pagina și căutați DMF.

⁽¹⁶⁾ 1 JO L 269, 5.1.2002, p. 15.

⁽¹⁷⁾ Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 269, 5.10.2002, p. 15).

privire la urmarea dată acestui caz în săptămânile viitoare și o va informa pe onorabila deputată cu privire la aceasta.

*
* *

Întrebarea nr. 46 adresată de Andres Perello Rodriguez (H-0334/09)

Subiect: Întârzierea activităților de prezentare a directivei privind biodeșeurile

La sfârșitul anului 2008, Comisia a prezentat Cartea verde privind gestionarea biodeșeurilor, iar ulterior a inițiat un proces de consultare publică, ce a luat sfârșit în luna martie a acestui an. S-a stabilit ca în luna decembrie a acestui an Comisia să prezinte concluziile acestor consultări grupului de lucru al Consiliului și, eventual, propunerea sau inițiativa sa privind strategia de gestionare a biodeșeurilor.

Ținând seama de faptul că:

– activitățile de evaluare a impactului asupra unei eventuale propuneri legislative trebuie de asemenea să fie finalizate până la sfârșitul anului,

– acest act legislativ reprezintă o prioritate pentru Consiliu, întrucât, după cum a afirmat acesta în concluziile reuniunii sale din 25 iunie 2009 cu privire la cartea verde, „o mai bună gestionare a biodeșeurilor va contribui la gestionarea durabilă a resurselor și la îmbunătățirea protecției solurilor, precum și la combaterea schimbărilor climatice și la realizarea obiectivelor stabilite în ceea ce privește evitarea depozitării deșeurilor pe sol, reciclarea și energiile regenerabile”,

ar putea Comisia să confirme dacă, în cazul în care s-ar respecta termenele prevăzute, va fi în măsură să prezinte o propunere legislativă la începutul anului 2010?

Răspuns

Activitatea privind evaluarea impactului gestionării deșeurilor biologice este una dintre prioritățile Direcției Generale Mediu a Comisiei. În prezent, Comisia finalizează proiectul de evaluare a impactului, iar în noiembrie va prezenta acest proiect spre aprobare internă.

Acțiunile suplimentare cu privire la gestionarea deșeurilor biologice în UE, inclusiv posibilele măsuri (propunere legislativă sau o comunicare), vor depinde de rezultatul evaluării argumentelor pro și contra ale diferitelor opțiuni de gestionare a deșeurilor biologice. Prin urmare, nu se așteaptă ca această decizie să fie adoptată înainte de finalizarea evaluării de impact sus-menționate, care este planificată pentru decembrie 2009. În cazul în care evaluarea dovedește că există nevoia adoptării de măsuri legislative, Comisia ar putea adopta o propunere în primăvara anului 2010.

*
* *

Întrebarea nr. 47 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0340/09)

Subiect: Irlandeza - limbă de lucru în UE

Poate Comisia Europeană să prezinte detaliat măsurile concrete luate începând cu ianuarie 2007 și până astăzi și care au în vedere integrarea irlandezei ca limbă de lucru în cadrul UE?

Răspuns

După cum a arătat deja Comisia în răspunsurile sale la întrebările cu solicitare de răspuns oral H-0622/08 și H-0636/08, în temeiul Regulamentului nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului din 13 iunie 2005, limba irlandeză are statut de limbă oficială și de limbă de lucru a instituțiilor Uniunii Europene de la 1 ianuarie 2007.

TRADUCERI

Articolele 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 920/2005 cuprind o derogare parțială, reinnoibilă pentru o perioadă de 5 ani, privind utilizarea limbii irlandeze de către instituțiile UE. În practică, această derogare

implică faptul că doar propunerile pentru reglementările care fac obiectul codeciziei (și anumite documente conexe⁽¹⁸⁾), precum și corespondența directă cu publicul sunt traduse pentru moment în (sau din) irlandeză.

Astfel, în conformitate cu aceste dispoziții, Comisia a fost în măsură să efectueze toate traducerile necesare în irlandeză în cadrul procesului legislativ și să asigure livrarea la timp a acestora. Mai mult, au fost elaborate răspunsuri în irlandeză către cetățenii sau persoanele juridice care s-au adresat Comisiei în această limbă.

Comisia – în cadrul Direcției Generale Traduceri (DGT) – a înființat în acest scop o unitate independentă pentru limba irlandeză. Aceasta este în prezent compusă dintr-un șef de unitate, un asistent, cinci traducători cu normă întreagă și un expert național detașat. Acest personal este suficient pentru a face față volumului de muncă actual și situația este monitorizată în permanență. Mai mult decât atât, un alt expert național a fost detașat să lucreze în cadrul compartimentului de traduceri web. Personalul unității a urmat un program de formare IT necesar pentru a-și desfășura activitatea, iar în cadrul DGT este de asemenea organizată în repetate rânduri o formare profesională tematică. Traducerile în irlandeză beneficiază de colaborarea cu autoritățile naționale, în special în domeniul dezvoltării terminologice, care este deosebit de pozitivă și, de asemenea, foarte bine-venită, având în vedere lipsa unei mari părți a acquis-ului comunitar în irlandeză. Din 2007, DGT a organizat, de asemenea, o serie de proceduri de ofertare pentru traducătorii externi în limba irlandeză și, ca rezultat, unitatea colaborează cu un număr de agenții irlandeze de traduceri profesionale care sunt în măsură să ofere servicii de traducere în momentele de vârf ale solicitărilor.

În prezent, este în curs de desfășurare un concurs comun pentru Consiliu/ Comisie, cu scopul de a întocmi o listă de rezervă pentru recrutarea de șefi de unitate ai unităților de limbă irlandeză din cadrul Consiliului și al Comisiei. Se așteaptă ca lista de rezervă să fie publicată în curând. De asemenea, se va organiza în timp util un nou concurs pentru traducători de limbă irlandeză.

Dincolo de obligațiile care îi revin în conformitate cu Regulamentul nr. 1 modificat și în limitele resurselor disponibile, Comisia a început, de asemenea, să pună la dispoziție în irlandeză unele dintre paginile principale de internet, acordând prioritate conținutului de interes deosebit pentru cetățenii vorbitori de irlandeză. Începând din anul 2007, Comisia a publicat în irlandeză un număr tot mai mare de pagini de internet; acest lucru a fost recunoscut în Irlanda, diferite surse media incluzând paginile respective.

În calitate de limbă oficială a UE, irlandeza este una dintre limbile propuse în cadrul concursului anual de traducere *Juvenes Translatores*, organizat de DGT și destinat elevilor de liceu. Primul câștigător din Irlanda (în 2007) a tradus în limba irlandeză.

Având în vedere nevoile sale de recrutare, DGT este interesată de dezvoltarea cursurilor de traducere în statele membre, iar Comisia a lansat recent o rețea de masterate europene în traducere, care implică 34 de programe universitare de înaltă calitate pentru studii traductologice la nivel de masterat. Printre programele selectate se numără masteratul *Léann an Aistriúcháin* oferit de *Acadamh na hOllscolaíochta Gaeilge* (Galway NUI) și masteratul în studii de traducere oferit de *Dublin City University, School of Applied Language and Intercultural Studies*. Comisia așteaptă cu nerăbdare să colaboreze strâns cu cele două programe, precum și cu alte universități care oferă programe de traduceri profesionale, cu o opțiune pentru limba irlandeză. Procedând astfel, Comisia speră că vor începe să pătrundă pe piață suficienți traducători de limba irlandeză care îndeplinesc cerințele speciale pentru a lucra în sau pentru instituțiile UE în calitate de liber-profesioniști.

Mai mult, la nivel de politică, DGT a adoptat o atitudine foarte proactivă referitor la autoritățile irlandeze, în scopul de a garanta în Irlanda o atenție suficientă pentru studiile universitare ale traducătorilor, pentru dezvoltarea terminologiei irlandeze și pentru recrutarea de traducători irlandezi. Acest lucru s-a efectuat mai ales prin intermediul misiunilor directorului general, ale personalului DGT și prin alte inițiative.

INTERPRETARIAT

La cererea autorităților irlandeze, din ianuarie 2007 se asigură interpretariatul în limba irlandeză în cadrul reuniunilor Comisiei, ale Consiliului de Miniștri, ale Comitetului Economic și Social, ale Comitetului Regiunilor și ale Parlamentului.

Direcția Generală Interpretare a Comisiei dispune de resurse suficiente pentru a acoperi cererea curentă pentru limba irlandeză în cadrul Consiliului și al Comitetului Regiunilor. În Parlamentul European (care se bazează pe aceeași sursă de traducători independenți), concentrarea cererii în săptămânile de sesiune plenară

⁽¹⁸⁾ În special propunerile modificate [articolul 250 alineatul (2) TEC] și comentariile privind opiniile adoptate de Parlamentul European sau de Consiliu în cadrul procedurii de codecizie [articolul 251 alineatul (2) TEC].

poate da naștere la dificultăți. După recente alegeri pentru Parlamentul European, s-ar părea că cererea pentru limba irlandeză va fi mai degrabă în creștere.

În prezent, există doi interpreți din cadrul personalului din DG Interpretare care pot asigura interpretariatul din limba irlandeză. În plus, există acum 11 interpreți independenți acreditați de UE, care pot asigura interpretariatul din irlandeză în engleză. De asemenea, cinci dintre aceștia pot să asigure interpretariatul din limba engleză în limba irlandeză. În prezent, există și un interpret independent acreditat având ca limbă maternă irlandeză, care poate asigura interpretariatul spre engleză, iar alți doi interpreți sunt temporar acreditați. Doi candidați au trecut testul de acreditare în iunie 2009.

În ceea ce privește formarea, Universitatea Westminster a organizat un curs special (cu sprijin financiar din partea Parlamentului și cu sprijin de formare din partea DG Interpretare) pentru interpreții de limba irlandeză, în perioada 2006-2007 și din nou în perioada 2007-2008. În total, șase absolvenți de la Westminster au promovat acum testul de acreditare (trei în 2007, trei în 2008). Universitatea Galway a inițiat un curs postuniversitar de interpretare în toamna anului 2008. Patru studenți au absolvit primul an al cursului, iar unul dintre ei a promovat în iunie 2009 testul interinstituțional de acreditare. Cursul intră acum în cel de al doilea an. Opt studenți s-au înscris până acum, cu combinații de limbi care includ franceza sau germana în plus față de irlandeză și engleză.

REVIZUIREA JURIDICĂ

Așa cum este cazul pentru celelalte instituții legislative, Serviciul Juridic al Comisiei are un grup de juriști lingviști capabili să își desfășoare activitatea în toate limbile oficiale. În cazul Comisiei, există doi juriști lingviști care pot lucra în irlandeză. Acest lucru este în concordanță cu situația pentru celelalte limbi oficiale.

*

* *

Întrebarea nr. 48 adresată de Eleni Theocharous (H-0342/09)

Subiect: Restituirea orașului Famagusta

Intenționează Uniunea Europeană, în special Comisia, să sprijine cererea locuitorilor legitimi ai orașului ocupat Famagusta de restituire imediată a orașului lor – care este sub controlul armatei turcești –, această măsură fiind menită să reinstituească încrederea într-o soluționare definitivă a problemei cipriote?

Restituirea imediată a acestui oraș este prevăzută de acordurile din cadrul summit-ului din 1979 (Kyprianou-Denktaş) și rezoluțiile Consiliului de securitate al ONU pe această temă.

Răspuns

Reunificarea Ciprului și sfârșitul acestui conflict vechi de 40 de ani de pe teritoriul european sunt în interesul comun al tuturor. Divizarea insulei este inacceptabilă în cadrul Uniunii Europene.

Comisia își reiterează angajamentul deplin pentru sprijinirea eforturilor depuse sub auspiciile ONU de liderii celor două comunități pentru a ajunge la o soluție globală la problema Ciprului.

Având în vedere posibilitatea concretă a unei înțelegeri și a reunificării insulei, Comisia speră că Varosha va fi în curând înapoiată locuitorilor săi de drept.

În cazul în care cei doi lideri decid cu privire la înapoierea anticipată a Varosha către deținătorii săi de drept, ca o măsură de consolidare a încrederii, după cum a sugerat onorabila deputată, aceștia vor beneficia de sprijinul deplin al Comisiei.

*

* *

Întrebarea nr. 49 adresată de Rosa Estaràs Ferragut (H-0344/09)

Subiect: Respectarea prevederilor Tratatului CE în materie de insularitate

Tratatul de la Amsterdam recunoaște, în cadrul articolului 158 și al declarației anexate numărul 30, faptul că regiunile insulare se confruntă cu dezavantaje structurale permanente legate de caracterul lor insular, care afectează dezvoltarea economică și socială a acestora. De asemenea, stabilește, necesitatea de a se ține seama de aceste dezavantaje în cadrul legislației comunitare și de a se lua măsuri specifice în favoarea insulelor, în vederea unei mai bune integrări a acestora pe piața internă în condiții echitabile. La rândul său, Tratatul de

la Lisabona reia aceste prevederi și le consolidează, incluzând coeziunea teritorială printre principalele sale obiective.

Aplicarea și dezvoltarea articolului 158 menționat anterior au fost practic inexistente. Este nevoie de o politică specifică integrată la nivel european, care să permită atenuarea dezavantajelor legate de caracterul insular și care să aducă picior de egalitate regiunile insulare și pe cele continentale.

Ce măsuri intenționează să adopte Comisia pentru a respecta prevederile articolului 158 din Tratatul de la Amsterdam și prevederile în materie de insularitate cuprinse în Tratatul de la Lisabona în momentul intrării sale în vigoare?

Răspuns

Cu diversitatea lor considerabilă datorată particularităților geografice (de exemplu, condițiile de acces, clima), insulele constituie o provocare deosebită pentru politica regională.

Desigur, Comisia este conștientă de această situație și acordă o mare importanță realizării unei mai bune coeziuni economice, sociale și teritoriale în Europa. Este extrem de important pentru Comisie să asigure o dezvoltare armonioasă și echilibrată a Uniunii Europene, evitând în același timp fragmentarea politicilor europene.

Politica de coeziune oferă în special numeroase posibilități pentru sprijinirea și consolidarea dezvoltării zonelor cu caracteristici geografice specifice, cum ar fi insulele. Aceasta prevede, de exemplu, posibilitatea de modulare a ratelor de cofinanțare în cadrul obiectivului Competitivitate regională și ocuparea forței de muncă. În plus, statele membre și regiunile se pot adapta la caracteristicile socioeconomice și teritoriale ale teritoriilor specifice prin alte mijloace, cum ar fi dispozițiile teritoriale speciale din programele operaționale.

Alte politici comunitare prevăd, de asemenea, posibilități pentru teritoriile specifice. De exemplu, reglementările privind ajutorul de stat permit acordarea de ajutoare pentru a promova dezvoltarea economică a anumitor zone. Acesta se referă - printre altele - la insule, la regiunile muntoase și la regiunile cu densitate scăzută de populație, cu condiția ca acestea să îndeplinească anumite condiții.

În plus, acele comunități insulare care depind de activitățile legate de pescuit pot primi asistență din partea Fondului european pentru pescuit (FEP), a cărui intervenție este de asemenea bazată pe o dimensiune teritorială. În special, în cadrul axei 4 a FEP, este disponibilă asistență pentru a pune în aplicare strategii locale de dezvoltare care să ajute comunitățile locale de pescari să își diversifice activitățile și să îmbunătățească calitatea vieții în zona în care locuiesc. Aceste strategii se pot ocupa de probleme specifice sau se pot concentra pe anumite caracteristici teritoriale ale zonelor insulare.

Desigur, se pot dezvolta în continuare instrumentele disponibile în acest domeniu, în cazul în care cetățenii ar deveni sau ar rămâne capabili să profite cât mai mult de pe urma caracteristicilor inerente ale teritoriilor în care trăiesc, după cum se afirmă în Cartea verde privind coeziunea teritorială.

Cu toate acestea, trebuie să se sublinieze faptul că specificitatea geografică în sine nu constituie neapărat o problemă. Statisticile sugerează că aceste teritorii sunt departe de a fi omogene în termeni socioeconomi. Prin urmare, o abordare unică (de exemplu, o politică generală privind insula) nu prea are sens. În plus, marea majoritate a părților care au reacționat la cartea verde au negat necesitatea unor politici speciale pentru aceste zone.

Cu toate acestea, Comisia trebuie să dezvolte în continuare instrumentele analitice disponibile (de exemplu, date, indicatori, evaluarea impactului). Scopul ar fi acela de a spori cunoștințele despre aceste zone și de a lua mai bine în considerare caracteristicile lor speciale. Uniunea Europeană trebuie să vizeze întreaga măsură a dinamicii lor de dezvoltare și să le ajute să își consolideze avantajele comparative și competitive.

Prin urmare, Comisia a întocmit un document de lucru intitulat „Teritoriile cu caracteristici geografice specifice”, care ar trebui să fie publicat în toamna acestui an. Sunt așteptate contribuții suplimentare din partea viitorului studiu ESPON (Rețeaua europeană de observare a dezvoltării teritoriale), intitulat „O perspectivă europeană asupra mai multor categorii de teritorii”.

Aceste două studii ar trebui să ajute Comisia să elaboreze propuneri de măsuri suplimentare care să ducă la îmbunătățirea în continuare a situației zonelor cu caracteristici geografice specifice, în special a insulelor.

*

* *

Întrebarea nr. 50 adresată de Anne E. Jensen (H-0345/09)**Subiect: Escale aeriene în cazul pasagerilor din țările terțe**

Atunci când persoane din țări din afara UE călătoresc către un stat membru, deseori, acestea trebuie să facă escală într-un alt stat membru înainte de a continua călătoria spre destinația finală. Totuși, există exemple concrete de persoane din țări terțe cărora li s-a refuzat escala, deși îndeplineau cerințele în materie de viză pentru destinația finală. În plus, într-un caz concret, unui rezident dintr-o țară terță i s-a interzis ulterior intrarea pe teritoriul UE timp de șase luni.

Este Comisia de acord cu faptul că escalele ar trebui asigurate în cazul în care sunt îndeplinite cerințele în materie de viză pentru destinația finală?

Este Comisia de acord cu faptul că, în cazul în care autoritățile din statul membru unde este efectuată escala împiedică cetățeanul unei țări terțe să ajungă la destinația finală, acest lucru reprezintă o încălcare a dreptului fundamental la liberă circulație pe teritoriul Comunității?

Va adopta Comisia măsuri pentru a se asigura faptul că cetățenilor din țările terțe nu le este interzis în mod arbitrar accesul la destinația finală? Este Comisia de acord cu faptul că, în cazul în care o astfel de escală este refuzată, ar trebui prezentată o justificare temeinică, însoțită de dreptul la exercitarea unei căi de atac?

Răspuns

Normele aplicabile trecerii frontierelor externe și condițiile de intrare a resortisanților țărilor terțe în statele membre sunt reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen ⁽¹⁹⁾).

Codul Frontierelor Schengen respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Trebuie subliniat faptul că un drept fundamental necondiționat la liberă circulație - înscris la articolul 45 din cartă - este valabil doar pentru cetățenii din Uniune, nu și pentru resortisanții țărilor terțe. Dreptul de liberă circulație a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul UE există doar în măsura în care acesta este prevăzut prin reglementările specifice din legislația comunitară.

Atunci când sosesc din afara UE și înainte de a se îndrepta spre un zbor intern de legătură, pasagerii trebuie să facă obiectul unor verificări sistematice la frontieră, în conformitate cu articolul 7 din Codul Frontierelor Schengen, cu scopul de a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de intrare stabilite prin Codul Frontierelor Schengen. Se verifică în special existența unui document de călătorie valabil, a unei vize valabile, dacă este necesară, care să justifice scopul și condițiile de ședere, și dacă respectivi pasageri nu fac obiectul unei alerte în SIS și nu sunt considerați o amenințare pentru ordinea publică.

În anexa I la Codul Frontierelor Schengen este inclusă o listă detaliată neexhaustivă a documentelor justificative pe care polițistul de frontieră le poate solicita resortisantului unei țări terțe în scopul de a verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute la punctul 1 litera (c).

De aici rezultă că existența sau lipsa unei vize nu este singura cerință care trebuie să fie luată în considerare de către polițiștii de frontieră în momentul efectuării controalelor la frontieră.

Articolul 13 prevede că resortisantului unei țări terțe care nu îndeplinește toate condițiile de intrare stabilite la articolul 5 alineatul (1) i se va interzice intrarea pe teritoriile statelor membre. Intrarea poate fi însă refuzată doar printr-o decizie motivată în care se specifică motivele precise ale refuzului. Persoanelor cărora li s-a refuzat intrarea au dreptul de a face apel - în conformitate cu legislația națională - împotriva deciziei autorității naționale de a le refuza intrarea.

Prin urmare, Codul Frontierelor Schengen respectă pe deplin dreptul persoanelor fizice de a se supune o decizie negativă analizei de către un organism de recurs.

Pe baza informațiilor furnizate de onorabila deputată și în absența unor detalii mai precise (cum ar fi cetățenia persoanelor în cauză, statele membre implicate și motivele invocate de autoritățile naționale pentru a refuza intrarea), Comisia nu este în măsură să aprecieze dacă a avut loc o încălcare a normelor sus-menționate din Codul Frontierelor Schengen în cazurile expuse de onorabila deputată.

(19) JO L 105, 13.4.2006.

*
* *

Întrebarea nr. 51 adresată de Georgios Toussas (H-0347/09)**Subiect: Sinuciderile din rândul personalului "France Telecom"**

Tragica proporție de sinucideri în rândul personalului companiei franceze privatizate de telecomunicații „France Telecom” a atins cote alarmante: 24 de angajați s-au sinucis din cauza faptului că erau incapabili să facă față „condițiilor medievale de muncă” preponderente în multinaționala franceză și, de fapt, în toate grupurile de societăți monopoliste. Aceste sinucideri reprezintă rezultatul tragic al aplicării generalizate a celebrilor înțelegeri legate de „flexisecuritate”, al subminării și precarizării relațiilor de muncă, al intensificării fără scrupule a volumului de muncă și a sentimentului de teamă și insecuritate cu care angajații se confruntă în fața sumbrei perspective a șomajului galopant. Această strategie reprezintă o decizie politică fundamentală a UE și a guvernelor statelor membre, printre care și Grecia guvernelor succesive ND (Noua Democrație) și PASOK (Mișcarea Socialistă Pălădnică).

Consideră Comisia că această strategie a UE, care caută să generalizeze „flexisecuritatea”, să slăbească relațiile de muncă, să desființeze acordurile colective și să anuleze sau să submineze orice lege vizând protecția lucrătorilor, este în beneficiul lucrătorilor sau exclusiv al competitivității și rentabilității companiilor, sacrificând literalmente viețile lucrătorilor pe altarul profitului?

Răspuns

Comisia subliniază faptul că flexisecuritatea nu ar trebui să fie confundată cu flexibilitatea sau cu o politică concepută să faciliteze concedierea lucrătorilor. Dimpotrivă, principalul scop al flexisecurității este de a spori securitatea locului de muncă. Flexisecuritatea face acest lucru prin acordarea de sprijin pentru tranziția către noile locuri de muncă, în scopul de a le face cât mai sigure posibil pentru lucrători și pentru a se asigura, pe cât posibil, că o astfel de tranziție presupune o evoluție ascendentă.

Flexisecuritatea implică o combinație de măsuri care oferă un sprijin adecvat pentru ca oamenii să rămână la locul lor de muncă sau să găsească repede un loc de muncă după ce l-au pierdut pe cel inițial. Această politică vizează un echilibru corect între securitate și flexibilitate: ambele componente sunt esențiale pentru flexisecuritate și ambele sunt indispensabile pentru ca lucrătorii să fie susținuți în mod eficace, iar companiilor să le fie mai ușor să se adapteze și să creeze locuri de muncă.

Principiile comune ale flexisecurității, adoptate de către statele membre în decembrie 2007, subliniază faptul că o flexibilitate contractuală suficientă trebuie să fie însoțită de tranziții sigure de la un loc de muncă la altul. Aplicarea flexisecurității nu implică anularea contractelor de muncă de bază sau abrogarea legislației de protecție. Este vorba de identificarea celei mai bune combinații de măsuri și de reunirea implicării active și a sprijinului tuturor actorilor majori, inclusiv a partenerilor sociali. Promovarea de locuri de muncă de înaltă calitate și productive, precum și o organizare rațională a muncii sunt de asemenea esențiale pentru noțiunea de flexisecuritate, iar cooperarea și implicarea tuturor actorilor principali reprezintă o condiție prealabilă pentru ca această abordare să funcționeze corespunzător.

Comisia consideră că flexisecuritatea rămâne în continuare esențială dacă se dorește ca politica pieței muncii să facă față provocărilor cu care se confruntă UE. În cadrul Consiliului European din iunie 2009 și în cadrul Comitetului Economic și Social European s-a confirmat faptul că flexisecuritatea reprezintă politica adecvată pentru combaterea crizelor și pentru încurajarea redresării, iar un aviz recent al CESE⁽²⁰⁾ subliniază rolul cheie al flexisecurității în reducerea șomajului.

*
* *

Întrebarea nr. 52 adresată de Georgios Papanikolaou (H-0348/09)**Subiect: Fenomenul hărțuirii pe internet printre minori**

La 10 februarie 2009, ziua internațională consacrată unui internet mai sigur, UE a lansat o campanie de informare împotriva fenomenului de hărțuire pe internet printre minori. Ca parte a acestei campanii, televiziunile publice și private transmit, în cursul anului 2009, un scurt clip video care urmărește să-i încurajeze pe copii să păstreze controlul atunci când sunt conectați la internet. Fenomenul de hărțuire pe internet

(20) CCMI/66 - CESE 794/2009 fin.

avându-i ca protagoniști (victime sau persecutori) pe copiii de vârstă școlară constituie o problemă gravă, care afectează toate statele membre ale UE. Comisia s-a străduit, cu succes, să convingă furnizorii de servicii internet să semneze un acord prin care să se angajeze să contribuie mai eficient la protejarea tinerilor care utilizează internetul. Dat fiind că acest acord nu este decât primul pas în direcția protejării tinerilor care utilizează internetul, invităm Comisia să răspundă la următoarele întrebări:

Ce alte acțiuni intenționează să întreprindă? Dacă consideră că școala, ca instituție, poate juca un rol decisiv în limitarea și prevenirea violenței pe internet între minori și, în caz afirmativ, în ce fel?

Răspuns

Ca răspuns la întrebarea onorabilului deputat, Comisia consideră că această campanie împotriva hărțuirii cibernetice, lansată în februarie 2009, a fost un succes. Clipul a fost difuzat prin intermediul televiziunii, dar și prin intermediul internetului: mai mult de 200 de canale de televiziune naționale și regionale și 230 de site-uri web au participat la campanie. Clipul a oferit tinerilor o mai bună înțelegere a hărțuirii cibernetice și a capacității de a o denunța.

Acordul de autoreglementare intitulat „Principii mai sigure de socializare online”, semnat în februarie 2009 de către 18 companii de web de primă importanță, reprezintă un proces important spre îmbunătățirea siguranței și a vieții private a copiilor care accesează internetul. Începând din februarie, alte două companii au aderat la acord: este vorba de site-ul spaniol Tuenti și de site-ul estonian Rate. Până în prezent, 19 companii au furnizat Comisiei „declarații pe propria răspundere” prin care explică modul în care pun în aplicare acest acord în politicile lor de securitate. Aceste informații sunt acum la dispoziția publicului.

Comisia a solicitat o evaluare independentă privind punerea în aplicare a acestui acord voluntar, care va fi publicată la 9 februarie 2010, Ziua siguranței pe internet. Evaluarea se va concentra pe modul în care politicile companiilor respectă principiile și pe eficacitatea în ceea ce privește protecția minorilor. Comisia va trage concluzii pe baza acestui raport și, dacă este necesar, va prezenta propuneri privind noi norme.

Pentru a răspunde necesității unei acțiuni concrete împotriva hărțuirii în școli și problemei tot mai grave legate de hărțuirea cibernetică, Comisia a finanțat și va continua să finanțeze prin intermediul programului Daphne mai multe proiecte referitoare la toate formele de agresiune. În ultimii ani a crescut accentul pus pe problema hărțuirii și există mai multe proiecte interesante în curs de desfășurare care trebuie să fie finalizate. Programul Daphne a descris rezultatele proiectelor legate de hărțuirea în școli într-un document intitulat „Violența și școala” și a abordat chestiunile legate de violența cibernetică în special în documentul „Violența și tehnologia”; cele două documente sunt disponibile pe site-ul web al Daphne Toolkit:

http://ec.europa.eu/justice_home/daphnetoolkit/html/booklets/dpt_booklets_en.html

În cele din urmă, la inițiativa Rețelei europene de prevenire a criminalității, care se axează pe infracționalitatea juvenilă, Comisia a inițiat în 2004 un studiu privind bunele practici puse în aplicare de școli pentru prevenirea și reducerea agresiunilor.

Comisia consideră că este responsabilitatea comună a autorităților publice, a părinților, a școlii și a industriei să îmbunătățească siguranța experienței online pentru copii. Faptul că Programul pentru un internet mai sigur sprijină informarea profesorilor și a copiilor în cadrul școlii cu privire la riscurile online și la modurile de a face față acestora reprezintă deja una dintre misiunile centrelor de conștientizare - unele dintre acestea pun la dispoziție în această privință programe specifice de formare a profesorilor. Școala ca modalitate de acces la toți copii reprezintă una dintre prioritățile noastre. Acesta este motivul pentru care Comisia organizează la Luxemburg o conferință cu tema „Promovarea siguranței online în școli” în perioada 22-23 octombrie 2009, conferință care include un grup de tineret și unul format din cadrele didactice. Ca rezultat, aștept să primesc o evaluare asupra nivelului de informare privind un internet mai sigur în Europa, precum și recomandări pentru Comisie și pentru alte părți interesate cu privire la modul de promovare a unei educații eficace legate de un internet mai sigur în școli.

*
* *

Întrebarea nr. 53 adresată de Ivo Belet (H-0349/09)

Subiect: Preț ridicat al electricității în Belgia

Poate Comisia să furnizeze informații referitoare la prețul mediu al electricității pentru persoane particulare și întreprinderi în Belgia, în comparație cu prețurile din țările vecine?

Consideră Comisia că prețul relativ ridicat din Belgia se explică prin absența concurenței pe piața electricității?

Este Comisia de acord că prelungirea duratei de funcționare a centralelor nucleare care urmează să fie închise oferă posibilitatea financiară de a reduce prețul electricității pentru consumatori?

Poate Comisia să indice care sunt, potrivit calculelor sale, dimensiunile așa-numitei „rente nucleare”, în cazul în care este prelungită durata de funcționare a trei centrale nucleare?

Va sprijini Comisia acele inițiative care urmăresc investirea în prețuri mai scăzute, pe de o parte, și în surse regenerabile, pe de altă parte, a „dividendului” obținut din prelungirea duratei de funcționare a centralelor nucleare?

Răspuns

Raportul de evaluare comparativă pentru 2008⁽²¹⁾ a arătat că, în paralel cu creșterea prețurilor la petrol pe piața internațională, au crescut și prețurile la energia electrică, cu toate că evoluția acestora a variat considerabil la nivelul statelor membre. Raportul a arătat că prețurile la energia electrică pentru uz casnic și industrial au crescut în special în unele state membre, printre care Belgia. Cifrele arată, de asemenea, că prețurile plătite de utilizatorii finali în Belgia (gospodării și utilizatorii industriali), inclusiv TVA și taxe, au fost printre cele mai ridicate din UE.

Diferențele la nivelul prețului energiei electrice între statele membre pot fi explicate prin mai mulți factori. În primul rând, există costuri diferite de generare a energiei electrice, în funcție de combinațiile între diferiți combustibili care provin de la producători. Al doilea element este reprezentat de disponibilitatea de generare suficientă și de capacitatea de transport (transfrontalier). În al treilea rând, este vorba despre rolul important jucat de nivelul de concurență de pe piețele cu ridicata și cu amănuntul.

Piețele belgiene de energie electrică sunt în continuare foarte concentrate. Foarte recent, Comisia a luat notă de decizia autorităților de concurență belgiene de a organiza inspecții inopinate la birourile celor doi furnizori majori de energie electrică. Până la această dată, Comisia nu a fost încă informată cu privire la rezultatele acestor investigații. În prezent, Comisia investighează dacă GDF Suez (Electrabel) ar fi putut abuza de poziția sa dominantă de pe piața energiei electrice belgiene pentru marii consumatori industriali. În plus, Comisia examinează și impactul pe care fuziunile și achizițiile le pot avea asupra concurenței de pe piețele de energie electrică belgiene.

O decizie de a menține deschise centralele nucleare programate să fie închise (fie că sunt amortizate sau nu) va duce la o mai mare capacitate de producție, care să poată satisface cererea consumatorilor. Acest lucru ar putea conduce pe viitor la prețuri mai mici decât ar fi fost cazul dacă această capacitate nu ar mai fi fost disponibilă.

Comisia nu este în măsură să cuantifice valoarea absolută a profiturilor neprevăzute generate de extinderea duratei de viață a centralelor nucleare din Belgia, deoarece nu numai că acest lucru nu este de competența sa, dar Comisia nici nu are acces la datele necesare pentru a efectua un astfel de calcul.

În cazul în care autoritățile naționale competente ar decide să permită societății care deține centralele nucleare să prelungească funcționarea acestora, autorităților le revine responsabilitatea de a negocia cu societatea în cauză condițiile pentru o astfel de prelungire. Evident, măsurile luate vor trebui să fie compatibile cu normele privind piața internă și cu normele privind concurența consacrate în Tratatul CE.

*

* *

Întrebarea nr. 54 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-0351/09)

Subiect: Perspectivele de încheiere a unor ample și cuprinzătoare acorduri de liber schimb cu statele partenere din Est

Odată cu lansarea politicii de Parteneriat estic, UE s-a angajat să acționeze în vederea încheierii unor eventuale ample și cuprinzătoare acorduri de liber schimb cu cele șase state partenere vecine din Europa de Est - Belarus, Ucraina, Moldova, Georgia, Azerbaidjan și Armenia. Se vor încheia astfel de acorduri în următorii ani?

(21) COM/2009/115/ final publicat pe site-ul web al Comisiei:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0115:FIN:FR:PDF>.

Care este stadiul negocierilor privind acordul de liber schimb cu Ucraina? Când ne putem aștepta ca acordul să fie încheiat? Care este poziția UE cu privire la solicitările Ucrainei de a include produsele agricole în acord? Este justificat să se considere că negocierile cu Ucraina reprezintă un exemplu pentru negocierile cu celelalte state partenere din Europa de Est?

Răspuns

Așa cum se menționează în Declarația comună de la Praga din 7 mai 2009, obiectivul principal al Parteneriatului estic este „de a crea condițiile necesare pentru a accelera asocierea politică și continuarea integrării economice între Uniunea Europeană și țările partenere interesate”.

Cooperarea bilaterală ar trebui să ofere baza pentru o nouă generație de acorduri de asociere, care includ instituirea sau obiectivul de a institui zone de liber schimb consolidate și globale (DCFTA).

Nu a fost stabilit un interval de timp pentru realizarea DCFTA, deoarece gradul de pregătire al fiecărei țări va fi evaluat în mod individual. Decizia de a începe negocierile dintre UE și un partener estic va fi luată de îndată ce condițiile necesare vor fi fost îndeplinite, și anume atunci când:

- partenerul își va fi finalizat aderarea la Organizația Mondială a Comerțului (OMC);
- viabilitatea viitoarei DCFTA va fi fost dovedită printr-un studiu de fezabilitate detaliat;
- partenerul va fi confirmat că împărtășește nivelul ridicat de ambiție pentru viitoarea zonă de liber schimb, și anume ca această să fie „consolidată și globală” și
- partenerul va fi în măsură să negocieze o DCFTA și, ulterior, să pună în aplicare într-o manieră durabilă angajamentele asumate.

În conformitate cu concluziile Consiliului din 14-15 septembrie 2009, Comisia pregătește în prezent directivele de negociere a unui acord de asociere, care include instituirea sau obiectivul de instituire a unei DCFTA, cu fiecare dintre cele trei țări din Caucazul de Sud - Armenia, Azerbaidjan și Georgia. Directive asemănătoare pentru negocierile cu Republica Moldova au fost adoptate la începutul anului 2009. Negocierile ar putea începe în momentul în care sunt îndeplinite condițiile de mai sus.

Negocierile privind DCFTA cu Ucraina au început în 2008, cu un an mai târziu decât cele legate de aspectele politice și de cooperare ale acordului de asociere, deoarece Ucraina a aderat abia în mai 2008 la Organizația Mondială a Comerțului. Acordul de liber schimb cu Ucraina va face parte dintr-un acord de asociere general și este destinat să mărească accesul Ucrainei la piața europeană și să încurajeze în continuare investițiile europene în Ucraina. Acordul de liber schimb cu Ucraina va fi unul consolidat și global, adică va propune o „abordare transfrontalieră” cuprinzătoare pentru integrarea economică și va acoperi în mod substanțial întregul sector al comerțului cu bunuri și servicii. De asemenea, acordul va cuprinde dispoziții pentru punerea în aplicare a angajamentelor comerciale și economice, inclusiv obiective concrete pentru armonizarea cu acquis-ul UE. Negocierile sunt complexe și necesită un nivel ridicat de expertiză, o adevărată provocare pentru ucraineni și pentru UE. Comisia se așteaptă ca negocierile privind un acord de liber schimb cu alte țări partenere din Est să fie la fel de dificile.

Cea de a opta rundă a negocierilor pentru acordul de liber schimb a avut loc între 5 și 9 octombrie, la Bruxelles. Atât UE, cât și Ucraina rămân angajate față de obiectivul de a finaliza negocierile cât mai curând posibil.

*
* *

Întrebarea nr. 55 adresată de Jacek Włosowicz (H-0353/09)

Subiect: Guvernul civil din Pakistan

În Pakistan există un guvern civil ales. Este de părere Comisia Europeană că guvernul civil deține controlul deplin sau consideră că, așa cum s-a întâmplat și în trecut, armata din Pakistan reprezintă adevărata putere din țară?

Răspuns

Comisia Europeană își exprimă angajamentul față de construirea unei relații puternice și pe termen lung cu Pakistanul. Comisia consideră că UE ar trebui să creeze o legătură strânsă cu Pakistanul într-o serie de domenii

de interes comun, inclusiv chestiuni politice și regionale, democrație și drepturile omului, aspecte privind securitatea, comerțul și asistența pentru dezvoltare.

Consolidarea guvernării și a instituțiilor laice democratice, în special, sunt elementele cheie ale acestei abordări. Acest aspect a fost subliniat în cadrul summitului UE-Pakistan, care a avut loc în iunie 2009. Comunicatul comun al summitului pune la dispoziție o foaie de parcurs pentru continuarea relațiilor.

Pentru prima dată după mai mulți ani, tratăm cu un guvern care a fost ales în mod democratic în Pakistan. Principalul obiectiv al Comisiei este de a oferi sprijin politic și material pentru guvernul democratic al țării.

Au existat evoluții pozitive. Guvernul Pakistanului a adoptat o acțiune decisivă împotriva insurgenților din regiunea Malakand, inclusiv din valea Swat, lucru care ar trebui să contribuie, de asemenea, la o mai mare stabilitate regională.

Provocarea imediată este acum de a concretiza angajamentele Comisiei de a ajuta la reabilitare și reconstrucție în regiunea Malakand. În plus față de cele 72 milioane de euro destinate asistenței umanitare, Comisia a alocat până în prezent 52 milioane de euro pentru reabilitare și reconstrucție. Comisia își intensifică de asemenea angajamentul privind reforma sectorului de securitate, cadrul electoral și consolidarea dialogului privind drepturile omului.

Comisia încurajează Pakistanul să consolideze tranziția către o democrație stabilă, astfel încât zilele regimului militar să se încheie o dată pentru totdeauna. Au fost făcuți pași importanți în vederea consolidării independenței sistemului judiciar. Există nevoia unei mai puternice consolidări instituționale în interiorul regimului de guvernare, inclusiv în ceea ce privește răspunderea în fața parlamentului.

Comisia este pregătită să sprijine acest proces, în conformitate cu recomandările prezentate de Misiunea UE de observare a alegerilor după încheierea alegerilor din februarie 2008.

Determinarea Pakistanului de a demonstra că statul poate asigura o justiție eficientă și imparțială și că poate învinge flagelul corupției va fi crucială pentru eforturile sale de combatere a extremiștilor și de consolidare a statului democratic.

*
* *

Întrebarea nr. 56 adresată de Tadeusz Cymański (H-0355/09)

Subiect: Punjab

Statul indian Punjab este un exemplu de societate liberală constând din diferite comunități religioase care s-au angajat în lupta împotriva terorismului și demonstrează un atașament față de democrație. Intenționează Comisia să insiste pe lângă țările europene să nu sprijine extremiștii din Khalistan care încearcă să se folosească de religie pentru a destabiliza Punjabul indian? Dacă da, cum dorește să procedeze în acest sens?

Răspuns

Trebuie remarcat faptul că statul indian Punjab, marcat de violență de peste 15 ani la momentul anilor '80, a revenit la normal după ce mișcarea a fost gestionată cu succes la mijlocul anilor 1990. După ani de guvernare directă de la New Delhi, procesul democratic a fost resuscitat cu succes cu ajutorul unui guvern ales în mod democratic în 1997. Cele mai recente alegeri de stat din 2007 au condus la reinstaurarea la conducere a partidului Akali Dal (care reprezintă în mod exclusiv interesele sikh).

În ciuda rapoartelor neregulate privind riscurile legate de supraviețuirea unei rețele de activiști sikh, analiza Comisiei arată că ideologia care a inspirat un deceniu și jumătate de violență în Punjab a fost respinsă de către populație.

În consecință, nu este necesar să convingem țările europene să nu sprijine extremiștii din Khalistan. În orice caz, Indiei îi revine în primul rând responsabilitatea de a acționa cu privire la orice îngrijorare legată de această problemă. Acestea fiind spuse, trebuie amintit faptul că India a făcut recent referire la solidaritatea statelor membre ale UE cu privire la această problemă, care a fost considerată în același timp laudabilă și utilă.

*
* *

Întrebarea nr. 57 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0356/09)**Subiect: Libertatea de exprimare și tendințele separatiste în India**

Cum intenționează Comisia să susțină libertatea unei persoane de a-și exprima public opoziția și părerile politice diferite în provinciile frontaliere din India, asigurând în același timp că libertatea nu este folosită pentru a sprijini tendințe separatiste caracterizate de opunere față de statul indian?

Răspuns

Libertatea de exprimare este un drept fundamental recunoscut atât de UE, cât și de India. Responsabilitatea de a garanta că dreptul la liberă exprimare nu este utilizat în mod abuziv pentru a sprijini mișcările separatiste din India revine în primul rând guvernului indian și, în cadrul acestuia, Ministerului pentru Afaceri Interne.

*

* *